

DAMAGE BOOK

**THE BOOK WAS
DRENCHED**

UNIVERSAL
LIBRARY

OU_202328

UNIVERSAL
LIBRARY

ತಾಳಿ ಕಟ್ಟಿ ಕೂಲಿ ನೇ?

(ಟೊಳ್ಳು-ಗಟ್ಟಿ II)

ಲೇಖಕ

ಕೈಲಾಸಂ

ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಅಗಸ್ಯರ್

ಮೊದಲನೆಯ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ
ವಿಷು ಸಂ|| ಮಾರ್ಗಶಿರ: ನೂವೆಂಬರ್: ೧೯೪೧

ಮುದ್ರಣಕಾರರು
ಬಿ. ಬಿ.\ಡಿ. ಪವರ್ ಪ್ರೆಸ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಸಿಟಿ

COPYRIGHT REGISTERED
Staging, Translating and All other Rights Reserved.

ಬೆಲೆ ಹನ್ನೆರಡು ಆಣೆ

For permission to stage Kailasam's plays
apply with a Royalty of
Rupees **Ten** for each performance
to
Srimati LAKSHMI KAILASAM, B.A
"The White House"
Chamarajapet, Bangalore City

ಪೂರ್ವ ಕಥಾ ಪರಿಚಯ

“ತಾಳೀ ಕಟ್ಟೋಕ್ ಕೂಲೀನೇ?” ಎಂಬ ಈ ದೃಶ್ಯಮಾಲೆ “ಟೈಟ್ಸ್‌ಗಟ್ಟಿ ಅಥವಾ ಮಕ್ಕಳಿಸ್ಕೂಲ್ ಮನೇಲಲ್ವೇ?” ಎಂಬ ದೃಶ್ಯದ ಮುಂದಿನ ಭಾಗ. ಆದ್ದರಿಂದ ಇದನ್ನು ಓದುವ ಮುಂಚೆ ಪೂರ್ವಭಾಗದ ಕಥಾಪರಿಚಯ ಆಗಿದ್ದರೆ ಅನುಕೂಲ.

ಇದು ಪೂರ್ವ ಕಥಾ ಪರಿಚಯ:

ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ ಕಸಬಾಹೋಬಳಿ ಹೆಡ್ಕುನ್ನಿ. ಅವನ ಹಿರೀ ಮಗ ಪುಟ್ಟು, ಕಿರೀಮಗ ಮಾಧು. ಇವರಿಬ್ಬರಿಗೂ ತಾಯಿ ಭಾಗೀರಥಮ್ಮ. “ಈ ಭೂಮೀಲಿ ವಾಸಿಸೋಕೆ ನಾವು ದೇವರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಬಾಡಿಗೆ ಅಂದ್ರೆ ನಂಸುತ್ತ ಮುತ್ಲಾ ಇರೋ ಜನರಿಗೆ ಉಪಯೋಗ” ಅಂತ ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದ್ರೂನಾವೆ, ಮಾಧು ಅದನ್ನ ಕಲ್ಪಿದ್ದ, ಪುಟ್ಟು ಅದನ್ನ ಮರ್ಪಿದ್ದ.

‘ಯಾವ್ವೆಲ್ಲಾರೂ ಹೋಗ್ಲಿ, ಯಾರೇನಾರೂ ಆಗ್ಲಿ; ನಾನೂ, ನನ್ ಪುಟ್ಟು, ನನ್ ಫಸ್ಟ್‌ಕ್ಲಾಸ್ಸೂ’ಂತ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳ್ನ ಸಿಗಿದು ಸಿಪ್ಪೇ ಹಾಕ್ಪಿದ್ದ ಪುಟ್ಟು. ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಜ್ವರ ಬಂದ್ರೆ, ಮಗೂಗ್ ಹಾಲ್ ಹಾಕ್ಪೇಕಾದ್ರೆ, ಸೀಮನೆ ಹಂಡೆ ತುಂಬ್‌ಬೇಕಾದ್ರೆ, ಕಂಡವರ ಕೂಸು ಬಾವೀಲ್ ಬಿದ್ರೆ, ಸಮಯಕ್ ನಾನೂ ಅಂತ ಬರೋ ಭರಾಟೇಲಿ ಓದೋಕ್ ಬಿಡುವಿಲ್ದೆ — ಒಳ್ಳೇ Bright Fellow ಆದ್ರೂನಾವೆ— ಫೇಲಾಗ್ಪಿದ್ದ ಮಾಧು.

ಇವರಿಬ್ಬರಲ್ಲಿ, ‘ಅಪ್ಪಸತ್ತೂ ಸಾಯ್ಲಿ, ತಿಫೀಗ್ ವಡೆ ಸಿಕ್ತು’ ಅನ್ನೋ ಹಾಗೆ ತಾಯಿ ತಂದೆಗೆ ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲೂ ಸಹಾಯವಾಗಿಲ್ದೆ ತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಟ್ಟಗ್ ತಾನ್ ನೋಡ್ಕೊಳ್ಳೋ ಪುಟ್ಟೂನ ತಲೇಮೇಲೆ ಕೂರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನಿಗೆ ಮನೇಗೊಂದ್ ದಿಕ್ಕಾಗಿರೋ ಮಾಧು ಅಂದ್ರೆ ಕಾಲ್ಕೆಳಗಿನ ಕಸಕ್ಕಿಂತ ಕಡೆ.

ಪುಟ್ಟೂಗೂ ಮಾಧೂಗೂ ಮದುವೆ ಆಗಿತ್ತು. ಪುಟ್ಟು ಹೆಂಡ್ತಿ ಪಾತು ರಾಮಪುರದ ಮಾಮಲೇದಾರ್ ರಾಮಣ್ಣನ ಮಗಳು; ದೊಡ್ಡುಟುಂಬ, ದೊಡ್ಡುಕ್ತ. 'ಇದಕ್ pass ಆದ್ರಿಂದ ಇದರ ಅಂತಸ್ತು ಎನ್ ಹೆಚ್ಚಾಯ್ತು? ಇದರ ಗುಣ ಇದಕ್ಕೆ' ಅಂತ ಗಂಡನ್ನ ಗುಡಿಸಿದ್ದು ಮೂಲೇಗೆ. ಅಲ್ಲೆ, ಭಾ ವಿ ಲ ಬಿ ದ್ ಸಾ ಯ್ತೇ ನೆ ಲೆಂ ತ ಹೆದರ್ಸಿ, ತೌರ್ಮನೆಯೋರು ತನ್ನ ಕರೆಸಿಕೊಳ್ಳೋ ಹಾಗೆ ಕಾಗದ ಬರೆಸಿಸಿ, ಕಟ್ಟಿದ ಟ್ರಂಕು ಹಾಸಿಗೆ ಸಮೇತ ತುದಿಗಾಲ್ ತುದೀಲಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು, ತವರ್ಮನೇಗೆ ತೆರಳೋಕೆ, ಪಾತು. ಅವಳ ಓರಗಿತ್ತಿ ಪಾತು — ಮಾಧು ಹೆಂಡ್ತಿ — ಗುಮಾಸ್ತೆ ರಂಗಣ್ಣನ ಮಗಳು. ಅವಳೂ ರಾಮಪುರದವಳೆ. 'ಊರೂ ಬೇಡ, ತೌರೂ ಬೇಡ. ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ರೆ ಇವರು ಪಡೋ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಾದ್ರೂ ನನ್ನಲೇಮೇಲೆ ಬಿದ್ದೀತೂ'ಂತ ಗಂಡನ ಜೊತೆಗೇ ನಿಲ್ಲೋ ಹೆಣ್ಣು, ಅವಳು.

ಒಂದು ಸಲ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ, ಪುಟ್ಟೂ ಹೆಂಡ್ತಿ ಪಾತುನ ಅವರ ಅಪ್ಪನ ಮನೇಗೆ ಕಳಿಸ್ತೇಕಾಯ್ತು.... 'ಪುಟ್ಟೂ ಪಾಸಾದ್ಯೇಲೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅವನ ಮಾವನ ಶಿಫಾರಸ್ಸು ಬೇಕಾದೀತೂ'ಂತ. ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲೇ 'ಆ ಕೆಲಸಕ್ ಬಾರದ ದಡ್ಡನೆ ಅನ್ನ ಹಾಕೋದಲ್ಲೆ ಅವನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೂ ಯಾಕ್ ಹಾಕ್ಬೇಕು' ಅಂತ ಮಾಧೂ ಹೆಂಡ್ತಿ ಪಾತುನ್ನೂ ಅವಳ ತೌರ್ಮನೇಗೆ ಕಳಿಸಿದ, ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯ. ಹೀಗೆ ಇಬ್ಬರು ಸೊಸೇರೂ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನ ವಿತಂತು ತಂಗಿ ನಾಗತ್ತೆ ರಾಮಪುರದಲ್ಲಿರೋ ಅವರ ತೌರ್ಮನೇಗೆ ಕರಕೊಂಡ್ಲೊದ್ದು.

ಅದೇ ರಾತ್ರಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನ ಮನೇಗೆ ಬೆಂಕಿ ಬಿತ್ತು. ಆಗ ಪುತ್ರರತ್ನ ಪುಟ್ಟು....ಲಾಗಾಯತ್ ನಿಂದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ First class ಸಿಗೀತಾ ಬಂದವನು ಅಪ್ಪ, ಅಮ್ಮ, ಕೈಕೂಸು ಬೆಂಕೀ ಬಾಯಿಗ್ಬಿದ್ದರೋ ಈ ಪರೀಕ್ಷೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ದಿಗ್ಭ್ರಾಂತನಾಗಿ ತನ್ನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ತಾನು ಬಾಚ್ಕೊಂಡು ಬೀದೀಗೋಡಿಹೋದ. ಆದರೆ ಮಾಧು ಪರೀಕ್ಷೇಲಿ ಅಣ್ಣನ ಹಾಗೆ pass ಆಗ್ಗೆ ಇದ್ದವನು, ಈ

ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ತಾನು ಧೈರ್ಯಗಡದೆ, ಒಳಗಿದ್ದವರಿಗೂ ಧೈರ್ಯ ಹೇಳಿ, ತಾಯೀನೂ ಕೂಸ್ಸೂ ಹೊರಕ್ಕರತಂದು, ಹಿಂದಿನ ಕೋಣೇಲಿದ್ದಾ ತಂದೇನೂ ಮುಂದಕ್ಕಡಸ್ಕೊಂಡ್ವಂದು, ಪುನಃ ಪುಟ್ಟೂನ ಹುಡಕ್ಕೊಂಡು ಉರಿಯೋ ಮನೇ ಒಳಕ್ ನುಗ್ಗಿದ. ಕಡೇಗೆ, ಮೂರ್ಛಿಬಿದ್ದ ಮಾಧೂನ ನಾಲಕ್ಕಾರು ಜನ ಉಳಿಸಿಕೊಂಡ್ವರಬೇಕಾಯ್ತು.

ಅಂತೂ, ಆ ದಿನ ಮಾಧೂ ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ—ಆ ಊರವರು ಹೇಳಿದ್ದಾಗೆ—ಆ ಕುಟುಂಬಕ್ ಕುಟುಂಬಾನೇ ಪಡ್ವಾ ಆಗ್ತಿತ್ತು. ಆ ಊರಿನ ರೀಡಿಂಗ್ ರೂಂ ರೈಟರು ರಾಮಾಶಾಸ್ತ್ರಿ..... ಆ ಮನೇಗ್ಗಿದ್ದ ಅಗ್ಗಿ ಎದುರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ..... “ ಸ್ವಾಮಿ ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯೋರೇ.....ಪ್ಯಾಸಾದ್ರೇನು !.....ಆಗ್ಗಿದ್ದೇನು ! ಟೊಳ್ಳು ಟೊಳ್ಳೇ!.....ಗಟ್ಟಿ ಗಟ್ಟಿಯೇ ! ” ಅಂತ ಜನಿವಾರ ಹಿಡಕೊಂಡ್ ಸ್ಥಾಪಿಸ್ತಾಗ.....ತಂದೆ ತಾನು ಬೋಧಿಸಿದ ಪುಟ್ಟೂಗೂ, ತಾಯಿ ಭಾಗೀರಥಮ್ಮ ಸಾಕಿದ ಮಾಧೂಗೂ, ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸ - ಕುಂಬಳಕಾಯಷ್ಟಿಲ್ಲಿದ್ದೊನವೆ ರಾಗಿ ಕಾಳಷ್ಟಾದರೂ—ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹೊಳದೇ ಇರಬೇಕು. “ ಮಕ್ಕಳಿಸ್ಕೂಲ್ ಮನೇಲೇನೇ ” ಅನ್ನೋದೂ “ ಸಾಕೋದನ್ ಅರಿತ ಆತ ಸಾವಿರ ಜನಕ್ ತ್ರಾತ ” ಅನ್ನೋದೂ ಅವನ ಮಂಡೇಗೂ ಮಂದಟ್ಟಾಗಿರಬೇಕು.

— ಇದು ಪೂರ್ವ ಕಥೆಯ ಪರಿಚಯ —

ಸೂಚನೆ

ಈ ನಾಟಕದ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರುವಂಥವುಗಳಾಗಿದ್ದರೂ, ಯಾವ ಒಂದು ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಕುರಿತು ಬರೆದದ್ದಲ್ಲ.

ತಾಳೀ ಕಟ್ಟೋ ಕ್ಕಾಲೀ ನೇ ?

(ಮೂರು ಭಾಗ)

೧

ಸಾತೂ ತೌರ್ಮನೆ

೨

ಸಾತೂ ತೌರ್ಮನೆ

೩

ಯೋ ಧು ವಾಣಿ

ತಾಳಿಃ ಕಟ್ಟಿಃ ಕ್ಕೂಲಿಃನೇ ?

೧

ಪಾ ತೂ ತೌ ಮು ನೆ

ಪಾ ತು ತೌರ್ಮನೆ

ಪಾತ್ರಗಳು

ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟಿಯ ನಾಗತ್ತೆ

ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟಿಯ ಪಾತು *

ಟೊಳ್ಳುಗಟ್ಟಿಯ ಪಾತು

ರಾಮಣ್ಣ		ಪಾತುವಿನ ತಂದೆ : ರಾಮಪುರದ ಮಾಮಲೇದಾರ್
ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮ್ಮ		ಪಾತುವಿನ ತಾಯಿ
ಕಿಟ್ಟಿ		ಪಾತುವಿನ ಅಣ್ಣ
Miss ಪ್ರಭಾವಣಿ		ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮ್ಮನ ಸಹಕಾರಿಣಿ
ಬೋರ, ಯಾಕೊಬ		ಜವಾನರು
ನರಸಿಂಹಯ್ಯ		ರಾಮಪುರದ ಲಾಯರಿ
ಪಾರ್ವತಮ್ಮ		ಈತನ ಪತ್ನಿ
ಪುರೋಹಿತ		ರಾಮಣ್ಣನ ಮನೆಯವ

ಕಾಲ ಮತ್ತು ಭಾಷಾ : ಅಧುನಿಕ

ಸ್ಥಳ : ರಾಮಪುರ

ಪಾತು ತೌರ್ಮನೆ

ಸೀನ್ ೧

ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಆಫೀಸ್ ಕೋಣೆ

[ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಕೆಲವು ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು
ವಿಂಗಡಿಸಿಟ್ಟು ಗೋಚಕೆಗೆ ತಗಲಿಸಿರುವ ಗೂಯಾರವನ್ನು ನೋಡಿ
“ಎಂಟೂವರೆ ಘಂಟೆ ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲ ಇನ್ನು” ಎನ್ನುತ್ತಾ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನ
ಪಕ್ಕದ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾನೆ.]

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಇಕೋ ಬಂದ....ಇನ್ನಲ್ಲ ...ಪೋಸ್ಟ್‌ಮನ್....ಇದೇ
ನಿಷ್ಟುಬೇಗ ?....ಮೇಲ್ಪುರೋದೊಂಬತ್ತೂವರೆ ಲೆದರ್ ಬ್ಯಾಗ್‌ನಲ್ಲಿ
ಕೈಹಾಕ್ತಿದಾನೆ ! . . . ಅರ್ಧವಾಯಿತು. ಯಾವೋ ಮನಿಯಾರ್ಡರು
ನಿನ್ನೆ ಬಂದದ್ದು....ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ್ದೊತ್ತು ಕೋರ್ಟಿನ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿರ್ತೇ
ನೇಂತಾ ಮನೇಗೆ ತಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದಾನೆ ಈಗ (ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ)
ಗಿಲೀಟಾಗಿ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಅವನ್ ಕಮೀಶನ್ ಮರೆಸಿಸಿಬಿಡಬೇಕು
(ಬಾಗಿಲ ಹೊರಗೆ ತಲೆಯನ್ನು ಚಾಚಿ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಬಾ ತಮ್ಮ ಒಳ್ಳೆ.
ಬಿಸ್ಸು ಹೊರಗೆ, ಬಿಸ್ಸು .. . ಒಳಗ್ಗಾ (ಪ್ರವೇಶ, ಪೋಸ್ಟ್‌ಮನ್) ಏನ್
ಕಾಲಿಗ್ ಜೋಡಿಲ್ವೆ.... at least.... ಎಕ್ಸ್ ?

ಪೋಸ್ಟ್‌ಮನ್ : ಎಕ್ಸ್ ! ಈಗ ಸಿಗೋ ಸಂಬ್ಬ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡ್ಗೇ ಸಾಲ್ವು
.... ಇನ್ನೆಕ್ಸ್ ಕೈಲ್ಲಿಂದ್‌ತರೋದು ದುಡ್ಡ ! ಏನೋ ತಮ್ಮಂಥ
ಧನ್ವಂತ್ರ ನನ್ನಂಥ ಬಡವನೇಲಿ....

ನರ : (ಅಡ್ಡಮಾತಾಗಿ) ಹಾಗಾದ್ರೆಷ್ಟು ಸಂಬ್ಬ ನಿನ್ನೆ ?

ಪೋ : ಮೂವತ್ತು ದಿನವಾಗ್ಲಿ ಮೂವತ್ತೊಂದಿನವಾಗ್ಲಿ ಹದಿನೈದು
ರೂಪಾಯಿ....ತಿಂಗಳಿಗೆ.

ನರ: ಜೋಡಿಲ್ಲ ನಡಿಯೋದು ತಪ್ಪು ನನ್ನ ತಮ್ಮ!....(hook-worm)
ಹುಕ್ಕುರ್ಮು ನನ್ರಾಜಾ ಕಾಲಿಂದ ಹೊಕ್ಕು ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಹತ್ತಿ
ಮನುಷ್ಯನ ವರ್ಷೇ ವರ್ಷೇನೇ ಹೀರ್ಬಿಡತ್ತೆ ಈ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮೆನ್ನಿಗೆ
ವರ್ಷಕ್ಕೊಂದೊಡೆ, ಎರಡುಜೊತೆ ಎಕ್ಲ ಗಳು ಕೊಡಲೇಬೇಕು ಅಂತಾ
ಪೇಪರಿಗೆ ಬರೀತೇನೆ ನಾನು!....ಬೆದರಬೇಡ !....ಹೌದೂ, ಪೋಸ್ಟ್
ಕಾಗದ ಇತ್ಯಾದಿಗೈಲ್ಲಾ ಕೈನಲ್ಲಿರೊ ಕಟ್ಟಿಲ್ಲಾ ಯಿತು. ಆದರಾ
ಬ್ಯಾಗ್‌ಲ್ಲಿ (Bag) ?....ಮನಿಯಾರ್ಡ್‌ಸರ್ ಮನಿ, ಇತ್ಯಾದಿಗೈನೋ ?
ಹೌದೂ! ಹದಿನೈದ್ರೂ ಮಾಯಿ ಸಂಬ್ಬ ಅಂದ್ರಲ್ಲ, ಏನ್ಪಾನ್ಮಾಡಿರಿಯ,
ಬಿ.ಯೆ. ?....ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ?

ಪೋ: ಇಲ್ಲ ಸಾರ್ F.A.....

ನರ: F.A. ವ್ಯಾಸೇ.... ?

ಪೋ: ಅಲ್ಲ ಸಾರ್ Fail.....Lower secondary ಒಂದೇ ವ್ಯಾಸಾ
ದ್ದು....ಆಗುತ್ತೂ ವೇ....ನನ್ನ circumstan.....

ನರ: (ಅಡ್ಡಮಾಕಾಗಿ) ಅರ್ಥವಾಯಿತು....ಸಂಸಾರ, ತಾವತ್ರಯ, ಪಾಪ
ಸಹಸ್ರ. ಇದ್ದೇ ಇದೆ, ನನಗಿಲ್ಲೆ?...ಯಾರಿಗೇತಾನೆ ಇಲ್ಲ....Suffering
ಅಂಬೋದು ಸರ್ವತ್ರ....ಸತ್ತೇಲೇನೇ ಇವುಗ್ಗಿಂದ ವಿಮೋಚ್ಚೆ.....
ಹೌದೂ? ಈಗ ನನಗ್ಗಂದಿರೋ ಪೋಸ್ಟ್ ಬಾಬತ್ತು....ಎಷ್ಟು ರೂಪಾ
ಯಿನ ಸಮಾಚಾರ ?

ಪೋ: (ಬ್ಯಾಗಿನಿಂದ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆಯುತ್ತಾ)ರೂಪಾಯಿಗಳ
ಸಮಾಚಾರವಲ್ಲ: ಆಣೆಗಳ ಸಮಾಚಾರ....ಎರಡೂವರಾಣೆ.

ನರ: ಎರಡೂವರಾಣೆಗೆ ಯಾರು ನನಗ್ ಮನಿಯಾರ್ಡರು ಮಾಡೋರೂ?

ಪೋ: (ಕಾಗದವೊಂದನ್ನು ನೀಡಿ) ಮನಿಯಾರ್ಡರಲ್ಲ. ಬರೀ ಲೆಟರು
(Letter)....ನಾಟ್‌ವೇಡು (Not-paid) !

ನರ : (ಉಪ್ರೇಕದಿಂದಿದ್ದು ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ) ನಾಟ್ ಸೈಡ್ ! ನನ್ನಲ್ಲ....
ಹೊರಟೋಗು!!!

ಪೋ : ಒಳ್ಳೇ ಹೊರಟೋಗು ಸಾರ್. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಅಂತ ಬರೆದಿದೇ
ವಿಳಾನಾ.... ?

ನರ : ವಿಳಾನ ಬರೆದಿದ್ದೇನು ? ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ನಾನೊಬ್ಬೇನೆ ?
ಹಿರಣ್ಯಕಶಿಪು ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮಾಂತರ ನರಸಿಂಹಯ್ಯಗಳು
ಬಂದು, ಇದ್ದು, ಸತ್ತೋಗಿದಾರೆ !

ಪೋ : ಈ ಊರ್ನಲ್ಲಿ ನರಸಿಂಹಯ್ಯ....ನೀವು ಒಬ್ಬ....

ನರ : ನಾನೊಬ್ಬೆ ಅಲ್ಲ ; ಯಾಕೆ ಗುಡೀಲಿಲ್ವೇನು ನರಸಿಂಹಸ್ವಾಮಿ !
ಅಲ್ಲಿ ಡೆಲಿವರ್ ಮಾಡು. ನಿಮ್ಮ ಪೋಸ್ಟಾಫೀಸ್ ಕಂಬದೊಂದಿಗೆ
ಸಿಂತೂ, ಪ್ರಹ್ಲಾದನ್ನು ನೆನೆಸೊಂಡು, ನೀಡು ನಿನ್ನಾಳು ನಾಟೋಡ್ಡ....
ಕಂಬ ಬಿರೊಂಡು ಬರತಾನೆ ನರಸಿಂಹ ನಿನ್ನೆರಡೂವರಾಣೆ ಕೊಡೋಕೆ!
....ಲಕ್ಷ್ಮೀವತಿ ಅವ್ವು ! ಹೊರ್ಡು !

ಪೋ : ಏನ್ಸಾರ್ ಹಳ್ಳಿಗಮಾರು ನೀವೂ ? ಇದ್ದಾನೆ ಕೊಡ್ತಿದ್ದೆ
ಪೋಸ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬರೋ ಒಂದ್ಬಾಬ್ತಾನು ಡೆಲಿವರ್ ಆಗೋದಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮೆ.
ಈವತ್ತೆಡೂವರಾಣೆಗೆ ಹಿಂಜರಿದ್ರೆ ನಾಳೆ ಬರೋ ಕಾಗದಗಳಿಗೂ,
ಬರಬಹುದಾದ ಮನಿಯಾರ್ಡ್‌ಗಳಿಗೂ ತುಂಡು ಬೀಳುತ್ತೆ ಸಾರ್ !

(ಕಾಗದವನ್ನು ಪುನಃ ನೀಡುವನು)

ನರ : ಸರಿ ! ನನ್ನೊಪ್ಪ ನಿನ್ನೆಲ್ಲೋರ್ಸೇನುಪಯೋಗ ಈ ದಂಡ
ತೆತ್ತೂ ಬರ್ದವ್ನು ಯಾರೋ ಅವನ್ನ ಬಲಿ ಇಡ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲಾ.....

(ಎಂದು ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚುವನು.)

ಪೋ : (ಕೈಯನ್ನು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಾ) ಹ್ಲಮಿಸಿ ಸಾರ್. ದುಡ್ಡೊದುಲೂ....

ನರ: ನಂಚ್ಚೇ ಅಂಬೋದು ಇಲ್ಲರೋ ಹೊತ್ತೇನೆ ನಿನ್ನ
ಬಿಸಲ್ಲಿ ಓಡ್ಯಾಡ್ನಿ ಭಸ್ಮಮಾಡ್ತಿರೋದು ಭಗವಂತ!

(ಕೈಯನ್ನು ಕೋಟಿಗಿರುವ ಆರು ಕಿವಿಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಂದಾದಮೇಲೊಂದು ಕೈಹಾಕಿ
ಬರೀ ಕೈಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಮುಖವನ್ನು ಗಂಟುಹಾಕಿಕೊಂಡು ಕ್ರಮೇಣ
ಕೈಯನ್ನು ಏಳನೇ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿ ವಿಷಮತಃ ಹೊರಕ್ಕೆಳೆದು ಎರಡಾಣೆಯನ್ನು
ಪೋಸ್ಟ್‌ಮನ್‌ನ ಕೈಯಲ್ಲಿಡಲು ತೊಡಗುವನು)

ಪೋ: ಏನ್ಸಾರ್ ಇದು ಚೌಕಾಸಿ....ಇದೇನಂಗ್ಲೀನೆ? ತೆಗೀರಿನ್ನೊಂ
ದರ್ದಾಣೆ....

ನರ: ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ.

ಪೋ: ಒಳ್ಳೇ ಕೊಡೋದಿಲ್ಲ ಸಾರ್ ನೀನ್ ಕೊಡದಿದ್ದ ಧಾರ್ಣ
ನನ್ ಕೈಯಿಂದ ಹಾಕೋದೆ?

ನರ: ಅದಕ್ಕೇನ್ಮಾಡೋದು? ನೀನ್ ಬೀದಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡಕೊಂಡ್
ಬಂದು ಮೂರ್ಮಕ್ಕೆ ಮದರಿಂಡಿಯಾನ್ ನನ್ನೊಮ್ಮೆಂದು ಕೊಡವಿಡಿ
ಯಲ್ಲ. ಅದ್ಲೆ ನನ್ ಕೈಯಿಂದ್ಲಾನಾನ್ಮಾಡ್ತಿರೋದಕ್ಕೆ ಕೊ, ಹಾಗೇ
ನನ್ನಿಂದಾದ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮೀನ ನಿನ್ ಕೈಯಿಂದ....

ಪೋ: ಏನ್ಸಾರ್ ಮೂರ್ಮಕ್ಕೆ ಮಣ್ಣೆ? ಅದಕ್ಕೂಕ್ಕಾ ಲಾಣೆ ಆಯಿತಲ್ಲಾ
ಸಾರ್ (ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕಾಗದವನ್ನು ಬ್ಯಾಗಿಗೆ ಹಾಕತೊಡಗುವನು.)

ನರ: ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳೋ ಚಿತ್ರಗುಪ್ತ! ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳು.

(ಪೂರ್ವತಃ ಏಳು ಕಿವಿಗಳನ್ನೂ ಶೋಧಿಸಿ ಎಂಟನೇ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಯನ್ನಿಳಿಸಿ
ಅರ್ಧಾಣೆ ಬಿಲ್ಲೆಯನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು, ಎರಡೂವರಾಣೆಯನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್
ಮನ್‌ನ ಕೈನಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕಾಗದವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವನು.)

ಪೋ: (ತಾಮ್ರದ ನಾಣ್ಯವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ)ಸಮಕಲು ಕಾಸು ಸಾರ್!

ನರ: ನಿನ್ನಾಳ್ಕಾಗ್ಗಾ ನೂ ಸಮಕ್ಕೆ. ನಿನ್ನಾಳ್ಕಿ ವಾರ್ಯಮೆಂಟಿನವು ಸವರಿ
ಸವರಿ, ಮುಟ್ಟುಮುಟ್ಟು, ಕುಟ್ಟುಕುಟ್ಟು ಸಮದೋಗಿರೊ ನನ್ನಾಗ್ಗ ಕ್ಕಾ

ನಾನೊಬ್ಬ ಮಕ್ಕಳು ಸಿಗೂ ಸರೋಯಿತು ಇನ್ನಿಲ್ಲಿಂತು
ರೇಗಿಸ್ಟೇಡ ನನ್ನ ಹುಚ್ಚಿಡ್ನತ್ತೆ ನಿನ್ನುಖಾರವಿಂದ ! ನೀನೋ,
ನನ್ನ FACE ಓ !.....

ಪೋ : ಕೋಪ್ಸ್ ಕೋಬೇಡಿ ಸಾರ್....Good morning ಸಾರ್ !

ನರ : (ಶ್ರೇಷ್ಠಪೂರಿತ ಧ್ವನಿಯಿಂದ) Good morning, God bless you !...

...That is what I say ಏ....but you know what I m-e-a-n...
Good ಏನು morning ಏನು ?....ಗುಡುಗು ಸಿಡ್ಲ ನಿನ್ ತಲೇಮೇಲೆ
ಬಿದ್ದೆ ನನಗೇನ್ನಷ್ಟ....ಮುಖ್ಯ ಎರಡು ವರಾಣೆ ನನ್ ಕೈಯಿಂದ ಭಟ್ಟು.
....ತೊಲಗು ! (ಪೋಸ್ಟ್ ಮನ್ ಸಿಕ್ಕು ಮಿಸುವನು.)....

ನನ್ ಕೈಯಿಂದ ಎರಡು ವರಾಣೆ ಹೋಗೋ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ
ಕಡುವಾಪಿ ಯಾರಿದೂ?(ಎಂದು ಕಾಗದದ ವಿಸಾಸವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವನು).
ಓಹೋ ಇನ್ಯಾರು ?....ನನ್ನ Genealogical treeನ ಬುಡವನ್ನೇ ತ
ಬೋಳ್ಳೋಕೆ ಅಂತ ನನ್ನೊಬ್ಬಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಈ ಕೊಡ್ಲಿ ಮರಿ !

(ಲಕೋಟೆಯನ್ನು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಮತ್ತೊಂದು ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿಯ
ಸುಲೋಚನವನ್ನು ಹೊರಹಾಕಿ ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು ಓಡುತ್ತಾ)

“ತೀ|| ರೂಪ|| ಪಾದಪದ್ಮ”....ಈ ತಾರೀಫ್ ಗಳನೆಲ್ಲಾ ತಕ್ಕರ
ಹಾಕ್ಕೊಂಡೇ ಇಳೀಬಿಡೋದು ಇನ್ನ ಕೈನ, Parental pocket
ನೊಳಗೆಈ ಸಲದ ದರೋಡೆ ಎಷ್ಟು ನೋಡೋಣ.
(ಪತ್ರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲಿಯೂ ತಿರುಗಿಸಿ ಓದಿ) ಸರಿ Thirty Rupees
ಈ ಸರತಿ ಅಲ್ಲಾ ! ನಾನೇನ್ರೂಪಾಯಿ ಗಿಡ ಹಾಕಿದೀನಿ
ಹಿತ್ತಲ್ಪಾ ಕ್ಲಲ್ಲಿಂತ ತಿಳಕೊಂಡಿಧಾನೆಯೇ....(ನೇಸಪ್ಪದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸು
ತ್ತಿರುವ ಪತ್ತಿಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ) ಅವನೇ ತ್ತವಳೇ ಬರ್ತಿದಾಳೆ. ಇಲ್ಲೋಡೇ
ನಿನ್ನಗ, ನಿನ್ ಶ್ರೀಮಂತಪುತ್ರ, ಬರೆದಿದಾನೆ ಓಂ ರೂಪಾಯಿಗೆ....ಅನ್ನ
ಕಾಗ್ಗ ನನ್ ಕೈ ಮುಟ್ಟೋವಾಗ್ಗೆ ಎರಡು ವರಾಣೆಗೆ ಕಚ್ಚು....ಇನ್ನಿಲ್ಲದೆ
ಇನ್ನೂವತ್ತು ರೂಪಾಯಿ ಕಳಿಸ್ಬೇಕಂತೆ....ಹೀಗಿನ್ನು ಹತ್ತು ಇಪ್ಪತ್ತು

ಮೂವತ್ತು ಅಂತಾ ಸುಲಕೊಳ್ತಾ ಬರ್ತಿಥೈ ನಮ್‌ಗತಿಯೇನೆ? ಮನೆ ಹೊಲಾನೆಲ್ಲ ಮಾರ್ಕೊಂಡು ನಿನ್ನಗನ ಬುಟ್ಟಿಹಾಕೊಂಡ್ ಪಾದಾರವಿಂದಕ್ಕೊಪ್ಪಿ ಸ್ವಿಟ್ಟು, ಮೈದಾನದಲ್ಲಿಂತೊಂಡು ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕ್ತಾ ಕಣ್‌ಕಣ್ ಬಿಡ್‌ತಿರ್‌ಬೇಕಾಗತ್ತಲ್ಲೇ ಒಂದ್ಕಟ್ಟೆ ನಿರ್ಧರವಾಯ್ತು...ವೆಂಕೂ ಮದುವೆ ಈ ವರ್ಷ ಆಗೋಹಾಗಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತ್ಪಂಡಿತ. ಇದ್ದನ್ನೆಪ್ಪಲ್ಲ. ಮನೇ ದುಡ್ಡೆಲ್ಲ ನಾಲಕ್ಕುಡಿ ಎರ್ ಚೋಕೆ ಅಂತ ಹುಟ್ಟಿರೋ ನಿನ್ನಗನ್ ಪ್ರಭಾವ!....ಅಲ್ಲಾ....

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ: ಹಯ್ಯೋ ನಾಕು ನಿಲ್ಲಿ ಅಂದ್ರೆ! ನನ್ನಗನಾಗ್ತೋದೋ ಈಗ ಅವನು ಪಾನ್ಮಾಡಿದ ಹೊಸದಲ್ಲ ನಿಮ್ಮೋರ್ತು ನಿಮ್ಮ ಕ್ಲಬ್ಬು, ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ವೇಟಿ, ಒಂದು ಕೇರಿ, ಒಂದು ಬೀದಿ, ಒಂದು ಮನೆ ಬಿಡದೆ ಬುಡುಬುಡಿಕೆಯವನು ಸಾರಿದ ಪಾಗೆ “My boy you know...First class you know” ಅಂತಾ ಬೊಗಳ್ತಾ ಬಂದ ಅದೇ ಬಾಯಲ್ಲೇ ಈಗ ನನ್ನಗಾ ಅಂದ್ಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲಾ! ಇಲ್ಲಿ! ನನ್ನಗ್ಗೆ ಆಗ್ಲಿ.... ಮಗೂ ಪಾವ ತಂದೆತಾಯಿಗ್ಗನ್‌ಬಿಟ್ಟು ದೂರ್ದೇಶಹೋಗಿ ಓದಿಧೆ.... ಏನಾಪತ್ತೋ, ಏನ್ನಿಪತ್ತೋ, ಜ್ವರದಲ್ಲಿ ನರಳಿ ಧಾನೋ, ಇಲ್ಲ ಬಂಡಿ ಗಿಂಡಿ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ಆಸ್ತತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದೊಂಡು ಪ್ರಾಣ ಬಿಡ್ತಿ ಧಾನೋ ಏನೊ....ಕಾಗದದ ಸ್ವಾಂಪಿಗ್ಗಿತಿ ಇಲ್ಲಿ ನಾಟ್‌ವೈಡ್ ಬರದ ನನ್ನಂದ ಒಂದು ಶನಿ ೩೦ ರೂಪಾಯಿ ಕೇಳಿದ್ರೆ, ಅದಕ್ಕಿಷ್ಟು ಎಗ್ರಾಟ್ಟಿ....ಅವ ನ್ಕೇಳೋ ೩೦ ರೂಪಾಯಿ ನಾನ್‌ಕಳನ್‌ತೇನೆ. (ಕೊರಳನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ತೋರಿಸಿ) ನನ್ತೌರ್ಮನೇಲಿ ಹಾಕಿದ ಅವಲಕ್ಕಿ ಸರಾನ ಕುರೂಪ್ ಚಂದನ ಅಂಗ್ಗೀಲಿ ಕುದುವಿಟ್ಟುದ್ರೂ ಕಳಸೇಕಳಸ್ತೇನೆ; ನಿಮಗಾ ಯೋಚ್ಚಿ ಬೇಡ! ಹೌದೂ! ಇದಕ್ಕೂ ... ವೆಂಕೂ ಮದುವೆ ನಿಲ್ಲೋದಕ್ಕೂ ಸಂಬಂಧವೇನು?

ನರ: ಏನೇನೆ?....ಅದೇ....ಸೀಜನ್ನೂ ಆಗ್ತು ಬಂತು....ವರ ಹುಡ್ಕೀಸಿಕ್ಕೀ, ಜಾತ್ಯಾ ಹೊಂದ್ಬೀ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಟರ್ವೆಲಲ್ಲಾ ಮಾತಾಡೀಲಗ್ನು fix ಮಾಡೀ....ಯಾವಾಗ....ಏನು....?

ಪಾ: (ಅಡ್ಡಮಾತಾಗಿ) ಹಯ್ಯೋ! ಸಾಕೂಂದ್ರೆ! ಹುಡುಕೋದೇನ್
ವರಗಳ್ಳಾ....ಇರೋದರಡೇ ವರಗಳು, ಮಾಮಲೆ ರಾಮಣ್ಣೋರ ಮಗ
ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತೆ ರಂಗಣ್ಣೋರ ಮಗ ಅಶ್ವತ್ಥ
ಒಬ್ಬ....ಅವನಿಗೆ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಲೇಷನ್ ಇಲ್ವಿದ್ರೂನೂವೆ ದೊಡ್ಡುಟುಂಬ,
ತಂದೆ ಆಫೀಸರು....ಇಲ್ಲ ಇವನಿಗೆ ಬಿ.ಎ. ಆಗಿದ್ರೂನೂವೆ ಆಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ
ಪಾಸ್ತಿಯಿಲ್ಲ, ಅಪ್ಪ ಗುಮಾಸ್ತೆ....ಎರಡು ಜಾತ್ಯಾ ನೂ ಹೊಂದುತ್ತೆ.
ಇಬ್ಬನ್ನೂ ನೋಡ್ತಾ, ಮಾತಾಡ್ತಾ, ಜೋಯಿಸನ್ನರ್ನಿ ಲಗ್ನ
ಅಂಟಿಸ್ತಾ ಅಂಬೋದ್ವಿಟ್ಟು ಮಡುವಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡವನಾ ಗೆ ಕಣ್
ಕಣ್ ಬಿಡ್ತಾ ನಿಂತಿರೋದೆ ಗಂಡಸುತನ....

ನರ: ಅದಕ್ಕೇ ಕಾಣೇ, ಕೋಟುಗಿಟು ಹಾಕ್ಕೊಂಡು ಹೊರಟದ್ದೂ.
ರಾಮಣ್ಣೋರ್ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬರೋಣಾ ಅಂತ.

ಪಾ: ಅದು ನೊದಲೇ ಬೊಗಳ್ಳಾ ಅಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ವುದಾರ್ಗಿತ್ತೆ
ಸ್ವಲ್ಪಿರಿ. ಎಸರಿಗಿಟ್ ಬಿಟ್ ಬರ್ತೇನೆ. ನೀ....

ನರ: ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆ ಬರ್ತೀಯೇ? ನಾನು ಹೋಗಿ ನೋಡ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೇನೆ.

ಪಾ: ಹಯ್ಯೋ, ನೀವೇನ್ನೋಡಿರೀಂದ್ರೆ ಗಂಡಸೂ....ಡಸಾ ಪಸಾಂತ
ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತಾಡೋಕೆ ಗೊತ್ತೇ ಹೊರ್ತು ನಮ್ಮುಡ್ಕಿ
ಮುಂದ್ಬಾಳೋ ಮನೆ, ಮನೆ ಹ್ಯಾಗಿದೆ, ಮನೆಯನ್ವ ಗುಣಾ ಏನೂ
ಈ ಬಾಬುಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತೇಯೇ?....ನಾನ್ಬಂದ್ರೆ....

ನರ: ಒಪ್ಪೆ, ಒಪ್ಪೆ, ಒಪ್ಪೆ. ದಮ್ಮಯ್ಯ ಬಾ. ಆದರೆ ಭೇಗ ಹೊರಡು.

ಪಾ: ಭೇಗೇನು? ಹೊಸ ಸೀರೆ ಕಟ್ಟೊಂಡೇ ಬರ್ಬೇಕು ; ದೊಡ್ಡ ಸ್ಕಳ!

ನರ: (ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾ) ಸರಿ ಹಾಗಾದ್ರೆ! ಜಗಲೀಮೇಲ್ಯಾತಿರ್ತೇನೆ.
ಅಲಂಕಾರ ಪೂರ್ತಿಯಾದರೆ ಬಾ. (ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)

[ಪಾರ್ವತಮ್ಮನು ಒಳಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಪರದೆಯು
ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಳುವುದು.]

ಸೀನ್ ೨

ರಾಮಪುರದ ಒಂದು ಬೀದಿ

[ಪ್ರವೇಶ: ಗಂಟುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವ ನಾಗತ್ತೆಯೂ ಸಾತುವೂ ಬರೀ ಕೈಯಿಂದಿರುವ ಪಾತುವೂ]

ನಾಗತ್ತೆ: ಹಿಂದ್ತುಂದ್ತೋಡಿದ್ದಿಲ್ಲೇನೆ ನಿಮ್ಮೀ ಹಾಳೂರು?....ನಾಚ್ಚೆ ಹೇಸೈ ಇಲೈ ಹೆಂಗ್ಸಂಬೋದ್ತುರ್ತು....ಅತ್ತಿತ್ತೋಡ್ತಾನಲೀಬೇಡ.... ನಡಿ ನಡಿ, ಹೆಜ್ಜೆಮುಂದೆಜ್ಜೆ ಹಾಕ್ತಾ ನಡಿ.

ಪಾತು: (ಮುಖದಲ್ಲಿಯೂ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಕೋಪ ತಾತ್ಪಾರಗಳನ್ನು ತುಂಬಿ) ಅದಕ್ಕೆ ನಾನೈಳಿದ್ದು, ಜಟ್ಟಾದಲ್ಲಿ ಬರೋಣಾಂತ!

ನಾಗತ್ತೆ: ಜಟ್ಟಾ....ಜನ್ನಕ್ಕೈ! ಹೊಲಸುಕುದುರೆ, ಚಕ್ಕದ ಸಾಮಾನು —ಕಂಡೋರ್ಕ್ಕಾಣದವರು ಕೂತಗಾಡಿ—ಸುವಾಸ್ನೇ ಸುಪ್ಪತ್ತಿಗೆ— ಇನ್ನಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಬಿಗ್ಗು ನಾರಧ್ಯ....! ಜಾತಿ ಬೇರೆ ಉಳಿಯುತ್ತೇ ನಿನ್ನೊ ಜಟ್ಟಾಲಿ ಜಂಬೂಸವಾರಿ ಮಾಡಿದ್ದೇಲೆ!

[ಪಾತುವು ಎದುರು ಬರುತ್ತಿರುವ ಶೂದ್ರನೊಬ್ಬನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಿರುವ ನಾಯಿಯೊಂದರ ಹತ್ತಿರ ಓಡಿಹೋಗಿ ಅದರ ತಲೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ “ಟೈಗರ್— ಟೈಗರ್” ಎನ್ನುವಳು.]

ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಇದೇನೇ ಹೊಲ್ಲಾ! ಮುತ್ತೈದೆ ನಾಯೀನ್ನುಟ್ಟೆ ಕೊಳ್ಳೋದು!

ಪಾತು: (ನಾಯಿಯನ್ನು ಅಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಕಂತ್ರಿಯಲ್ಲ....ಜಾತಿ ನಾಯಿ, ಹೌಂಡು.

ನಾಗತ್ತೆ: ಹೌಂದು—ಹೌಂದು!

ಬೋರ: ಕೈಮುಗ್ಗೇರವ್ವ! ಇದ್ಯಾಕ್ರವ್ವ ಇಂಜ್ಜಂದ್ವಿಟ್ಟೆ? ಒಂದು ತಂತೀನ್ನಾನ ಕಳ್ಳಿದ್ರೆ, ಗಾಡೀ ತರ್ತಿದ್ದೆಲ್ಲ ಟೀಸನ್ನಿಗೆ, ಸಾಮಾನೆಲ್ಲವ್ವಾ....?

ಪಾತು: (Constable) ಕಾನ್‌ಸ್ಟೇಬಲ್ ಹೇಳಿದೇನೆ, ಕಳಸ ತಾನೆ ಮನೇಗೆ.

ನಾಗತ್ತೆ: ಇದೇನಿದೂ? ಶೂದ್ರನತ್ತ ಮಾತೂ?

ಪಾತು: (ತಿರುಗದೆ) ಬರೀ ಶೂದ್ರನಲ್ಲ. ನಮಾಜವಾನ. ಮನೇಲಿ ಸೌಖ್ಯವೇನೋ ಎಲ್ಲಾ ?

ಬೋರ: ಉಂರವ್ವಾ.

ಪಾತು: ಎಲ್ಲಿ ಕರ್ಕೊಂಡೋಗ್ಗಿದ್ದೀಯಾ ನಾಯೀನಾ ?

ಬೋರ: ಕೆರೆ ಕೆಟ್ಟೇ ಮೈತೊಳಿಯಾಕ್ರವ್ವಾ.

ನಾಗತ್ತೆ: ಅಲ್ಲೇ ಮತ್ತೆ?! ಜಾತಿ ನಾಯೀ....ಹುಂ....ಕೆರೇಲಿ ಶುಭ್ರವಾಗಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟು, ಸ್ವಾಮಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ಬರುತ್ತೇನೋ, ಈ ಶ್ವಾನ ಮುಂಡೇದು!....ಮುಂಜೀಯೇನಾದ್ರೂ ಆಗಿದೆಯೇನು ಈ ಮೃಗಕ್ಕೇ? ಜಾತೀ ನಾಯೀ!!!! ಇದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಜಾತಿ ಮೃಗಗಳಿವೆ ನಿಮ್ಮ ಅರಮನೇಲಿ.... ?

ಪಾತು: (ಬೋರನಿಗೆ) ಚಿಕ್ರಾಯರು ಊರಿಂದ್ತಿರ್ಗಿ ಬಂದ್ಬಿಟ್ರೇನೋ ?

ನಾಗತ್ತೆ: ಎಷ್ಟುರಾಯ್ರೇ ನಿಮ್ಮನೇಲಿ....?

ಪಾತು: ಚಿಕ್ರಾಯ್ರು ಅಂದ್ರೆ, ನಮ್ಮಣ್ಣ !

ನಾಗತ್ತೆ: ನಿಮ್ಮಣ್ಣಾ?!....ಯಾವಣ್ಣಾ!....ಓಹೋ, ನಿನ್ನೊಮದುವೇಲಿ ? ಕತ್ತೇ ಹಾಗೆ ಕೇಕೇ ಹಾಕ್ತಾ ಕುಣಿದಾಡ್ತಿತ್ತಲ್ಲಾ ಆ ಮಂಗೋ....

ಪಾತು: (ಕೋಪದಿಂದ ತೀಕ್ಷ್ಣ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ನಾಗತ್ತೆ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಿಸಿ)
ನಮ್ಮಣ್ಣನೇನು ಮಂಗಲ್ಲ!

**ನಾಗತ್ತೆ : ಸರಿ, ಮಾರ ! ಇಟ್ಟೋ....ವ್ಯತ್ಯಾಸ್ವೇನು? ಮಾರನಿಗೆ
ಸುಟ್ಟೋರೆ ನಿಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ಸೊಟ್ಟೋರೆ!....ನಡಿ, ನಡಿ.**

[ನಾಗತ್ತೆ ಮೊದಲಾದವರು ಒಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೂ, ಬೋರನೂ ನಾಯಿಯೂ
ಇನ್ನೊಂದು ದಿಕ್ಕಿಗೂ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ.]

ಸೀನ್ ೩

[ರಾಮಣ್ಣನವರ ಬಂಗ್ಲೆಯ ಗೇಟಿನೆದುರಿಗೆ ನಾಗತ್ತಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಬಂದು ಸೇರುವರು]

ನಾಗತ್ತಿ : ಇದೇನೋ ನಿಮ್ಮನೆ ?

ಪಾತು : ಹೌಸು (House ಉ) ನಮ್ಮೆ. (Site-ಉ) ಸೈಟು ನಾವೇ
ತಗೊಂಡು (Build) ಬಿಲ್ಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು.

ನಾಗತ್ತಿ : ಏ....ನೂ ?

ಪಾತು : (ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ) House ನಮ್ಮೆ Site ನಾವೇ ತಗೊಂಡು
Build ಮಾಡಿಕೊಂಡದ್ದು.

ನಾಗತ್ತಿ : (ಕಿರಿಕಿರಿಯಾಗಿ) ಎಷ್ಟುದೊಡ್ಡೇ ನಿನ್ನ ಗಂಟಲ್ಲಾ ದೊಡ್ಡಿ
ಹತ್ತು ಬರ್ತಾ ಬರ್ತಾ ದೊಡ್ಡಂಟ್ಲೆಲ್ಲ ಕಿರೋ ಕತ್ತಿಮರಿ ಹಾಗೆ
ಎತ್ತತಾಳೆ ನ್ನರಾನ....! ಇದೇನೇ ಸಾಲಿ ಹುಡುಗರು ಹಲಿಗೇ ಮೇಲೆ
ಬರದಹಾಗೆ ಬಾಕ್ಸಿಗೆ ತಗಲಿದೆ.... ?

ಪಾತು : ಅದು ನಮ್ಮನೆ ಹೆಸರು ಜ್ಞಾನ ವಿಲ್ಲ (Villa) ಅಂತ.

ನಾಗತ್ತಿ : ಗೊತ್ತೂ ! ಅದನ್ನ ನಾಚಿಕೆ ಹೇಸೈ ಇಲ್ಲೇ ಬೀದೀಲಿ ಬಡ
ಕೊಳ್ಳೋದೇ ?.... !

ಪಾತು : ವಿಲ್ಲ(Villa)ಅಂಬೋದು ಇಂಗ್ಲೀಷು....“ಇಲ್ಲಾ” ಅಂತಲ್ಲ....

ನಾಗತ್ತಿ : ಗೊತ್ತು ! ಇದೆ ಇದೆ ಅಂತರ್ಥ....ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಭಾಷೆ....
ತಳ್ಳಳ್ಳು....ತುರುಕಿನ ಹಾಗೆ....ಇಲ್ಲಾ ಅಂದ್ರೆ ಇದೆ. ಮನೆ ಅಂದ್ರೆ
ಮುಷಾಣ ಮನುಷ್ಯರು ಅಂದ್ರೆ ಪ್ರೇತಗಳೂ ...! ನಡಿ, ನಡಿ
[ಗೇಟನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ವರಾಂಡಾ ಮೆಟ್ಟಿನ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿರುವ ಕ್ರೋಟನ್ ಗಿಡಗಳ
ಮರೆಯನ್ನು ಸೇರುತ್ತಲೇ ಅಲ್ಲಿ ಕೂತು ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿರುವವರ ಕೆಳಗಿನ ವಾಕ್ಯ
ಗಳು ಕೇಳಿಬರುವುವು]

[ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಮೀಟಿಂಗ್ attend ಮಾಡೋಕೆ try ಮಾಡ್ತೇನೆ. Miss. ಪ್ರಭಾಮಣಿ! Manage ಮಾಡೋಕಾಗದಿದ್ದ್ರೆ ನನ್ನ sympathy ಎಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ movementನಲ್ಲಿ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿದೆ ಅಂಬೋದು ಮರೀ ಬಾರದು. After all, heart ಅಲ್ವೆ ದೊಡ್ಡು.]

Miss. ಪ್ರಭಾಮಣಿ: ಅಡು ನಿಚ್ಚಯ Mrs. ರಾಮಣ್ಣಾ....]

ನಾಗತ್ತೆ: ಇದೇನೇ ಇದೂ! ಯಾರಮನೇ?... ಕೊಂಗರ ಮನೇನೋ ಚಟ್ಟೇಗಾರರ ಮನೇನೋ ಕನ್ನಡ ಇಂಗ್ಲೀಷ್‌ನ ಕಲಸು ಮೇಲೋಗರ ಮಾತಾಡ್ತಿ ಧಾರೆ....!

ಸಾತು: ಮಾತಾಡ್ತಿರೋದು ನಮ್ಮ Mother ಉ ಇನ್ನೊಬ್ಬ; ಯಾರೋ Visitor ಉ

[Miss. ಪ್ರಭಾಮಣಿ: ಇಂಡೂ ಸ್ಟ್ರೀಗಳು ನಿಮ್ಮ ಆಗೆ ಇಡ್ಡರೆಟಾನೆ.... Futureನಲ್ಲಿ ಸೀಮೆ ದೊರೆಸಾನಿಗಲ ಹಾಗೆ ಆಗಬಹುದು.]

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ನಿಜ of course ನಿಜ ಹೊರ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿರಾ ? ನಿಮ್ಮ Visitಗೆ ಬಹಳ thanks ಉ]

ನಾಗತ್ತೆ: ಓಹೋ! ಸೀಮೆ ದೊರೆಸಾನಿಗಳಾಗಬೇಕೋ! ಒ ಫ್ಲೋ ಹೋ! ಈಗ ಅರ್ಥವಾಯಿತು, ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಚಾಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಂದ ಬಂತೂ ಅಂತ. ಈ ಹಾಳು ಕಾರ್ಖಾನೇಲಿ ತಯಾರಾಗಿರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆನೆ ಮನೆ ಭಿಟ್ಟು ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಬಂದ್ರಾನಾವೆ, ಸೊಟ್ಟೆಬೈತಲೆ ತಲೇಲಿ, ಸೀಮೆಸುಣ್ಣ ಮುಖಕ್ಕೆ, ಜಾತಿ ನಾಯಿ ನೆಕ್ಕಿ ಕುಂಕುಮವಿಲ್ಲದ ಹಣೆ, ಈ ದೊರೆಸಾನಿತನ, ಎಲ್ಲಾ....

[Miss. ಪ್ರಭಾಮಣಿ: (ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಇಳಿಯುತ್ತಾ) Good Morning Miss ರಾಮಣ್ಣಾ.]

ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮ್ಮ : (ತಾನೂ ಇಳಿದು Miss ಪ್ರಭಾಮಣಿಯು ಚಾಚಿದ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕುಲುಕುತ್ತಾ) Good Morning Miss. ಪ್ರಭಾಮಣಿ]

ನಾಗತ್ತಿ : ಪ್ರಭಾಮಣಿ....ಪ್ರಭಾ! ಮಣಿ! ಮಿಸ್ಸು....ನೀನೇನ್ ತಾನೇ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಕಿರ್ಲೂ, ನೀನೇಷ್ಟು ತಾನೇ ಕೈಕುಲಕು ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪು ಮುಖದ ಕಪ್ಪು ಕಪ್ಪೇನೋ ಹೋಗೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ ಕಲಿಯುಗ ತೀರೋವರೆಗೆ! ಹೆಸರು ನೋಡು ಪ್ರಭಾಮಣಿ!ಅಗ್ನಿಗೆ ಅಭಿಷೇಕ ಮಾಡಿ ಅಂಬಾರಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಜಂಬೂಸವಾರಿ ಹೊರಡಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಇದೆ ಇವಳ ಪ್ರಭೆ!.....ಈ ಪ್ರಭಾಮಣಿ ಜ್ವಾಲೆ ಶಮನ ಮಾಡೋಕೆ ಬಿಳಿ ಸೀರೆ ಬೇರೆ! ಒಂದು ಹತ್ತು ವರ್ಷ ಸುಣ್ಣದ ಗೂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕಿಸಿ ಅದೃಷ್ಟವಾಸ ಮಾಡಿಸಿದ್ದೆ ಒಂದು ವೇಳೆ ಬಣ್ಣ ಸ್ವಲ್ಪ.... ಉ ಹೂಂ. ಅದೂ ಸಂದೇಹವೇ!

Miss. ಪ್ರಭಾಮಣಿ : (ಪಾತುವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ) Mrs ರಾಮನ್ನಾ, ಪರ್ವಾಟಿ ಅಮ್ಮನವರು! (ಪಾತುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಕೈಯನ್ನು ಚಾಚುತ್ತಾ) ಪರ್ವಾಟಿ ಅಮ್ಮನವರೇ, ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನರು ಸೌಕಿಯಾಗಿ ಇದ್ದಾರೆಯೇ?

ಪಾತು : (ಕೈಯನ್ನು ಕುಲಕುತ್ತಾ) ಇದ್ದಾರೆ.

ನಾಗತ್ತಿ : ಇದಾನಿಧಾನೆ. ಗಂಡನ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಹೆತ್ತವರ ಮನೆಗೆ ಬಂದರೂನೂನೆ ತಾಳೀ ಕಟ್ಟಿದ್ದೊಂದು ಕ್ರಿಮಿ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದೇ ಅಂತಾದರೂ ಜ್ಞಾಪಕ ಇದ್ದೆಯಲ್ಲ!....ಆಶ್ಚರ್ಯ! ಪರಮಾಶ್ಚರ್ಯ!

(Miss. ಪ್ರಭಾಮಣಿಯು ಪ್ರಯಾಣೀಕರನ್ನು ಹಾಸಿ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು)

ಪಾತು : (ಮಾತೆಯನ್ನು ಸೇರಿ) ಅಮ್ಮಾ, ನಾಗತ್ತಿ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ.

ಮೆಟ್ಟು ಹತ್ತಿ ವರಾಂಡಾದ ಆರಾಮ ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ತೂಗುತ್ತ ಕೂಡುವಳು.)

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಬಂದ್ರಾ.... ?

ನಾಗತ್ತೆ : ಇಲ್ಲ! ಇನ್ನೂ ಊರಲ್ಲೇ ಇದ್ದೇನೆ!....ಇದೇನು ಜಾಣತನದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೋ ?....ಊರು ಬಿಟ್ಟು ಊರಿಗೆ ಬಂದು ಎದುರಿಗೆ ನಿಂತಿರೋ ವರನ್ನನೋಡಿ ಬಂದ್ರಾ ಅಂದ್ರೆ, ಏನು ಬುದ್ಧಿ ಮಂದಾನೋ, ಇಲ್ಲ ದೃಷ್ಟಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನೋ, ನನಗೇನೋತ್ತು !....?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ^{ತೃಲ} ಸಾಕೂ! ಬಂದ್ರಾ ಮಗೂ. ಬನ್ನಿ ಒಳಗೆ.
(ಮೂವರೂ ಮೆಟ್ಟಿನ್ನು ಹತ್ತಿ ವರಾಂಡಾ ಸೇರುವರು.)

ಪಾತು : ಅದೇನಮ್ಮ Miss. ಪ್ರಭಾಮಣಿ ಬಂದಿದ್ದದ್ದು ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಏನೇನು ? Association Secretary ಅವು. ನಾನು Presidentನು Next meeting arrange ಮಾಡೋಕೂ, ನಾನು last Lecture ಕೊಟ್ಟಿದ್ದು ವಿಷಯ Hindu Paperನಲ್ಲಿ ಭಂದ cuttingನೂ ತಂದು ಕೊಡೋಕೆ ಬಂದಿದ್ದು. ಇಕೋ ನೋಡು, (ವರ್ತಮಾನ ಪತ್ರದಿಂದ ಕತ್ತರಿಸಿದ ಒಂದು ಅಂಶವನ್ನು ಪಾತುವಿಗೆ ನೀಡಿ) ಓದು.

ಪಾತು : (ಜಾಚಿದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಅತ್ತಿತ್ತ ಆಡಿಸುತ್ತಾ ಓದುವಳು.)

“Rampur Notes”

Women's Progressive Union. Mrs. Ramanna, our popular President delivered a well thought out lecture on ideal methods of up-bringing of children. The discourse was listened to with rapt attention. It is felt assured that brought upon the lines laid down by this most enlightened lady the future generation of Rampur will take the most prominent part in the activities of our motherland”. ಇದೇನಮ್ಮ ? ಇಷ್ಟೇನೆ ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಇನ್ನೆಷ್ಟು ಬೇಕೂ ?

ಪಾತು : ಅದೇನ್ ನೀನುಕೊಟ್ಟಿ lectureಲು ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಬರದಿದೆಯಲ್ಲ, Ideal methods of upbrikingಲು ಅಂತ.

ನಾಗತ್ತಿ : ಲೆಕ್ಚರ್ ಕೊಟ್ಟಾ ನೀವೂ ? ಅದೇನ್ ಲೆಕ್ಚರೂ....?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಮಕ್ಕಳು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮಾತೃ ಭೂಮಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗೋ ಪ್ರಜೆಗಳಾಗಲು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲಿಯೇ ಎಂಥೆಂಥ ಶಿಕ್ಷೆ...ತರವೇತು, ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳು ಕೊಡಬೇಕಾದ್ದು, ಅಂಬೋ ವಿಷಯ

ನಾಗ : ಓಹೋ! ಅದೆಂಥ ತರವೇತು ಕೊಡಬೇಕೋ? ಕೇಳಬಹುದೋ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಅದಕ್ಕೇನು ಕೇಳಿ, ಮೇಲೆ ಬನ್ನಿ.

ನಾಗತ್ತಿ : ಕ್ಷಮಿಸಿ. ಆ ಮಸೀ ಮುಖದ ಸುವ್ರದೀಪ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಜಮಾನಾ! ನಾನೇನು ಕಿವುಡಲ್ಲಾ, ಇಲ್ಲಿದ್ದೇ ಕೇಳತೇನೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ನಿಮ್ಮಿಷ್ಟ. ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಸಾಕೋದು ಹೂವಿನ ಗಿಡ ಸಾಕಿದ ಹಾಗೆ ಸಾಕಬೇಕು; ಪಾತಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕಟ್ಟಿ, ಆಹಾರ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನ ಚೆಲ್ಲಿ ಶುಭ್ರವಾದ ನೀರು ಬಿಟ್ಟು ನಾಜೋಕಾಗಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನ ಬೆಳೆಸೋ ಅದೇಪ್ರಕಾರ ಮಕ್ಕಳು ಬೆಳೆಯೋ ಪರಿಸ್ಥಿತಿನೆಲ್ಲಾ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟು, ಇರೋ ದುರ್ಗುಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತಿದ್ದಿ, ಸುಗುಣಗಳನ್ನ ಬಿತ್ತಿ ಬೆಳೆಸಿದ್ದರ ಫಲ, ಸುವಾಸನೆಭರಿತವಾದ ಕುಸುಮಗಳಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು, ಬೆಳೆಸಿದವರಿಗೂ ಅವುಗಳ ಅನ್ಯೋನ್ಯತೇನ ಅನುಭವಿಸುವವರಿಗೂ ಆನಂದವನ್ನು ಕೊಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇನೂ ಇಲ್ಲ, ಅಂಬೋದು ನನ್ನ lectureನ ಸಾರಾಂಶ.

ನಾಗತ್ತಿ : ಹ್ಯಾಗಿರಬೇಕು, ಹ್ಯಾಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಂಬೋದ್ದೆಲ್ಲಾ ಸಿಕ್ಕಾಪಟ್ಟಿ ಬಾಯಿಂದ ಬೊಗಳೋಕೆ ಬದಲಾಗಿ ತಾನೇ ತನ್ನ

ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಹೆತ್ತ ಒಂದೆರಡು ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಸಾಕಿ ನಮೂನೆಯಾಗಿ
ತೋರ್ಪೋದಲ್ಲೇ ಉತ್ತಮಾ ? ಸುಮ್ಮನೆ ಬಾಯಿಂದ ಕುಸುಮಾ
ಅಂತ ಕಿರಲಿ ದಾಕ್ಷಣವೇ..

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಯಾಕೇ ? ನಮ್ಮ ಪಾತು ?

ನಾಗತ್ತೆ: ಓಹೋ! ಇದನ್ನ ಕುಸುಮದ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಬಿಟ್ಟಾ!
.... ? ಈ ಎಕ್ಕದ ಹೂವು, ನಿಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೊಂದುವೇಳೆ ಕುಸುಮದ
ಹಾಗಿದ್ದ್ರೂನವೆ ಮಿಕ್ಕೋರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಳ್ಳೆ ಹಾಲು! ಅಲ್ಲಾ, ಬ್ರಹ್ಮ
ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೇನ ಮೂಲೆಗೆ ಕುಕ್ಕಿ ಒಂದ್‌ಮಡೀ
ಒಂದ್‌ಆಚಾರ ಇಲ್ಲೇ, ಹೆಗ್ಗಣ ಹಂದಿ ತಿನ್ನುವ ಪರಂಗಿಯವರ
ಚಮ್ಮಡಕ್ಕಾಗಿ, ತೊನ್ನಿನ ತೊಗಲು-ಬೆಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣು-ಕೆಂಗೂದ್ಲು-
ಬಿಟ್ಟು, ಮಿಕ್ಕ ವಿಷಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ, ಸೀಮೆ ದೊರಸಾನಿಗಳಾಗ
ಬೇಕಂತಾ ಉತ್ತಮಜಾತಿ ಕುಲಸ್ತ್ರೀಯರು ನಲಿದಾಡೋ ಮನೆ
ಗಳಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ನಡತೆ ಆಚಾರಾನ ಮುಂದಕ್ಕೆ
ಹ್ಯಾಗ್ಗಂದಾರೂ ? “ಹಿರಿಯಕ್ಕನ ಚಾಳಿ ಮನೆಗೆಲ್ಲ” ಅಂತ ಹಿರಿಯ
ರಂಬೋ ಸಾಮತಿ ಸುಳ್ಳೇ....? ಸರಿಸರಿ. ನನಗ್ಯಾಕೆ ನಿಮ್‌ಲೆಕ್‌ಚರಿನ
ಮಾತು. ನಾನಿಲ್ಲಿಬಂದದ್ದೂ, ಹುಟ್ಟಿದ ಮನೆ ಸೇರುತ್ತಲ್ಲ ಹಿರಿಯರೂ
ಅಂಬೋ ಮರ್ಯಾದೆ ಇಲ್ಲೇ ಕಾಲ್ವಾಚಿಕೊಂಡ್‌ಬಿದ್ದಿರೋ ಈ
ಕತ್ತೇಮರಿ, ಅಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಕುಮಾರೀನ ತಲ್ಪಿಸೋಕೆ....
ಬರ್ತೇನೆ! ನಡಿ, ಸಾತೂ!

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಯಾಕೆ, ಇಲ್ಲೆ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು, ಊಟ ?

ನಾಗತ್ತೆ: ಕ್ಷಮಿಸಿ, ತೊಂದರೆ! (ತಾತ್ಕಾರಭರಿತವಾದ ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ)
ತೊಂದರೆ! ನಿಮ್ಮ ಕಪ್ಪು ದೊರೆಸಾನಿಗ್ಗೂ, ನಿಮ್ಮ ಬೋರಗ್ಗೂ,
ಇಂಥ ಪುಣ್ಯಜನರ ಪಾದಾರವಿಂದ ತಗಲಿದ ಈ ಮನೇನ ಗುಡ್ಡಿ
ಸಾರ್ಸಿ ಪುಣ್ಯಾಚನಾ ಮಾಡಿ, ನಾನೂ ತಕ್ಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಾನೂ
ಮಾಡಿಕೊಂಡೂ, ಆಮೇಲೆ ಊಟಕ್ಕೆಳೋದು, ತೊಂದ್ರೆ ತೊಂದ್ರೆ

..... ! (ಕ್ರಮೇಣ ಮುಖವು ರೌದ್ರವನ್ನು ತಾಳಿ) ಒಡದು ಹೇಳಿಬಿಡ
ತೇನೆ ಕೇಳಿ! ನಿಮ್ಮೀ ಹಾಳು ಆಚಾರಗೆಟ್ಟಮನೇಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟದ್
ಸಾಪಕ್ಕೆನೆ. ರೌರವಾದಿ ನರಕ ನನಗೆ ಕಾದಿರೋದಲ್ಲೇ,
ಒಂದು ತೊಟ್ಟು ಜಲಪಾನ ಮಾಡಿದ್ದೋ ನಿಮ್ಮನೇಲಿ, ನನ್ನಾತಿ
ನಾಶಾ ಆಗೋದಲ್ಲೇ ಬಿರುಗಾಳಿಗೆ ಹುಣಿಸೇ ಹಣ್ಣುಗಳು ಉದರಿದ
ಹಾಗೆ ಪಟಪಟ ಪಟಪಟ ಪಟಾಂತ ನಮ್ಮ ಕುಲದ ಪಿತ್ರಗಳು
ಉದುರಿಬಿಟ್ಟರು ಮೇಲ್‌ಲೋಕದಿಂದಾ ಬರ್ತೇನೆ! ನಡೀ,
ಸಾತೂ! (ನಾಗತ್ತೆಯೂ ಸಾತೂ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಅಬ್ಬಾ! ಏನು ಹೆಂಗೈ !

ಸಾತು: ಹುಷಾರಮ್ಮ! ಅವಳ ಕಿವಿಗೆ ಬಿದ್ದೀತೂ ತಿರಿಗಿ ಬಂದು
ತಿಂದಿಟ್ಟಾಳು, ನಿನ್ನೂ ನನ್ನೂ (ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ನಾಲ್ಕೈದು ಮೆಟ್ಟು
ಗಳನ್ನು ಇಳಿದು ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿ) ಇನ್ನೇಕದ್ದು ಹೇಳೋ! ತೊಲಗಿತಾ
ಪಿಶಾಚಿ !

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಅದೆಲ್ಲಾ ಇಲ್ಲಿ! ನೀನೇನ್ ಕಾಗದ ಬರದು ಹೆದರೋದು,
ಭಾವೀಲ್ವಿದ್ದು ಸಾಯ್ತೇನೆ ಅಂತಾ ?

ಸಾತು: ಹೆದರೋದೇನು, ದಿಟಾನೇ! ಬರದದ್ದು, ಇಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ
ಕರಸ್ಕೊಳ್ಳೋಕೆ ನಿನ್ನೆದುರ್ಗೇ ಹೀಗಿದಾಳಲ್ಲ ಈ ಪಿಶಾಚಿ,
ಅವರ್ಮನೇಲಿ ಸಾವಿರ ದೆವ್ವಾ ಹತ್ತಾವು ಪಿಶಾಚಿ ಪಾಕ ಇಳಿಸಿದ
ಖೋನಾ ಅಮ್ಮ ಅವ್ವು. ಒಂದೇ ಮಾತ್ನಲ್ಲಿ ಹೇಳ್ತೀನಮ್ಮ,
ಇನ್ನಾತಿಂಗ್ಗುನಾನು ಆ ಮನೇಗೆ ಹೋಗೋ ಮಾತೆತ್ತಿದ್ದೋ,
ಈ ಮನೇಲಿ ಒಂದು ಭಾವಿ ಇರೋದ್ನು
ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ ಈ ಮಾತು ಖಂಡಿತ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಏನು ಹಟವೇ ನಿನ್ದು. ಚನ್ನಾಗಿ ಹೇಳಿದ್ದಾಕೆ,
'ಎಕ್ಕದ ಹೂವು, ಕಳ್ಳೀ ಹಾಲು, ಕತ್ತಿಮರಿ'ಅಂತ !
(ಗೇಟಿನ ಕಡೆಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು) ಯಾರದು, ಬಂದ್ವಾಗಿದೆ?

[ನರಸಿಂಹಯ್ಯನೂ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನೂ Verandah ಮೆಟ್ಟಿನ್ನು ಸೇರುವರು.]
ಹೋಗಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೇನ ಕರೆಯಿ. (ಪಾತುವು ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು)

(ಪಾರ್ವತಮ್ಮನಿಗೆ ಬನ್ನಿ ಒಳಗೆ.

[ಪಾರ್ವತಮ್ಮನು ಮೆಟ್ಟಿನ್ನು ಹತ್ತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮ್ಮನೊಡನೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಳು. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಗೋಡೆಗೆ ತಗುಲಿಸಿರುವ ಚಿತ್ರಪಟಗಳನ್ನು ಒಂದೊಂದಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವನು.]

ರಾಮಣ್ಣ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) My dear boy ಬಂದೆಯಾ, good! ಕೂತ್ಕೊ.

ನರ: ಕೂತ್ಕೊತೇನೆ, ಆದ್ರೆ ಯಾರದ್ದೀ ಫೋಟೋ ?

ರಾಮ : Most eccentric man in India ಆತ ! ಮೊಳದುದ್ದ ಜುಟ್ಟು ದಾಡಿ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಬೋಳಪುರದಲ್ಲಿ ಸ್ಕೂಲು ಇಟ್ಟಿದಾನೆ. ಬೋಳ ಪುರ ಜೋಕು (ಎನ್ನುತ್ತಾ ಚಿಟ್ಟಿನಿಂದ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ಚುಚ್ಚುವನು)..... ಬಾ, Sit down. ನಿನ್ನ expect ಮಾಡ್ಲೆ ನಾನು. Clubನಲ್ಲಿ, ಕೃಷ್ಣರಾಯ ನಿನ್ನ daughter ವಿಷಯ ನಿನ್ನೆ broach ಮಾಡಿದಾಗ್ಲೇ ಇವತ್ತೋ ನಾಳೆನೊ honour of your visit ದಯ ಪಾಲಿಸ್ತೀಯಾ ಅಂತ expect ಮಾಡ್ತಿದ್ದೆ ... come into the office!have a cup of coffee !

ನರ: (ಎದ್ದು ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಾ) ಬೆಳಗ್ಗೇನೇ ಆಯಿತು ನನಿಗೆ.

ರಾಮ : ಆದ್ರೇನು ಆಗ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು dose! (ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಾರಾಯಣಾ !

(ಆಫೀಸ್ ರೂಮಿನ ದ್ವಾರದಿಂದ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಆತನ ಹಿಂದೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ.)

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : (ಬೇರೊಂದು ಬಾಗಿಲಿಂದ ಪಾರ್ವತಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಬನ್ನಿ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಆಫೀಸ್ ರೂಂನಲ್ಲಿಧಾರೆ. ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ

(ಪಾರ್ವತಮ್ಮನು ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ) ಏನು, ಮಗಳು ಮುಂದೆ ಬಾಳೋ ಮನೆ ಹ್ಯಾಗಿದೇಂತ ನೋಡತೀರಾ ? ನಿನ್ನೇ ಹೇಳಿದ್ದಿವ್ರಾ, ಒಂದ್ಬೇಳೆ ನೀವಿಬ್ಬಾ ಬಂದೀರಿ ಅಂತ. ಜೋಯಿಸ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದು, ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಜಾತಕ ದಿವ್ಯವಾಗಿಥೆ, ನಮ್ಮ ಕಿಟ್ಟಿ ಜಾತಕಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಅರುಂಧತಿ ವಸಿಷ್ಠರ ಜಾತಕಗಳ ಹಾಗೆ ಹೊಂದುತ್ತೆ ಅಂದು. ನಾನೇನೋ ಬಹಳ ಆಶೆಯಿಂದ ಎದುರು ನೋಡ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮಗಳ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೋ ? ಆದ್ರೆ ಹಿರಿಯರು ಹೇಳೋ ಹಾಗೆ ಶುಭಸ್ಯ ಶೀಘ್ರಂ ಅಂತಾ ಎಷ್ಟಕ್ಕೆಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಕಾರ್ಯಾನ ನೆರವೇರಿತ್ಯೇವೋ ಅಷ್ಟ ಕ್ಕಷ್ಟು ಬೇಗನೆ ಹಿರಿಯರ ಯೋಚ್ನೆ ತಪ್ಪುತ್ತೆ. ನಮ್ಮತ್ತೆ ಅದೇ ಕಿಟ್ಟಿ ಅಜ್ಜಿ, ಅವನು ಗ್ರಹಸ್ಥಾಶ್ರಮ ಅವಲಂಬಿಸಿದ್ದೇನೇ ಅವನಿ ಗಿಟ್ಟಿರೋ ಆಸ್ತಿ ಅವನ ಕೈಗಿಡತೇನೇಂತ ಕೂತಿಥಾಳೆ ವಯಸ್ಸಾದ ಮಯ್ಯಿ....ಮೊದಲೆ ! ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಏನೋ....?

ಪಾರ್ವ : ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನ್ಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಹ್ಯಾಗೋ ಹಾಗೆ

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಹಾಗಾದರೆ ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯತಾನೆ ಏನು ?

ಪಾರ್ವ : ಏನೇನೂ ? ... ಸಮ್ಮಂಥದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟನೆ, ಆದ್ರೆ ನಮಗೂ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಓದ್ತಾ ಇರೋ ಮಗನ ಮುಂದಿನ್ಯೋಚ್ಚೆಯ ಜನಾಬ್ದಾರಿ ಬಿದ್ದಿರೋದ್ರಿಂದಾ ನಮ್ಮ ವೆಂಕೂ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ... ಮದ್ದೇ ಖರ್ಚು ನಿಧಾನಿಸಿ ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಒಳ್ಳೆ ಮದುವೆ ಖರ್ಚು ಅಂದ್ರೆ. ನಾಲ್ಕು ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ಕರದು ಹೋಮಾನೋ ಅದೆಂಥಾದ್ದೋ ಮಾಡಿಸಿ, ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಗೆ ಅನ್ನ ಹಾಕಿ ತಾಳೀಕಟ್ಟೋ ಬಾಬತ್ತಿಗೆ ಖರ್ಚೇನು ಯೋಚನೆ ಯೇನು ?

ಪಾರ್ವ: ಅದೊಂದೇ ಖರ್ಚಲ್ಲಾ. ಆದ್ರೆ ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ವರದಕ್ಷಿಣೇಂತಾ ಏರ್ಪಾಟಾಗಿರಲಿಲ್ಲ ಅದು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತೋ ಏನೋ ಅಂತ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನಿಗೆ ಯೋಚ್ಚೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: (ಗಂಭೀರವಾಗಿ) ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾತು ಈ ಮನೇಲಿ ಎತ್ತಬೇಡಿ !

ಪಾರ್ವ: ಕೋಪಿಸಬಾರದು. ಎಂಥೆಂಥಾ ಅಂತಸ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯ ಇರೋ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲೂ ಈ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಅಂಚೋದು ಸಂಪ್ರದಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿರೋದರಿಂದಲೇ ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಮನಸ್ತಾಪ ಬರಬಾರದೂ ಅಂತಾ ನಾನೇಳಿದ್ದು. ಕೋಪಿಸಿಕೋಬಾರದು.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಕೋಪವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಎಂಥೆಂಥಾ ಅಂತಸ್ತು ಐಶ್ವರ್ಯ ಇರೋ ಕುಟುಂಬಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯ ಇದ್ರೂವೆ ಅಂಥ ಅಂಥಾ ಅಂತಸ್ತು ಅಬಿಂಧೈಶ್ವರ್ಯ ನಮಗೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದ್ರೂನೂವೆ ಮಗನ್ನ ದುಡ್ಡಿಗೆ ಮಾರಿಕೊಂಡು ಸೊಸೇನ ಮನೇಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳೋ ತುಚ್ಛಸ್ಥಿತೀಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಇನ್ನೂ ಇಳೀಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನ ನೀವು ದಯವಿಟ್ಟು ಮರೀಬಾರದು. (ಪಾರ್ವತಮ್ಮನ ಮುಖವು ತಿಳಿಯಾಗುವುದು)..... ಏನೋ ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವು ನಮ್ಮ ಮಕ್ಕಳು. ಹಕ್ಕಿಗಳ ಹಾಗೆ ಬೆಳೆದವು ಅವುಗಳಿಗೆ ರೆಕ್ಕೆಗಳು ಬಂದು ತಾವು ತಾವೇ ಹಾರೋಕೆ ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತೂ ನೂವೆ ಒಂದು ಕುಟುಂಬ ಅಂತಾ ಅವುಗಳಿಗೆ ಕುದುರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಅವುಗ್ಗು ಮಾಡೋ ಸಂಸಾರಾನ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪದಿನ ನೋಡಿ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಬಿಟ್ಟು ಶಾಂತಮನಸ್ಕರಾಗಿ ಕಣ್ಮುಚ್ಚೋದಲ್ವೆ....ನಮ್ಮಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ ? (ಪಾರ್ವತಮ್ಮನು ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಮೈಮರೆತಿರುವಳು)

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಹಾಗೆ ನೀವು ಒಪ್ಪೋಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕಿಗಳೂ ಅಂದೆ ಆ ಹಕ್ಕಿಗಳಿಗೂ ವಾಸ ಮಾಡೋಕೆ ಒಂದು ಗೂಡು ಬೇಡವೆ ? ನಿಮ್ಮ ಮಗಳು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವಳ ಗಂಡ, ನಿಮ್ಮೊಮ್ಮಕ್ಕು, ಯಾವ

ಅಡಚಣೆಯೂ ಇಲ್ಲ ಸಂತೋಷ ಸೌಕರ್ಯದಿಂದ ವಾಸಮಾಡೋಕೆ,
ಭೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರೋ ಈ ಮನೇನ ನಿಮ್ಮಗಳಿಗೆ ಬಿಡಿಸಿಕೊಡೋ
ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವೂ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನನು ಉತ್ಸಾಹಿಸೋ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ,
ಬೇಡಾ ಅಂತ ಹೇಳೋ ಹಕ್ಕು ನನಗಾಗ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನನಿ
ಗಾಗ್ಲಿ ಇಲ್ಲೇ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ನಾನೊಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಪಾರ್ವ : (ಚಮಕಿತಳಾಗಿ) ಭೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದೆಯೆ!... ಹೊಸಮನೆ!!

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಹೊಸಮನೆ ಅಂದ್ರೇನು! ಹೊಸಲು ದಾಟೋವರೇಗೂ
ಹೊಸಮನೆ..... ಅರ್ಥವಾಯಿತು ನಿಮಗಾಗೋ ಆಶ್ಚರ್ಯ.....
ಸರ್ಕಾರಿ ಸಂಬಳ, ಅಲ್ಲದೆ ಸಂಪಾದ್ನೆ, ಆಸ್ತಿ ಬಡ್ತಿ, ಇಷ್ಟಿಷ್ಟೊಂಡು
ಲೋಕದೊಳಗೆ ದೊಡ್ಡಕುಟುಂಬ ಅಂತ ಅನ್ನಿಸಿಕೊಳ್ಳಿರೋರಿಗೆ,
ಹೊಸದಾಗಿ ಕಟ್ಟಿದ ಬಂಗ್ಲೆಗೆ ಭೋಗ್ಯದ ತಕ್ಕಾರು ಎಲ್ಲಿದೂ ಅಂತ
ನಿಮಗೆ ತೋಚೋದು ಸಹಜವೇ!!!! ಆದರೆ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬ
ಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಬೆರಗಾಗೋ ಬಡ ಜನಗಳಿಗೆ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ
ಇರೋ ಕೊರತೆಗಳು ಗೊತ್ತಾಗೋದಿಲ್ಲ. ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಬಂದ್ರೂ
ನೂವೆ ಹೇಗಾದ್ರೂ ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಡಗಿಸ್ಕೊಂಡು,
ಅಂತಸ್ತನ್ನ ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತೆ.....ಆದ್ರೆ ನಮಗೆಷ್ಟು
ನಷ್ಟವಾಗಿದ್ರೂನೂವೆ ಎಷ್ಟು ಬರ್ಚಾಗಿದ್ರೂನೂವೆ ವೃಥಾವಲ್ಲ.
ಅದರಿಂದ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರೋ ಫಲಾ ನಮ್ಮ ಕಿಟ್ಟು ಮೂಲಕ ನೀವೇ
ಅನುಭವಿಸ್ತೀರಾ.....ಹೇಳ್ತೀನೈಳಿ! ನಮ್ಮ ಕಿಟ್ಟು ಹುಟ್ಟೋ
ವಾಗ್ಲೇ ಬಲು ನಾಜೋಕು.....ಅದೆಂಥಾದ್ದೋ.....ಹಗುರ.....
ಅಲ್ಲಾ ನಯ delicate ಅಂತಾರಲ್ಲ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ, ಅದು.
ಮೂರ್ ಡಾಕ್ಟರುಗಳು ನಾಲ್ಕು ನರ್ಸುಗಳು.....ಬೆಳೇತಾ ಬೆಳೇ
ತಾನೂ ನಾಡೋಕೆ. “ಮಂಗಳಾರತಿ ತಕ್ಕೊಂಡ್ರೆ ಉಷ್ಣಾ ತೀರ್ಥ
ಪ್ರೋಕ್ಷಿಸಿದರೆ ಶೀತ” ಅಂತಾ ಹಾಸ್ಯಕ್ಕೆ ಹೇಳೋದುಂಟು. ಆದ್ರೂ
ನೂವೆ ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತೆ ಆ ಸಾಮತಿ....
....ಅವನ ಜಾತಕರಣ ಅವನ ನಾಮಕರಣ ಅವನ ಚೌಲ, ಅವನ

ಉಪನಯನ, ಇವೆಲ್ಲಾ ನೂ ನಮ್ಮ ಅಂತಸ್ತು ಪ್ರಕಾರ ಜರಗಿದ್ದಕ್ಕೆ ಆದ ಖರ್ಚು ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಂದಿಷ್ಟು ಭ್ರಾಸ ಪ್ರಾರಂಭ. ಬುದ್ಧಿ ಹುಟ್ಟೋವಾಗ್ಗಿಂಧೇ ಚುರುಕು. ಕನಡ ಎಲ್ಲಾ ತೀರಿಸ್ಕೊಂಡು, ಇಂಗ್ಲೀಷು, ಅಂದ. ಅಲ್ಲಿ firstಲು, secondಲು ಅಂತ standard ಗಳು ಐದೋ ಹತ್ತೋ. ಅವಾಗುತ್ಲೂ ಫಾರ್ಮುಗಳು, firstಲು secondಲು, ಹೀಗೆ ಇವುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಪುಸ್ತಕದ ಖರ್ಚು, ಮೇಷ್ಟರುಗಳ ಫೀಜು—ಸ್ಕೂಲ್ ಫೀಜು....ನಿಮ್ಮ ಮಗನೂ ಓದುತ್ತಾನೆ ಅಂದ್ರೆಲ್ಲ. ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಆಗಾಗ ಒಂದೊಂದು ಕ್ಲಾಸಿನಲ್ಲಿ ಮೇಷ್ಟ್ರಮೇಲೆ ಇಷ್ಟವೋ, ಇಲ್ಲಾ ಓದಿದ ಪುಸ್ತಕಗಳಮೇಲೆ ಇಷ್ಟವೋ....ಎರಡೆರಡು ಮೂರು ಮೂರು ಸರತಿ ಓದಿದಾ. ಕೊನೇಗೆ ಆರನೆ ಫಾರ್ಮು....matriculation ಅನ್ನತಾರಲ್ಲ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ, ಡಾಕ್ಟರು ಕೈಯೆತ್ತಿದರು; “ಇದು ನಾಥಾರಣ (Brain) ಬ್ರೇನಲ್ಲ,....ಮಿದಳು ಅಂತಾರಲ್ಲ ಬುದ್ಧಿ, ಅದು ಜಾಸ್ತಿ ಈ ಮಗೂಗೆ, ಆದ್ರೆ ದೇಹ ನಾಜೋಕೂ. ಆದ್ದರಿಂದ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ತಗೋಬೇಕು”, ಅಂತ ಅವರು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ಒಂದೆರಡು ವರ್ಷ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ ಹೊತ್ತಿಗೆನೆ **ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್** ಬರೋದರಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ವಯಸ್ಸಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ಇನ್ನಿವನ್ಯಾವಾಗ ಬಿ.ಎ. ಪ್ಯಾಸ್ ಮಾಡೋದು ಅಂತ ಕೇಳಿದ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ, “ ಬಿ.ಎ. ಯಾಕೆ ಇವನಿಗೆ? ಏನು, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಬೇಕೆ? ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ, ನಮ್ಮ ಸೋದರಮಾವನ ಕಾಫಿ ತೋಟಾ, ಅಜ್ಜಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋಸ್ವತ್ತು, ಇನ್ನು ನಾವು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಸ್ತಿ, ಎಲ್ಲ ಇಟ್ಟೊಂಡು ಅನುಭವಿಸೋದು ಬಿ.ಎ ಇಲ್ವಿದ್ರಾ ಗೋದಿಲ್ಲೆ” ಅಂತಾರೆ ಅವನ ತಂದೆ. ಇನ್ನದಲ್ವೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಒಡವೆಗ್ಗು; ಹಯ್ಯೋ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು, ಒಡವೆಗಳೆಲ್ಲ ಹಳೇಕಟ್ಟಡ, ಒಂದೆರಡಾದ್ರೂ ಹೊಸ ನಮೂನೆಯಾಗಿ ಮದುವೆ ಹೆಣ್ಣಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದು ಮಾಡಬೇಕೂ ಅಂತಾ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೇವು ಹೇಳಿದ್ದು ಈಗ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೆ....

(ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ) **ಯಾಕೊಬ್ !**

ಯಾಕೂಬ್ : (ಬಂದು) ಅಮ್ಮಾ !

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಆ ಒಡವೆ ಬೀರೂ ಎತ್ತಿಕೊಂಬಾರೊ ಹುಷಾರಾಗಿ !

(ಯಾಕೂಬನ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)

ರತ್ನಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೆ ಹಳೇಕಾಲದ ಕಲ್ಲುಗಳು. ವಜ್ರಗಳೇನೂ ಸೀಮೆ ಕಮಲಗಳಲ್ಲ (Cutting) ಕಟ್ಟಿಂಗ್ ಹಳೇದು. ಆದ್ರೆ ಕೆಂಪುಗಳು ರಕ್ತ ವರ್ಣ. ಪಚ್ಚೆ ಕಲ್ಲಿಗೆ, ಎಮರಾಲ್ಡ್ ಅಂತಾರಲ್ಲ ಅವಕ್ಕೆ ಹೆಸರುವಾಸಿ ನಮ್ಮ ಯಜಮಾನರ ಕುಟುಂಬ !

[ಯಾಕೂಬ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀವೇವಮ್ಮನ ಸಕ್ಕದಲ್ಲಿ ತಂದಿಟ್ಟು ಹೋಗುವನು. ಮುಚ್ಚಳವನ್ನು ತೆಗೆದು ಲಕ್ಷ್ಮಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಸರಗಳು, ವದಕಗಳು, ಒಂಕಿ, ಬಾಜಿಬಂದು, ನಾಗರಮುರವು, ಜಿಮಿಕಿ, ಜಡೆಬಂಗಾರ, ಜೋಮಾಲೆ, ಮುಬರ, ಪಾಟ್ಲಿ, ಬೇಸರಿ, ಚಂದ್ರ ಮುರುವು ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪಾರ್ವತಮ್ಮನ ಮುಂದೆ ವಿಂಗಡಿಸಿಡುತ್ತಾ, ಆಕೆಯು ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡಿ ಬೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದು ಬೆರಗಾಗುವುದನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಗಮನಿಸಿ, ತನಗೆ ಬರುವ ನಸುನಗುವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು]

ನಾನ್ವೇಳಿದ್ದಾಗೆಲ್ಲ ಹಳೇಕಾಲದ ಒಡವೆಗಳೂ, ಆದ್ರೆ ಈ ಕೆಂಪಿನ ಸರ, ಈ ವಜ್ರದ ಪದಕ, ಈ ಜೋಮಾಲೆ, ಈ ಪಚ್ಚೆ ಕೆತ್ತಿದ ಡಾಬು, ಸಧ್ಯ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತಿ ಮದುವೇಗೆ. ಆಮೇಲೆ ಮಿಕ್ಕದ್ದೆಲ್ಲ ಸಮಯೋಚಿತವಾಗಿ ಚಿಕ್ಕದುಮಾಡಿಕೋಬಹುದು. ಇದೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಅತ್ತೇವ್ರು 'ನಮ್ಮ ಪಾತು ಕೂಡ ಮುಟ್ಟಬಾರದು, ಎಲ್ಲ ಕಿಟ್ಟಿ ಹೆಂಡ್ತೀಗೇ'ಂತ ಇಟ್ಟಿಧಾರೆ. ಅದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಕೋಪಾ ನಮ್ಮ ಪಾತೂಗೆ. ಆದ್ರೆ ಹೆಂಗ್ನು ಪಾಪ ಅವ್ವು, ಚಿಕ್ಕ ವಯಸ್ಸು, ಆಶೆ! "ಕುಟುಂಬದ ಒಡವೆಗಳು ಮನೇಗೆ ಬಂದು ಸಂಸಾರ ಮಾಡೋ ಸೊಸೆಗಳಿಗೇ ಹೊರ್ತು ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಮಾವನ ಮನೆಗೆ ಓಡೋ ಮಗಳಿಗಲ್ಲ" ಅಂತಾ ಅವಳ ಅಜ್ಜಿ ಹಟ. ಈ ಪಾಟ್ಲಿ ನೋಡಿ!

(ಸಚ್ಚಿ ಕಲ್ಲುಗಳು ಕೆತ್ತಿದ ಸಾಟಲಿಯೊಂದನ್ನು ಸಾರ್ವತಮ್ಮನ ಕೈಗಿಟ್ಟು)
ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನ್ನ ನೋಡಿಧೀರಲ್ವೇ? ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿತೇ?

ಸಾರ್ವ : (ಆ ಸಾಟಲಿಯ ಪ್ರಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಗ್ನಳಾಗಿ) ಚೆನ್ನಾಗಿಧಾನೆ
ಹೌದೂ! ಈ ಭೋಗ್ಯ ಅಂದ್ರಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ರೂಪಾಯಿಗ್ಯಾ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಭೋಗ್ಯವಲ್ಲ. ಮನೆ ಹನ್ನೆರಡು ಸಾವಿರ
ರೂಪಾಯಿ ಬಾಳುತ್ತೆ. ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ನಾವು ಮಾಡಿರೋದು ೨,೭೦೦
ಉನು ಚಿಲ್ಲರೆ, ಲೆಖ್ವ ಗಂಡಸಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಹಯ್ಯೋ ಹೀಗೇ
ಕೂತಿದ್ರೆ, ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆತಿಥಿಗಳು ಬಂದಾಗ ಊಟದ ಏರ್ಪಾಡು
ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತೇನೆ. (ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುವಳು)

ಸಾರ್ವ : ಊಟದ ತೊಂದ್ರೆ ಬೇಡೀ ಅಂದ್ರೆ. ಮನೇಲಿ ಎಸರಿಗಿಟ್ಟು
ಬಂದಿದೇನೆ ನಾನು

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಹಾಗಾದ್ರೆ ಅಡಿಗೆ ಅವನಿಗೆ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತೇನೆ.
(ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)

ಸಾರ್ವ : ಅಬ್ಬಬ್ಬ! ಏನು ಘಾಟೆ ಅಂತೇನೆ ಈಕೆ! ವರದಕ್ಷಿಣೆ
ಮಾತು ಈ ಮನೇಲೆತ್ತೋದು ತಪ್ಪು ಅಂದ್ ಬಿಟ್ಟೂ ಕೊನೇಗೂನೂ
ಮುಟ್ಟಿಸಿಬಿಟ್ಟಿಲ್ಲ, ಎರಡು ಸಾವಿರದೇಳನ್ನರಿಗೆ! ಈಗ ನಾವು ಲೆಕ್ಕ
ಹಾಕೋದು ಮದುವೆ ಖರ್ಚಿಗೊಂದು ಸಾವಿರ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ
ಬಾಬತ್ತೊಂದೆರಡು ಸಾವಿರ, ಜ್ಯೇಷ್ಠಪಕ್ಷ, ಒಟ್ಟು ಮೂರ್ಸಾವಿರಾ
ಅಂತ ಈ ಲೆಖ್ವನ್ನೋಡಿದ್ರೆ.... ಇನ್ನೊಂದೇಳನ್ನಾರ್ ರೂಪಾಯಿ
ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋದು? ಬಲು ದುಬಾರಿ, ಆಗೋಹಾಗಿಲ್ಲ
ಆದರೆ ಈ ಒಡವೆಗಳು !!

(ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ವಜ್ರದ ಸರಪೊಂದನ್ನೆ ತಿಳಲಿಸುತ್ತಾ)

.....ನಮ್ಮ ವೆಂಕೂ ಕುತ್ತಿಗೆಗೂ ಇದಕ್ಕೂ
(ಸರವನ್ನಿಟ್ಟು ಕೆಂಪು ಕಲ್ಲಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಒಂದು ಪಾಜಿಬಂದನ್ನು ತೆಗೆದು)
..... ನಮ್ಮ ವೆಂಕೂ ಬಣ್ಣಕ್ಕೂ ಈ ಕೆಂಪುಗಳ ಜವ್ವಾಲೇಗೂ.....

(ಒಡವೆಯನ್ನು ಕೆಳಗಿಟ್ಟು).... ಏಳ್ವಾರು ರೂಪಾಯಿತಾನೆ ಇವರ ಇನ್‌ಷೂರೆನ್ಸಿನಮೇಲೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಹೊರಡದೆ ಏನು ಈ ಒಡವೆಗ್ಗು, ಈ ಮನೆ, ಅಜ್ಜೀ ಅಸ್ತಿ, ಅಲ್ವೆ ಕಾಫಿ ತೋಟಾಂತೆ ಇಲ್ಲ, ಬಿಡಬಾರದು ಈ ಅವಕಾಶ, ಆಕೆ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ 'ಶುಭಸ್ಯ ಶೀಘ್ರಂ' ಎಂಬೋದ್ದು ಇವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಡಿ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯ ಬೇಗ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು ಅಕೋ ಬಂದ್ಲ !

(ಒಡವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವೆಟ್ಟಿಗೆಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿ ಇಡುವಳು. ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮ್ಮನಿಗೆ) ಒಳಗಿಟಾಬಿಟ್ಟಿಧೇನೆ, ಭಾರಿ ಒಡವೆಗಳು ಒಂದು ಸರತಿ ನೋಡಿಕೊಂಡ್ ಬಿಡಿ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ:: (ನಗುತ್ತಾ) ಇನ್ನೊಂದ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮದೇ ಆಗುವ ಒಡವೆಗಳನ್ನು ನಾನೇನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋದು. ಬನ್ನಿ, ಮನೇ ನೋಡಿ. ಭಾವೀಗೆ ಪಂಪು; ನೀರು ಸೇದೋ ಕಷ್ಟಾನೂ ಇಲ್ಲ.

(ಎಂದು ತೋಟದಲ್ಲಿರುವ ಭಾವಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಆಕೆಯ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವಳು.)

[ಅಫೀಸಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶ, ರಾಮಣ್ಣ ಮತ್ತು ನರಸಿಂಹಯ್ಯ]

ರಾಮಣ್ಣ : (ಕೈಯನ್ನು ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾ) ಕ್ಷಮಿಸು dear boy. ನಾನು use ಮಾಡಿದ strong language ಉ ಎಷ್ಟೊ control ಮಾಡೋಕೆ ನೋಡಿದೆ; ಆದ್ರೆ ನಾನು educated ಉ, man of culture, broad minded ಉ ಅಂಬೋದ್ದೆಲ್ಲಾ ಮರ್ತುಬಿಟ್ಟು ನನ್ನೇನೋ ಹಳ್ಳಿಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ commercial minded ಗಮಾರ ಅಂತ ತಿಳಿಕೊಂಡು.....holy alliance of marriage arrange ಮಾಡೋ sacred occasion ನಲ್ಲಿ dowry ಎಷ್ಟು ಅಂತ ಕೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ? ನನ್ನ ರಕ್ತಮಾಂಸ ತಡೆದೀತೆ? ! ನನ್ನ blood ಉ boiling pointಗೆ ಬರದೆ ಇದ್ದೀತೆ ? ! ಕೂತ್ಕೊಂಡು cool ಆಗಿ consider ಮಾಡಿ ನೋಡು.

ನರ: I am sorry. ಆದ್ರೆ ಎಂಥ most educated familiesಲು ಈ dowry ಬಾಬತ್ತಿನಿಂದ immune ಆಗಿ ಇಲ್ಲೆ ಇರೋಹೊತ್ತಿಗೆನೆ ಮುಂದಕ್ಕೆ misunderstandings ಏನೂ ಬರಬಾರದೂ ಅಂತಾ plain ಆಗಿ ನಾನು ಕೇಳಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದು. Forgive ಮಾಡೋದು ನಿಮ್ಮ ಭಾರ. ನನ್ನ honest bluntnessನ ನನ್ನ excuseಲು.

ರಾಮಣ್ಣ : (ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಬೆನ್ನನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ)

I understand dear boy, I understand. ನೀನ್ ಹೇಳೋ ಹಾಗೆ 'Matrimony' ಈಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 'matter o' money' ಆಗ್ಲೋಗಿದೆ....'Matrimony—matter of money—Jokeಲು!

(ನಗುತ್ತಾ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ವಕ್ರೆಯನ್ನು ಬೆಟ್ಟಿಸಿದ ಚುಚ್ಚುವನು)

ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು dear boy, God has given you health - wealth - prosperity, and your beautiful daughterಲು. God has also given me everything in the shape of a sonನ್ನು...your daughter is after all your daughterಲು and my son is my sonnoo. But though your daughter is your daughterಲು and my son is my sonnoo, their children will be (ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಲಬಾಹುವಿನಿಂದ ತಟ್ಟಿ ಅಸ್ತಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ)

OUR grandchildrenಲು dear boy. They will send us pindas (ಪಿಂಡ) my boy, when we are both in heaven! ಅರ್ಥವೇ? Heavenನಲ್ಲಿ—as our ancients and elders assure us according to our Vedas and shastras ಪಿತೃಗಳು,.. .. ಪೌತ್ರರು ವರ್ಷ ತಪ್ಪದೆ ಪಿಂಡಗಳನ್ನು ಮೇಲ್‌ಲೋಕಕ್ಕೆ ಮುಟ್ಟಿಸ್ ತಿರೋವರಿಗೂ ವಾಸಮಾಡಬಹುದೂ....ಅ annual instalments of pindas ತುಂಡಾಯಿತೋ, precipitate ಆಗ್ತೇವಂತೆ ನರಕಕ್ಕೆ. Therefore dear boy, ನಾವು ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿರೋದಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಪೌತ್ರರು ಕಳಿಸಬೇಕಾದ ಪಿಂಡಕ್ಕೆ proper arrangementsಲು ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋದೆ sensible ಅಲ್ವೆ?

(ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ನೋಡುವನು.)

Therefore dear boy ! our grandchildren ಉ prosperous
circumstanceನಲ್ಲಿ ಇರೋಕೆ obstacles ಆಗಿರೋ ಕೆಲವು
difficultiesನ ನೀನು consider ಮಾಡಬೇಕು. You are my
friendಉ, I am your friend in needಉ. ಇನ್ನೊಂದು ಎಲ್ಲ
ನಿನ್ನದೆ....you must unlock all prosperity for us because
you are my ಬೀಗ....ಬೀಗ—lockಉ—Jokeಉ !

(ಎಂದು ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಬೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚುವನು.)

ನರ : (ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ವಿಸ್ಮಿತನಾಗಿ) ಅದೇನು difficultiesಃ?!

ರಾಮಣ್ಣ : Difficultiesಗಳಿಗೆಲ್ಲ root cause ಏನೂ?..... filthy
lucreಉ. You see dear boy ! family difficulties,
commitments, through circumstances over which no body
could have any control ;....ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, Lawyerಉ ನೀನು
family fundsಉ, cousinly black guardsಉ, partition
ತಕ್ಕಾರುಗಳು,.....ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನ official positionನ್ನು, all
precipitating in my present difficulties,—which you must
dissolve by liquidating my aforesaid commitments ;
Precipitate—dissolve,—liquid—Jokeಉ

(ನಗುತ್ತಾ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ಬೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚುವನು.)

ನರ : (ಪುನಃ ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ grimly)ಎಷ್ಟು amountಉ ?

ರಾಮ : ಛೇಛೇಛೇ!!! Forgive me dear boy, ಇಷ್ಟು serious
ಆಗಿ ತಕ್ಕೋ ಕೂಡದು ಈ simple matterನ ಸದ್ಯೆ worth
speaking ಆದ ಬಾಧೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ನನಗೆ. ಆದರೆ future ನೋಡಿ
ಹೇಳ್ತೇನೆ....money market tightಉ. World wide financial
depressionನ್ನು....ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ unemploymentಉ

seasons ಎಲ್ಲ ತಲೆ ಕೆಳಕಾಗಿ ಬರ್ತಿದೆ. ಇನ್ನೀಗ್ಲೆ ಹೀಗಿಧೆಯಲ್ಲ
portending disaster ಉ,ಇನ್ನು ನಮ್ಮ.....

(ಬಾಹುವಿನಿಂದ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಕಂಠವನ್ನು ಬಿಗಿಯುತ್ತಾ)

unborn sweet little grand childrenನು born ಆಗಿ ಬೆಳೆಯೋ
ಹೊತ್ತಿಗೆ financial outlook ಉ imagine ಮಾಡಿದರೆ shudder
ಆಗುತ್ತೆ ನನ್ನ being ಎಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಕೇಳೋದು ನೀನು
ಸ್ವಲ್ಪ interest ತಕೋಬೇಕು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಂತ ; I am
asking on principle ; capital idea ಅಲ್ಲವೆ ?
Interest — principle — Capital — JOKE ಉ !

(ಎಂದು ಬೆಟ್ಟಿನಿಂದ ಪುನಃ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ಚುಚ್ಚಿ ನಗುವನು)

ನರ : (ಕೇಗಿ) ಹಾಗಾದರೆ ಎಷ್ಟು ನಿಮ್ಮ liabilities ಉ ?
Lie — abilities — JOKE ಉ !

(ಇದುವರೆಗೂ ರಾಮಣ್ಣನು ಚುಚ್ಚಿ ಆದ ನೋವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ವೇಹದಲ್ಲಿರುವ ಶಕ್ತಿಯೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ತನ್ನ ಬೆಟ್ಟನ್ನು ಕೇಂದ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ
ರಾಮಣ್ಣನ ಪಕ್ಕೆಯಮೇಲೆ ಪ್ರಯೋಗಿಸುವನು.)

ರಾಮಣ್ಣ : (ಪಕ್ಕೆಯನ್ನು ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಕ್ಷಮಿಸು dear boy ! ನಿನಗೆ
ಇಷ್ಟು sharp sense of humour ಇರೋದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.
But joking apart (ದೂರ ಸರಿದು ಕೂತು) ನೀನ್ ಕೇಳಿದ amount ಉ
only a meagre sum of ಮೂರು ಸಾವಿರದ ಮುನ್ನೂರು. ನಾನು
assets ಹೇಳಬೇಕಾದದ್ದಿಲ್ಲ. ಈ house ಉ plus expectations
from many quarters — ನಮ್ಮ family ಬಲು widely
distributed ಉ — plus ನಮ್ಮ ಕಿಟ್ಟಿ prospects ಉ slow but
sure ಉ !

ನರ : ಈ 3,300 ಒಂದೇ sum ಮೋ ? ಇಲ್ಲ, ಇದೂನೂ ನಿಮ್ಮ
family ಹಾಗೇನೆ widely distributed ಡೋ ?

ರಾಮಣ್ಣ : You will have your joke ಉ dear boy ಆ
ತೊಂದರೆ ಏನ್ ಇರೋದಿಲ್ಲ ನಿನಗೆ. ನನ್ನ creditors ಎಲ್ಲಾ
unfortunately for me and fortunately for you, — are all
local ಉ ನಮ್ಮೂರಿನವೇ. I mean ನಿಮ್ಮೂರಿನವೇ.
ಬಂದೆ, ಒಂದುನಿಮಿಷ list of the various amounts
ತಂದುಬಿಡ್ತೇನೆ (ಆಫೀಸ್ ರೂಮಿನೊಳಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)

[ಪಾರ್ವತಮ್ಮನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಬಾಗಿಲಿನ ಹೊಸಲಿನಿಂದೀಚೆಗೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವಲ್ಲಿ
ಆಕೆಯ ಹಿಂದೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮ್ಮನು “ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆ ಕುಂಕುಮ
ತರ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೇಳುವುದು ಕೇಳಿ ಬರುವುದು.]

ಪಾರ್ವ : (ಪತಿಯು ಏಕಾಂಗಿಯಾಗಿ ಇರುವುದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಸಮೀಪಿಸಿ)
ಏನೋ ನಾವೇನೋ ಹೆದರಿಕೊಂಡದ್ದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚು
ಕಡಿಮೆ ನಾವು ಹಾಕಿದ ಲೆಖ್ಪದ ಪ್ರಕಾರಾನೆ ಲಗ್ನ ತೀರೋ ಹಾಗಿಧೆ.
ಸದ್ಯ ಇಷ್ಟು ದಿನ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದ ವೆಂಕೂ ಮದುವೆ ಯೋಚನೆ
ತಪ್ಪಿತು.

ನರ : ಏನೇ ! ಎಲ್ಲಧೀಯೆನಾವು ಹಾಕಿದ ಲೆಖ್ಪವೆಲ್ಲೀ, ಇವರು
ಸುಲಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಹೊರಟರೋ ಲೆಖ್ಪವೆಲ್ಲೀ ? !

ಪಾರ್ವ : (ಅಡ್ಡಮಾತಾಗಿ) ಹಯ್ಯೋ ಬಿಡೀ ಅಂದ್ರೆ ! ನೀವ್
ಯಾವಾಗಲೂ ಹೀಗೇ. ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಲಾಭವಾಗೋ ಕಡೆ
ಒಂದು ನೂರು ಇನ್ನೂರು ರೂವಾಯಿಗೆ ಗುದ್ದಾಡೋದೆ ?

ನರ : ನೂರಿನ್ನೂರು ? ಅವನು ಕೇಳೋದು (ರಾಮಣ್ಣನು ಚುಚ್ಚಿದ
ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) meagre sum of 3,300, ನಾವು ಹಾಕಿದ
ಲೆಖ್ಪಕ್ ಮೇಲೆ 300 ಆಗೋದಲ್ಲ ಮದುವೆ ಖರ್ಚಿಗೆಲ್ಲಂದ ತರೋದೆ?

ಪಾರ್ವ : ಚನ್ನಾಯಿತು, 2,700 ಅಂದ್ರೆ !

ನರ : 3,300 ಅಂತ ಬೊಗುಳಿ ಸಾಲಗಾರರ ಪಟ್ಟಿ ತರೋಕೆ
ಹೋಗಿದಾನೇ ? !

ಪಾರ್ವ : ಸಾಲ ಅಲ್ಲಾಂದ್ರೆ, ಭೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟರೋದು,
2,700 ರೂಪಾಯಿಗೆ; ಬಡ್ಡಿ ಸಮೇತ, ಈಕೆ ಹೇಳಿದಾಳೆ ಈಗತಾನೆ.

ನರ : ಎಲ ಎಲಾ, ಪಾಸಿದಂಪತಿಗಳಿರಾ !!!

ಪಾರ್ವ : ದಂಪತಿಗಳು !

ನರ : ಅಯ್ಯೋ ಬೆಪ್ಪೆ ! ನಿನಗಿನ್ನೂ ಅರ್ಧವಾಗಲಿಲ್ಲವೆ ?
double ಡಕಾಯತಿ ಕಾಣೆ ! ! ಭೋಗ್ಯದ ಬಾಬತ್ತು ನಿನ್ನ
ಮಂಡೇಗ್ ಹಾಕಿ, ಸಾಲಗಾರರ ಪಟ್ಟಿ ನನ್ನ ಕಿಸೇಲಿ ಸೆಕ್ಕಿಸಿ,
ಮಂಗಳಾರತಿಮಾಡಿ ಕಳ್ಳೋದು ಕಾಣೇ, ಅವರಿಬ್ಬರ ಪಿತೂರೀ.
ಜುಲಾ ಎಷ್ಟಾಯಿತು ನೋಡು 6000 ... ನಮ್ಮಿಂದ ಆಗೋ
ಕೆಲಸವಲ್ಲದೂ ! ಗುಮಾಸ್ತೆ ರಂಗಣ್ಣರ ಮನೇಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ
ಮಗನ ವಿಷಯ

ಪಾರ್ವ : ಹಯ್ಯೋ ಆ ಹುಡುಗನ ಬಣ್ಣ ನಿದಾನ ಅಂದ್ರೆ !

ನರ : ಬಣ್ಣ ! ! ಈಗ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬವನೇ ಕೆಂಪು ಕೆಂಪಾಗಿ ತೇಲ್
ತಿರೋದು ? ಆ ಹುಡುಗ ಬಿ.ಎ., ಪ್ಯಾಸ್ ಮಾಡಿದಾನೆ. ಈ ಮನೆ
ಕೆಂಪು ಮುಖದ ಕನೀಗೆ 19 ವಯಸ್ಸೂ ಆಗಿ Matriculation ನ್ನು
ಮೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದೆ !

ಪಾರ್ವ : ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡೋದು ? ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬಾ. ದೊಡ್ಡ
ರಕ್ತಾ, ನಾಜೋಕು ಬಿ.ಎ., ಆಗ್ಲಿ ಎಂ.ಎ., ಆಗ್ಲಿ ಪ್ಯಾಸ್
ಮಾಡೋದು ದುಡ್ಡಿಗೆ ತಾನೇ ? ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿ
ಸ್ವತ್ತು ಇರೋ ಇವರಿಗೆ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಯಾಕೆ ಸೇರಬೇಕೂ ಅಂದ್ರೆ ?

ನರ : ಲಕ್ಷಾಂತರ ಯಾರಿಗಿಧಿಯೆ ?

ಪಾರ್ವ : ಯಾಕೆ ಇವರಿಗಿಧೆ ಅಂದ್ರೆ ಆಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು
ಅಜ್ಜಿ ಆಸ್ತಿ, ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟು ಮತ್ತೆ ಒಡನೆಗಳು ? !

ನರ : ಸುಮ್ಮನೆ ತೊದಲಬೇಡ. ಇವರ ಅಜ್ಜ ಅಸ್ತಿ ಒಂದು ಜಪಮಾಲೆ. ಇವರಿಗಿರೋ ಕಾಫಿ ಎಸ್ಟೇಟಿಲ್ಲ ಅಡಿಗೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಡಬ್ಬೀಲಿ ಹಾಕಿಟ್ಟಿಧಾರೆ. ಇನ್‌ಬೇಡದ್ದಕ್ಕೆ ಒಡವೆಗಳು! ಆಕೆ ಏನೋ ಹೇಳಿದಳಂತೆ, ನೀನೇನೋ ಕೇಳಿದೆಯಂತೆ !

ಪಾರ್ವ : ನಾನೇನು ಕುರುಡೆ ; ಅಕ್ಕೋ ನೋಡಿ !
(ಒಡನೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ) ಆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬಾ, ಲಕ್ಷ ಲಕ್ಷ ಬಾಳೋ ವಜ್ರಗಳು ಕೆಂಪುಗಳು

ನರ : ಆವಾದನುಸ್ತಕ ಸಾಲ ತುಂಬಿದ ಇವರಿಗೆ ವಜ್ರ ಅಂದ್ರೇನೆ ವೈಢೂರ್ಯ ಅಂದ್ರೇನೆ ?

ಪಾರ್ವ : ಹಯ್ಯೋ ನಾನೋಡಿದೆ! ಕಣ್ಣಾರ ನೋಡಿದೆ ಅಂದ್ರೆ.... ! ?

ನರ : ಯಾವ ಗಾಜೋ, ಕನಡೀನೋ ನಿನಗೆ ತೋರ್ಸಿ
ಪುಸಲಾಯಿಸಿದಾರ ನಿನಗೇನು ಗೊತ್ತೇ ವಡವೆಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆ.... ?

ಪಾರ್ವ : ಹಯ್ಯೋ! ನಿಮ್ಮ ಹಾಳುಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಒಡನೆ ನೋಡ್‌ದಿದ್ದ್ರೂನಾವೆ....ನಾನು ಭಾರಿ ಒಡವೆಗಳು ನೋಡ್‌ಲಿಲ್ಲ, ತೊಟ್‌ಕೊಳ್ಳಿಲ್ಲ....ಅಂತ ತಿಳಕೋಬೇಡಿ.

ನರ : ಒಪ್ಪೆ, ಒಪ್ಪೆ, ಒಪ್ಪೆ! ವಜ್ರ ಪರೀಕ್ಷೆಲಿ ನೀನು ಫಸ್ತು! ದಮ್ಮಯ್ಯ, ಒಪ್ಪೆ! ನಿನ್ನ ತೌರ್ಮನೆಮಾತಿಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ತುಂಡು ಹಾಕು....ಪರಸ್ಥಳ ಇದು..ಬಂದಕಡೆ ನನ್ನ ರೇಗಿಸಿ ಮಾನವಮರ್ಯಾದೆ ಘಾಳಿ ಪಾಲು ಮಾಡಬೇಡ....! ಅಕ್ಕೋ ಆಕೆ ಬರ್ತಿಧಾಳೆ!

[ರಾಮಣ್ಣನು ಅಫೀಸ್‌ಬಾಗಿಲಿನಿಂದಲೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ದೇವಮ್ಮನು, ಬೆಳ್ಳಿಯ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಎಲೆ ಅಡಿಕೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮತ್ತೊಂದು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದಲೂ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು.]

ರಾಮ :Here you are dear boy ... listಲು

(ಒಂದು ಲಕೋಟಿಯನ್ನು ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಜೇಬಿನಲ್ಲಿ ಇಳಿಬಿಟ್ಟು)

ಮನೆ ಸೇರಿ..... at your leisure, peruse ಮಾಡು ;.....

[ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮ್ಮನು ಬಂದಾಕೆಗೆ ಕುಂಕುಮವನ್ನಿಟ್ಟು ತಾಂಬೂಲವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಗಿರುವದು] with your permission dear boy !

(ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಮುಖವನ್ನು ಸೂರಿಗೆತ್ತಿ ಉಚ್ಚ ಧ್ವನಿಯಿಂದ) ಏನೋ ನಮ್ಮ ಕಿಟ್ಟಿಗೆ ಎಷ್ಟೆಷ್ಟು ಕಡೆಯಿಂದಲೋ ವಧುಗಳ ಮಾತು ಬಂದುವು. ಆದರೆ ಇಂಥ ಅನೋಘವಾದ ಸ್ಥಳದಿಂದ ನಮಗೆ ಸಂಬಂಧ ಒದಗೋ ಲಭ್ಯ ನನಗೂ ನನ್ನ ಗೃಹಿಣೀಗೂ ಸಂಭವಿಸುತ್ತೆ ಅಂತಾ ಈ ಪಾಪಿ, ನಮ್ಮ ಸ್ವಪ್ನದಲ್ಲೂ ಎದುರು ನೋಡಾತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೆಲ್ಲ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕೃಪೆ. ನಮ್ಮಗಳ ಶಕ್ತಿ ಅಂತಸ್ತುಗಳ್ಳು ಎಷ್ಟು ಹೊಗಳಿಕೊಂಡರೂ, ಮುಖ್ಯ ... ದೈವಸಂಕಲ್ಪ ಪ್ರಕಾರವೆ ಪ್ರಕೃತಿ ಕಾರ್ಯಗಳೆಲ್ಲ ಆಗತ್ತೆ, ಅಂಬೋದನ್ನ ಈ ಮೂಢ ಹೇಳಬೇಕಾದ್ದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಮುಖ್ಯ...ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಸರ್ವ ಜನರಿಗೂ ಶಾಂತಿ ಸುಖಗಳು ಉತ್ಪನ್ನವಾಗಬೇಕಂತ ನಾನೂ ನನ್ನ ಸಹಧರ್ಮಿನಿಯೂ ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ (ನರಸಿಂಹಯ್ಯನಿಗೆ)

Thank you, dear boy !

ನರ : (ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ) ನಾನು ಬರ್ತೇನೆ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : (ಪಾರ್ವತಮ್ಮನಿಗೆ) ಬರ್ತೀರಾ !

(ಪಾರ್ವತಮ್ಮನು ತಲೆಯನ್ನು ಆಡಿಸುವಳು)

[ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಇವರು ವೆರಾಂಡಾ ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ]

ರಾಮ : (ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ಬಂದು ದಂಪತಿಗಳು ಹೋದ ದಾರಿಯನ್ನು ಇಣಕಿನೋಡಿ ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಹತ್ತಿ) ಏನೇ, ಭೋಗ್ಯದ ಮಾತು ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಹೇಳ್ವೆ ! ಸಾಲದ ಬಾಬ್ಬಾತು ?

ರಾಮ : complete list ಕೊಟ್ಟಿರೋನಿ ನಿನಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತೆ, ಒಪ್ಪಾರೆ ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ನೀವೇ ನೋಡಿ. ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ್ನು ಬಿ.ಎ. ಓದಿಸ್ತಿದಾರೆಎನೋ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಸ್ವತ್ತು ಸ್ವಯಾರ್ಜಿತ.....ಆಕೇನೆ ವರ ದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾತು ಎತ್ತಿದ್ರಿಂದ..... ಅದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟು ಅಂತಾ ಲೆಕ್ಕ ಹಾಕಿಟ್ಟರೋ ಹಾಗೆ ತೋಚಿತು ನನಗೆ. ಎಷ್ಟಾದ್ರೂನೂವೆ ಒಂದು ಮೂರು-ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿದ್ದಿರಬಹುದು.

ರಾಮ: 3-4000 ಅಂದ್ರೆ! ನಮ್ಮೆರಡು itemಲು 6000ಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲ್ವೇ? ಇನ್ನು ಮದುವೆ ಖರ್ಚು?! ಎಲ್ಲ, ವಿಷಹತ್ತಿದ ಹಾಗೆ ಏಳೋ ಎಂಟೋ ಆಗತ್ತೇ ಅಂತ ಬೆದರಿಕೊಂಡು ಅವನು give up ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟ್ರೂ ಮಾಡಿಬಿಡಬಹುದು. ಬೇಡದ್ದಕ್ಕೆ ಈ ಮಂಕುಮುಚ್ಚಿದ ಮಂಗನಿಗೆ ಎರಡನೇ once moreಲು matriculationನಲ್ಲಿ ಇನ್ನು ಸಾಲಗಾರರ ತಗಾದೇನ ನನ್ನ official ಜಬರ್‌ದಸ್ತನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ದಿನಾ ಅಂತಾ postpone ಮಾಡೋದೇ? ಬೇಕಾದರೆ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನನ್ನೇ ನಾನು ನೋಡಿ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆದ್ರೂನೂವೆ.....

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಬೇಡಿ ಅಂದ್ರೆ. ಎಲ್ಲ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ.

ರಾಮ: “ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ ” ? ಯಾವ ಅಸ್ತಿಭಾರದಮೇಲೇ ಮಾತಾಡತೀಯಾ ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: “ ರುಚಿ ಕಂಡ ಬೆಕ್ಕು” ಅಂಬೋ ಲೆಖ್ವಾಚಾರದ ಪ್ರಕಾರ

ರಾಮ: ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ... ? !

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಇತ್ಯರ್ಥಮಾಡತೇನೆ. ಅಕೋ ನೋಡಿ! ನೆನ್ನೆ ಪೋಲೀಸಿ ನವರು ತಂದಿಟ್ಟರಲ್ಲಾ ಒಡವೆಪೆಟ್ಟಿಗೆ, ಅದನ್ನ ಬಿಚ್ಚಿ, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಡವೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಆಕೆಗೆ, ಮನೆ ಆಸ್ತಿ ಅಂತಾ..... ಸೂಸೇಗೇ !

ರಾಮ : (ಆತ್ಮಾನಂದದಿಂದ ಉಕ್ಕುತ್ತಾ) **Good work ಉ ಕಾಣೆ Good work ಉ !** ನೀನ್ ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಆ jewels ಉ ನೋಡಿದ ಮೇಲೆ ಹ್ಯಾಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಮದುವೇನ bring off ಮಾಡೇಬಿಡ್ತಾಕೆ ಆಕೆ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಭಾಗದಲ್ಲಿರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ, ತಾಲ್ಲೂಕ್ treasury ಮುಚ್ಚಿದಮೇಲೆ ಬಂದವು ಆ ಒಡವೆಗಳು

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಯಾವ ಒಡವೆಗಳೂ ?..... treasury ಗೆ ಯಾಕೇ ?

ರಾಮ : ಜ್ಞಾಪಕವಿಲ್ವೇನೆ, ತಾವರೆಕೆರೇಲಿ ಸ್ವಾವಕಾರ ವೆಂಕಟಪ್ಪನ ಮನೇಲಿ ಆದ ಕಳವು ಎಂಟು ತಿಂಗಳ ಹಿಂದೇ ? ಮೋಲೀಸಿನವರು ಪತ್ತೇಮಾಡಿ, ಕಳ್ಳರನ್ನೂ property ನ್ನೂ ನೆನ್ನೆ 5 ಘಂಟೆಗೆ ತಂದ್ರೂ ; ಕೈದಿಗಳಂತೂ Lock up ಆಯಿತೂ, ಖಜಾನೆ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು, ಕಾಪಾಡೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನನ್ನದಲ್ಲವೇನೆ ? ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ನನಗೂ ಯೋಚನೆಯಾಗಿತ್ತು..... ಏನೂ ದೇವರ ದಯದಿಂದ ನಿನ್ನ ಬೀಗ್‌ತೀಗೆ ಬೆಪ್ಪುಹಿಡಿಸಿ ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ನಮ್ಮ ಅನಾನುಕೂಲ ತೀರ್ಮಾನ ಉಪಯೋಗಕ್ಕೆ ಈ ಒಡವೆಗಳು ಬಂದದ್ದು ನಮ್ಮ ಅದೃಷ್ಟ. ಆದರೂ whole credit ಉ ನಿನ್ನ ingenious brain ಗೆ ಕೊಡಬೇಕು. (ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಯಾಕೂಬ್ !

ಯಾಕೂಬ್ : (ಬಂದು) ಸಾಮಿ

ರಾಮ : ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೋ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಲ್ಲಾ ?

ಯಾಕೂಬ್ : ದೇವಲ್ ಪೂಜಾಕರನೇಕಾ ... ಬೊಮ್ಮನ್..... .. ಬಿರಾಮರು ... ಮನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಇದ್ದೆ.

ರಾಮ : ಯಾರು ಜೋಯಿಸರೆ ? ಜೋಯಿಸರ ಮನೇಲಿ ನಿನಗೇನೋ ಕೆಲಸ ?ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ದಿನಾ ನೋಡೋಕೇ ?

ಯಾಕೂಬ್ : ನನಗೆ ಇಲ್ಲ ಹುರ್ದೂರ್, ಬಡಾ ಅಮ್ಮಾವರಿಗೆ ಕಾರ್ಯೋಂಕಾ ಕೆತಾಬ್ (ಆಕಾಶವನ್ನು ತೋರಿಸಿ) ಅನ್ನಾನ್.....

ಬುಕ್ಕು ತಕ್ಕಂಡೀಬರಾಕೆ. ಬಡಾ ಅಮ್ಮಾ ಅವು ಕಳ್ಳಿದ್ದು ಹುರ್ದುರಾ !

ರಾಮ : ಏನು ಪಂಚಾಂಗವೆ? ಅಲ್ಪಾಣೋ ಪಂಚಾಂಗಾನ ನೀನು ಮುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಉರುದ್ದಕ್ಕೂ ತೋರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತಿದ್ದೆಯೇನೋ?

ಯಾಕೊಬ್ : ನಹಿ ಹುರ್ದುರಾ! ವೌಸ್ ಕೆ ಎಲೆ ಬಾಳೆ ಫತ್ತರ್ ದಲ್ಲಿ ಲಪಟಾಕಂಡೀ ತಕ್ಕಂಡೀ ಬಂದೆ

ರಾಮ : ಇಲ್ಲೀ! ಆ ವೆಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬ ಒಡವೆ ಹುಷಾರಾಗಿ ಎತ್ತಿ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ನಮ್ಮ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ Inspectorಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ರಸೀದಿ ತಗೊಂಬಾ, ತಲಾಪಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ಹುಷಾರು! ಆಜ್ ಬಾಬ್ ಎಲ್ಲ ಸರಕಾರದು .

ಯಾಕೊಬ್ : ಜೀ !

[ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯನ್ನು ಎತ್ತಿ ತಲೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೆಟ್ಟಿಲಿಳಿದು ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ]

ರಾಮ : ನ್ನಾನಕ್ಕೆ ನೀರು ತಯಾರಿ ತಾನೆ? ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೊತ್ತಾಯಿತು!

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : ಹೂಂ.

[ರಾಮಣ್ಣನು ಆಫೀಸ್ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದಲೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮ್ಮನು ತಾನು ಬಂದ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದಲೂ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ]

[“ ಬೋರಾ ”! “ ಬೋರಾ ”! ಎಂದು ಚೀತ್ಕರಿಸುತ್ತಾ ಟೋಪಿ ಕೋಟು ಕಾಲರ್ ಷರಾಯಿ ಕಾಲ್ಚೀಲಗಳಿಂದ ಅಲಂಕೃತನಾದ ಕಿಟ್ಟು ಏ ಒಳ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.]

ಕಿಟ್ಟು : ಬೋರಾ ! ಎಲ್ಲಿದೀಯೋ ಬೇಕೊಫಾ ?

ಸಾತು : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಇದೇನಿದು ಹೊಸ ಫ್ಯಾಷನ್ನು, (fashion) ಬೂಟಸ್ ಇಲ್ಲದೆ ಬರೀ ಸಾಕ್ಸಾ (Socks).....?

ಕಿಟ್ಟು : ನಿನ್ನಾರೈ ಕೇಳಿದ್ದಾ ? Mind your own business I say !
 ನೀನೆಲ್ಲಿಂದ ಧುಮುಕಿದೆಯೆ ? ಗಲಾಟೆಯಿಲ್ಲದೆ peaceful
 ಆಗಿದ್ದ ಮನೇಗೆ ಯಾವ ಸುಂಟರಗಾಳಿ ಹೊತ್ತುಕೊಂಡು ಬಂದು
 ಹಾಕ್ತೇ ನಿನ್ನಾ ? (ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಮ್ಮನನ್ನು ನೋಡಿ).....
 ನೋಡಮ್ಮಾ ಇವಳನ್ನ ! insult ಮಾಡತಾಳೆ ನನ್ನ !

ಪಾತು : ನಿನ್ನ ಮೂತೀಗಿಂತಾ ದೊಡ್ಡ insult ಉ ಬೇರೆ ಯಾರೂ
 ಮಾಡೋಹಾಗಿಲ್ಲ !

ಕಿಟ್ಟು : (ಕುಪಿತನಾಗಿ) ನನ್ನ ಮೂತೀಗೇನೆ ಕಮ್ಮಿ ? What is less
 for my face I say ?

ಪಾತು : What is lessನೇ?..... ನಿನ್ನ ಒಂದು ಮುಖವಾಡ lessನು !
 ಒಂದು Mask ಗಾನಾ ಹಾಕೊಂಡುಬಿಟ್ಟೆ ಅಂದ್ರೆ ಮನ್ನಥನ
 equal ಆಗಿ ಹೋಗ್ತಿ ! ಮನ್ನಥ ಅಂದ್ರೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ
 ಬರುತ್ತೆ ನಮ್ಮ ನಾಗತ್ತೆ ನಿನ್ನ beautyಗೆ certificate ಕೊಟ್ಟಿದಾಳೆ
ಮಾರನಿಗೆ ಸುಟ್ಟಮೋರೆ ನಿನಗೆ ಸೊಟ್ಟಮೋರೆ ಅಂತಾ !.....

ಕಿಟ್ಟು : ನೋಡಮ್ಮಾ !

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : (ಮೇಜಿನಮೇಲಿನ ಬೆಳ್ಳಿ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಪಾತುವನ್ನು
 ಒಳಬಾಗಿಲಕಡೆ ದಬ್ಬುತ್ತಾ) ಅವನ್ನ ಯಾಕೆ tease ಮಾಡ್ತೀಯಾ?.....
 ನಡಿ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು.

[ಇಬ್ಬರೂ ನಿಸ್ಕಮಣ].

ಕಿಟ್ಟು : (ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಬೋರಾ !

ಬೋರ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ಮೆಟ್ಟಲನ್ನು ರಭಸವಾಗಿ ಹತ್ತಿ) ಬಂದೆ ಬುದ್ದಿ !

ಕಿಟ್ಟು : ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೋ..... ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಾ ?

ಬೋರ: ಟೈಗರ್‌ನಾ ಕರೆಗೊಯ್ದು ಮೈತೊಳಕೊಂಬಂದೆ ಬುದ್ದೀ.... !

ಕಿಟ್ಟು: ಅಲ್ಪಾಣೋ! ನಾಯಿಗೆ ಮೈತೊಳೆದು ಕುದುರೇಗೆ ಹಲ್ಲುಜ್ಜಿ
ಕೋಣನಿಗೆ ರುಮಾಲುಕಟ್ಟಿತಾ ಕೂತಿದ್ರೆ ನನ್ನ ಬೂಟ್ಸಿಗೆ ಬ್ಲಾಕ್
ಯಾವಾಗ್ಲೋ ಹಾಕೋದು ?

ಬೋರ: ಅಕ್ಕೆ ಬುದ್ದೀ ಬೂಟ್ಸಿಗೆ ಬ್ಲಾಕ್, ಕರೇ ಬೂಟ್ಸಿಗೆ !

ಕಿಟ್ಟು: ನಾನ್ ಕೇಳೋದು ಕೆಂಪು ಬೂಟ್ಸಿಗೆ ಕಾಣೋ ?

ಬೋರ: ಕೆಂಪು ಬೂಟ್ಸಿಗೆ ಕೆಂಪು ಬ್ಲಾಕ್ ಆಗೋಯಿತು ಬುದ್ದೀ.
ಇನ್ನು ದೊಡ್ಡಾಯರ ಬಿಳೀ ಬೂಟ್ಸಿಗೆ ಬಿಳೀ ಬ್ಲಾಕ್ ಇಲ್ಲ.

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಏನೋ ಇದು ಗಲಾಟೆ? ನಿನ್ನ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ
ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಅಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗೋವರಿಗಾದರೂ quiet ಆಗಿ
ಇರಬಾರದೇನೋ ?

ಕಿಟ್ಟು: ಏನಮ್ಮಾ ಇದು ? ಟೈಗರಿಗೆ toilet soap ಪು ನನ್ನ brown
boots ಗೆ polish ಇಲ್ಲಾ, ಏನಮ್ಮಾ ಇದೂ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಮುಜ್ಜೋಬಾಯಿ ! ಅಳಬೇಡ. ಸಾಯಂಕಾಲ
ತರಿಸಿದಾಯಿತು. [ಬೋರನ ಸಿಕ್ಕುಮಣ]

ಕಿಟ್ಟು: ಈ ಶನೀನೋಡಮ್ಮಾ.... !

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಯಾವ ಶನಿಯೋ ? ಮನೇಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಶನಿಗಳು !

ಕಿಟ್ಟು: ಈ ನನ್ನ ಜುಟ್ಟು ನೋಡಮ್ಮಾ !

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಅದಕ್ಕೇನು ಬಂತು ಕೇಡು ?

ಕಿಟ್ಟು: ಕೇಡೇನೂ ಬರ್ಲಿಲ್ಲ. ಅದೇ ತಕ್ಕಾರು. ಇಲ್ಲೋಡಮ್ಮಾ !
ನಾನೆಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಡ್ರೆಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡ್ರಾ — ಜುಟ್ less
ಆಗೋವರಿಗೂ ಜೋರು ಕಂಡುಬರೋದಿಲ್ಲ. ಕ್ರಾಪ್‌ಗೆ (Crop)
ಯಾವಾಗ consent ಕೊಡತೀಯಾ ಆಮ್ಮಾ ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಚನ್ನಾಗಿಥೆ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿ ! ನಿಮ್ಮಜ್ಜಿ ಕೈಲಿರೋದು 2,000 ರೂಪಾಯಿ. ನಿನಗೇ ಅಂತ ಹೇಳಿಧಾಳೆ. ಇವತ್ತೋ ನಾಳೆಯೋ ಸಾಯೋ ಹಾಗೂ ಇಧಾಳೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀನು ತಲೆ ಬೋಳಿಸಿ ಕೊಂಡು ಸಿಲ್ಲೂ .. ಇದನ್ನೋಡಿ “ಈ ಕೂಂಗನ ಕೈಪಿಂಡ ನನಗೆಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟುತ್ತೆ ಮೇಲೆ ಲೋಕದಲ್ಲಿ” ಅಂತಾ ಕಾಶೀನೋ ರಾಮೇಶ್ವರಾನೋ ಎದ್ದು ಬಿಡಲಿ ಅವಳು ಕೈಗೆ ಬಂದ ರೂಪಾಯಿನೂ ಕಳಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಕ್ರಾಪ್ ತಲೇನೂ ಸವರಿಕೊಳ್ಳತಾ, ಕಣ್ಣು ಕಣ್ಣು ಬಿಡೋ, ಕಪಿಯೇ !

ಕಿಟ್ಟು: ಅದಿರಲೇ ! What about my career ಅಮ್ಮಾ !

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಸರಿ, ಕ್ರಾಪಾಯಿತೋ ಇನ್ನೇ careerರು. ಅಲ್ಲೋ Matriculationನ ಮೂರನೇ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಎದುರುನೋಡ್ತೀರೋ ನಿನಗೆ career ಯೋಚ್ಚೇಗೇನೋ ಇಷ್ಟು ಅವಸರ . !

ಕಿಟ್ಟು: ಅದೇ ನಾನೂ ಹೇಳೋದು. ಇಲ್ಲೋಡಮ್ಮ ! ನನಗೋ ಎರಡು ವರ್ಷಾನೂ S. S. L. C. ಡುಮ್ಮಿ ಮೇಲೆ ಡುಮ್ಮಿ. ಇನ್ನು future prospectsಸೋ ನನಗೆ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೂ ಲೋಕರ್ ಮೇಲೆ ಲೋಕರು....unless ಇವರು curriculumನಾ change ಮಾಡಿ.... of course that is impossible—sense ಎಲ್ಲಿದೆ ಈ universityಗೆ —ಎಲ್ಲ ಹುಟ್ಟೋವಾಗ್ಗೆ specialise ಅಂತಾ ಅಭಿಮನ್ಯು ಬಾಬತ್ತು ಮಾಡಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿಧಾರೆ—Therefore ಅಮ್ಮಾ, ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ದಾರಿ....I must be England returnedಡೂ ಅಮ್ಮಾ ! ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲ ಯೋಚಿಸಿ careful ಆಗಿ ನಾನು ಹಾಕಿದ Budgetನಾ ಅಪ್ಪಾ approve ಮಾಡಿ, ಈ amountನ ನನ್ನ father-in-law ಕೈಯಿಂದಲೇ ಹೊರಡಿಸೋದು best thingಲು ಅಂತಾ opinion ಕೊಟ್ಟಿದಾನೆ. ಈಗ ಬಂದಿದ್ರಲ್ಲಮ್ಮ partiesಲು, ಏನು arrange ಮಾಡಿಧೀಯಾ ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: Arrange ಏನು! ಮನೆ Mortgageನ 2700 ರೂಪಾಯಿ ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ತಂದೇಗಿರೋ 3000 ರೂಪಾಯಿ ಚಿಲ್ಲರೆ ಸಾಲದ ಮಾತು ಅವರೆತ್ತಿದಾರೆ.

ಕಿಟ್ಟು : ಮತ್ತೆ ನನಗೇನು ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತಮ್ಮ? ಕ್ರಾಪು put offಲು, careerಲು cut offಲು...ಏನ್ ಬಂದ ಹಾಗಾಯಿತಮ್ಮಾ.. ?

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಬಂಗಾರದಂಥ ಹೆಂಡತಿ ಬಂದಹಾಗಾಯಿತು.

ಕಿಟ್ಟು: ಒಳ್ಳೇ ಬಂಗಾರದ ಹೆಂಡತಿ! ನನಗೆ ಆಗಾಗ ಆಗೋ expensesಗೆ ಮೂಗು ಕಿವೀನ ಗಿಲ್ಲಿಕೊಂಡು ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳೋದೆ? What is this ಅಮ್ಮಾ? ನಾನೇ ಹೋಗಿ Mr. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಹತ್ತರ ನನ್ನ difficulties ವಿಷಯವಾಗಿ broach ಮಾಡ್ತೇನೆ!

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: ಹಯ್ಯೋ ಮಂಕು! ಆಕೆ ಬರೀ 2700ಲು ಅಂತ ತಿಳಿಸೊಂಡ್ ಇದಾಳೆ. ಇನ್ನು ಆತ್ಮೋ, ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಹೇಳಿದ 3000 ಚಿಲ್ಲರೆ ಅಂತ ತಿಳಿಸೊಂಡಿಧಾನೆ. ಇನ್ನು ದಂಪತಿಗಳು notes compare ಮಾಡಿಕೊಂಡು 6000 ಅಂತ ಮನದಟ್ಟಾಗತ್ತೂ, ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದೇ ಇತ್ತೋ...ನಮ್ಮ ಭಾಗ್ಯ! ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ನೀನು ಓಡಿಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಕೋತಿ ಮುಖಾನ ತೋರ್ಸಿ ಇಲ್ಲಿ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಬರೋ once more ಗಳ ಜೊತೇಲಿ England ನಲ್ಲೇ?...ನಾನು ಹೇಳೋದು ಕೇಳೋ! Eldersಗೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು ನಿನ್ನ futureನಾ!

ಕಿಟ್ಟು: ಒಳ್ಳೇ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡೂ ಅಮ್ಮಾ! ನಾನು desperateಲು ಅಮ್ಮಾ! ನೀವು ಗಾಸ at once ನನ್ನ English tripಗೆ arrange ಮಾಡ್ಕೆ ಹೋದ್ರೋ, Mesopotamiaಗೆ ಓಡಿಹೋಗಿಬಿಡತೇನೆ. ನಾನು desperateಲು . ನರಸಿಂಹಯ್ಯನೋರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದಬರದೂ....

ಲಕ್ಷ್ಮೀ: (ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕಟ್ಟೆಯ ಟೋಪಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ಮೇಜಿನಮೇಲಿಟ್ಟು ತಲೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ ಮೃದುವಚನಗಳಿಂವ) ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು ಮಗೂ!

ಈ 6000 ಅಲ್ಪೆ ಮದುವೆ ಖರ್ಚು ಕನಿಷ್ಠವಕ್ಕೆ 1000.....ಇದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾನೋವೆ ಕೈಕೈ ಹಿಸಕತಾ, ನಿಂತಿರೋ ಅವರನ್ನು, ನಿನ್ನ England ಖರ್ಚುಗಳೂ ಈಗಲೇನೆ ಕೇಳಿದರೆ paralytic stroke ಬಂದೀತು ಅವರಿಗೇ! (ಕಿಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಕ್ಕಕ್ಕಳಿದು) ಮನೆ ಭೋಗ್ಯಾನೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಸಾಲಾನೂ ತೀರಿ ನಿನ್ನ ಖರ್ಚಿಗೂ ಆಗೋ ದುಡ್ಡಿಗೆ ದಾರಿ ಹೇಳತೇನೆ, ಕೇಳು ನನ್ನ planನ....!

ಕಿಟ್ಟಿ : (ಮುಖವಲ್ಲಿ ಜಿಗುಪ್ಸೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ) ಏನು plan ಆಮ್ಮ ನಿನ್ನದು.. ? (ಕಿವಿಯನ್ನು ಕೊಡುವನು)

ಲಕ್ಷ್ಮೀ : Careful ಆಗಿ ಕೇಳು !

(ಎರಡು ನಿಮಿಷಗಳು ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೇಳುತ್ತಾ ಕಿಟ್ಟಿಯ ಮುಖವು ಜಿಗುಪ್ಸೆಯಿಂದ ವಿಸ್ಮಯ, ವಿಸ್ಮಯದಿಂದ . ಆನಂದ ಮುದ್ರೆಗಳನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸುವುದು).

ಕಿಟ್ಟಿ : (ನಗುತ್ತಾ) ಏನು scoundrelಲೇ ಅಮ್ಮಾ, ಅಲ್ಲಾ ಏನು clever ಉ ಅಮ್ಮ ನೀನು! ನೀನು ಹೇಳೋಹಾಗೆ, birds of passage ಅಲ್ಲ ಅವರು ನಮ್ಮ ಹಾಗೆ! ಈ ವೂರಿನವರು. Lot of relations ಉ respectable family...disgraceಗಿಂತ deathವಿ ಮೇಲೂ ಅಂಬೋಬಾಬ್ತು. Besides, ನಾವು ಕೇಳೋ ಸಮಯ, ನಮ್ಮ Head master ಹೇಳೋಹಾಗೆ ಓಳ್ಳೇ
 “ಪಿ ಸ್ ಕ ಲಾ ಜಿ ಕ ಲ್ ಮೊ ಮೆ ಂಟು (Moment ಉ) ಅಮ್ಮಾ....!

[ಸರದೆಯು ಬೀಳುವುದು]

ತಾಳೀಕಟ್ಟೋಕ್ಕೂಲೀನೇ ?

೨

ಸಾತೂ ತೌರ್ಮನೆ

ಸಾತೂ ತೌರ್ಮನೆ

ಪಾತ್ರಗಳು

ನಾಗತ್ತೆ	...	ಟೊಳ್ಳು ಗಟ್ಟಿಯ
ಸಾತೂ	...	”
ರಂಗಣ್ಣ		ಸಾತು ತಂದೆ
ನರಸಮ್ಮ	.	ಸಾತು ತಾಯಿ
ಶಾಮಿ	}	.. ಸಾತು ತಮ್ಮಂದಿರು
ಮಗು		
ಕೂಸು		
ಪುಟ್ಟಾ	...	ಸಾತು ತಂಗಿ
ನರಸಿಂಹಯ್ಯ	...	ಸಾತೂ ತೌರ್ಮನೆಯ
ಸಾರ್ವತಮ್ಮ	..	”
ಕಾಲ	...	ಆಧುನಿಕ
ಭಾಷಾ	...	ತಥಾ
ಸ್ಥಳ	...	ರಾಮಪುರ — ರಂಗಣ್ಣನ ಮನೆ

ಸೀನ್ ೧

ರಂಗಣ್ಣನ ಮನೆ ಮುಂದಿನ ಕೋಣೆ

[ಜೋಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಕೂಸನ್ನು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಡಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ನಾಲಿಗೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲದೂರ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಮಗುವು “ಕಾಪಿ”ಯನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವನು. ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪುಟ್ಟಾ, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮುರಿದ ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಆ ಗೊಂಬೆಯ ಮುರಿದ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮಗುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವಳು.]

ಪುಟ್ಟಾ : ಲೋ ! ಮಗು, ಈ ಗೊಂಬೆ ಸರಿಮಾಡಿಕೊಡೋ.

ಮಗು : ಲೇ ! ಏನೆ ಇದೂ ; ಅಣ್ಣನ್ನ, ಗಂಡಸಿನ್ನ, ಭೂಪತೀನ ಲೋ ಮಗು ಅಂತೀಯಾ.... ..” ನನಗೇನು ನಿನ್ನ ಗೊಂಬೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡೋದೇ ಕೆಲ್ಸ ಅಂತ ತಿಳಕೊಂಡೆಯಾ ?.....ಈ ಭೂಪತಿ ಬರೀತಿರೋದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೆ

ಪುಟ್ಟಾ : ಏನೋ ಸೀನ್ ಬರೀತಿರೋದು ಮಹಾ.....?

ಮಗು : ಮಹಾ ಅಲ್ಲೆ ಮತ್ತೇನೆ.....? ಕಾಪಿ ಬರೀತಿದೇನೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ.....“admire, good men ” ಅಂತಾ

ಪುಟ್ಟಾ : ಹಾಗಂದ್ರೇನೋ?

ಮಗು : (ಬೆರಳಿನಿಂದ, ಮುಂದೆ ಬೆಳೆದರೆ ಮೀಸೆ ಇರಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ)
Men ಅಂದರೆ ನಾವು ಭೂಪತಿಗಳು..... admire ಅಂದ್ರೆ
.....ಊಂ.....ಊಂ.....ಸಂಗಾತ ಇಟ್ಟೋ.....good
ಒಳ್ಳೇದು.....ಅಂದ್ರೆ ಗಂಡಸರ ಸಹವಾಸ ಒಳ್ಳೇದು.....ಹೆಂಗಸು
ಸಹವಾಸ hopeless ಊಂ ಹೊರಟ್ಟೋಗ್ಗಿರು !!!..... ..

(ಪುನಃ ಬರೆಯಲುಪಕ್ರಮಿಸುವನು.)

ಪುಟ್ಟಾ : (ಖಿನ್ನಳಾಗಿ) ಏನೋ ಇದೂ.....ಹೆಂಗಸರು ಹೆಂಗಸರು ಅಂತಾ ಸುಮ್ಮನೆ ಬೈತೀಯಾ.....ನಾವೇನುಮಾಡಿದ್ದೋ ನಿನಗೆ ?

ಮಗು : ಮಾಡಬೇಕಾದದ್ದೇನಿಧೆಯಿ.....? ಮೊದಲೇ ನೀವೆಲ್ಲಾ
hopelessಉ ಕಾಣೈಲೈ.....!

ಪುಟ್ಟಾ : ಹೋಪ್‌ಲೆಸ್ಸು ಅಂದ್ರೇನೊ ?

ಮಗು : Hopelessಉ ಅಂದ್ರೆ ಉಂ ಯಾವ ಬಾಬತ್ಲೂ hopelesssoo
ಅಂತ.....!

ಪುಟ್ಟಾ : ಮತ್ತಿರಿಗಿ ಹೋಪ್‌ಲೆಸ್ ಅಂದ್ರೇನೊ..... ?

ಮಗು : ಹೇಳ್ತೇನೆ....ಇರೇ....hopelesssoo ಅಂದ್ರೆ....ನೀವೆಲ್ಲ....ಬರೀ
ಅಡಿಗೆ ಬಾಬತ್ತಿಗೆ ಲಾಯಬ್ಬು ! ಮಿಕ್ಕ ಸಮಾಚಾರದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ
ಸೊನ್ನೇ ಅಂತ ಅರ್ಥ.

ಪುಟ್ಟಾ : ನೀವು ಮಟ್ಟಿಗೆನೊ ಮಹಾ.....! ?

ಮಗು : ನಾವೇ ? ಭೂಪತಿಗಳೇ....! ಒಳ್ಳೇ ಕಾಪಿ ಗೀಪಿ ಬರಕೊಂಡು
ಹೋಗಿ ಮಾಸ್ತರಿಗೆ ತೋರಿಸಿ, ಮಾರ್ಕ್ಸ್ ತಕ್ಕೊಂಡು, ಪ್ಯಾಸು
ಮಾಡಿ, ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿ, ದುಡ್ಡು ಸಂಪಾದ್ತು, ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ
ಅಕ್ಕಿ ಬೇಳೆ ತರಕಾರಿ ವಗೈರೆ ತಕ್ಕೊಂಡ್ ಬಂದು, ಕಿತ್ತು ಎರಚೋದು
ನಿಮ್ಮೆದುರಿಗೇ.....ಅದನ್ನೆಲ್ಲ ನೀವು, ಹೆಂಗಸರು, ಜೋಪಾನವಾಗಿ
ಒಲೆ ಮುಂದೆತ್ತಿಕೊಂಡ್‌ಹೋಗಿ ಹುಷಾರಾಗಿ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ, ಬಡಿಸ
ಬೇಕ್ರಲೈ ನೀವೂ.....ನಮಗೆ, ಭೂಪತಿಗಳಿಗೆ, ಬಡಿಸಬೇಕು
ನೀವು!

ಪುಟ್ಟಾ : ನಾವುಗಾನ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಿ ಬಡಿಸದೆ ಇದ್ದರೆ ಬರೀ ಅಕ್ಕಿ ಹಸಿ
ತರಕಾರೀನ ತಿನ್ನುಬೇಕಲ್ಲ ನೀವೂ.... ..?

ಮಗು : ನೀವು ಬಡಿಸದಿದ್ದರೆ ಅಷ್ಟೇಹೋಯಿತೇ ? ಪರಿಚಾರಕರನ್ನು
ಇಟ್ಟುಕೋತೇವೇ ಭೂಪತಿಗಳೂ, ಪರಿಚಾರಕರನ್ನಾ.....

ಪುಟ್ಟಾ : ಯಾವ ಹೆಸರಿಟ್ಟರೇನು ? ಮತ್ತೆ ತಿರುಗೂ ನಾವೇ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕಲ್ಲವೇ.....?

ಮಗು : ಪರಿಚಾರಕರು ಅಂದ್ರೆ ಹೆಂಗಸರಲ್ಲ ಕಾಣೇ.....ಗಂಡಸರು !

ಪುಟ್ಟಾ : ಹಾಗಾರೆ.....ಗಂಡಸರು.....ಭೂಪತಿಗಳು, ಅಡಿಗೆನೂ ಮಾಡತಾರೋ ?

ಮಗು : (ಒಂದು ಕ್ಷಣ ತಂಗಿಯನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟ ನೋಡಿ) ಅದಕ್ಕೇನು ಮಾಡೋದು? ಕಾಪಿ ಗೀಪಿ ಬರಿಯೋದನ್ನ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಹೆಂಗಸರ ಮುರುಕಲ ಗೊಂಬೆಗಳ್ಳ ರಿವೇರಿಮಾಡ್ ತಾ ಕೂತಿದ್ರೆ ಪ್ಯಾಸೂಆಗದೆ ಕೆಲಸಾನೂ ಮಾಡದೆ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡೋದು ತಿಳೀಲೇ ಬೇಕು.

ಪುಟ್ಟಾ : ಪ್ಯಾಸೂ ಅಂದ್ರೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಬರುತ್ತೆ. ನಮ್ಮ ಮಿಸ್ಟ್ರೆಸ್ಸು ಪ್ಯಾಸ್ ಮಾಡಿದಾಳಲ್ಲೇನೋ ?

ಮಗು : ಇಲ್ಲದಿದ್ರೆ teacher ಕೆಲಸ ಕೊಡತಿದ್ರೇನೆ ?

ಪುಟ್ಟಾ : ಹಾಗಾರೆ ಅವಳಿಗೂ ಸಂಬಳ ಉಂಟಲ್ಲೇ ?

ಮಗು : ಮತ್ತೇನು ಬಿಟ್ಟೇಕೆಲಸ ಮಾಡ್ಯಾಳೇ..... ?

ಪುಟ್ಟಾ : ಹಾಗಾರೆ ಕೆಲವು ಗಂಡಸರು ಪ್ಯಾಸ್‌ಗೀಸ್ ಮಾಡಿ ಸಂಬಳ ಬಂದ್ರೆ ಅವರಿಗೆ ಪ್ಯಾಸ್ ಆಗದ ಹೆಂಗಸರು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮತ್ತೆ, ಕೆಲವು ಹೆಂಗಸರು ಪ್ಯಾಸ್ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪ್ಯಾಸಾಗದ ಭೂಪತಿಗಳು ಅಡಿಗೆ ಮಾಡಬೇಕು, ಅಲ್ಲೇ.....?

ಮಗು : (ರೇಗಿ) ಎಷ್ಟೆ ನಿನ್ನ ನಾಲಿಗೆ.....ಗಂಡಸರನ್ನ ಬೈತೀಯಾ.... ಹಾಗಾದರೆ ನಿನ್ನ ಗೊಂಬೆ ನೀನೇ ರಿವೇರಿ ಮಾಡಿಕೋ.....!

ಪುಟ್ಟಾ : ಇಲ್ಲಾ....ಕಣೋ....ಬಯ್ಯೋದಿಲ್ಲ... ನೀವೆಲ್ಲ ಭೂಪತಿಗಳುನಾವೆಲ್ಲ ಹೋಪ್‌ಲೆಸ್ಸು.....ಇದು ಸರಿಮಾಡಿಕೊಡೋ ಗೊಂಬೇನಾ.....(ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಗೊಂಬೆಯನ್ನು ನೀಡುವಾಗ್ಗೆ ಮಗುವಿನ ಕಾಪಿ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ) ನನಗ್ ಕೊಡೋ ನವಿಲಗರೀ.....

ಮಗು : ಇಲ್ಲಾ ಕಾಣೇ.....ಅದು ಹಾಗೇ ಇಟ್ಟಿದ್ದೆ ಮರೀಹಾಕುತ್ತೀ
.....ಅಮೇಲೆ ಮರೀನ ಕೊಡಾತೇನೇ.....

[ಈ ಸಂವಾದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಜೋಲಿಯನ್ನು ಅಡಿಸದೆ ಕೂಸು ರೋದಿಸುವುದು]

ನರಸಮ್ಮ : (ಒಳಗೊಂಡ) ಏನುಮಾಡ್ತೀಯೋ ಮಗೂ..... ?
ಅಳಸ್ತಿದೀಯಾ ಕೂಸುನಾ? ಒಂದು ಕೈಲಿ ಬರೀತಿದ್ರೆ ಇನ್ನೊಂದು
ಕೈಯಿಂದ ಆ ಜೋಲಿನ ಅಡಸ್ ಬಾರದ್ಯಾಕೋ?

ಮಗು : ಇಕೋ ಅಡಸ್ತೇನಮ್ಮ.

ಪುಟ್ಟಾ : ಜೋಲೀ ಅಡ್ಸೋ ಭೂಪತೀ ! ಜೋಲೀ ಅಡ್ಸೋ
ಭೂಪತೀ !

(ಕಿಸೆಯಿಂದ ಒಂದು ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆ ತುಂಡನ್ನು ತೆಗೆದು ತಿನ್ನಲುಪಕ್ರಮಿಸುವಳು.)

ಮಗು : (ಜೋಲಿಯನ್ನು ಅಡಿಸುತ್ತಾ) ನನಗೊಂದು ತುಂಡು ಕೊಡೇ.

ಪುಟ್ಟಾ : (ಸಕ್ಕರೆಕಲ್ಲನ್ನು ತತ್ಕ್ಷಣವೇ ಕಿಸೆಗೆ ಹಾಕಿ)ಜೋಬಿನಲ್ಲಿರಲೀ.....
ಮರೀಹಾಕುತ್ತೀ. ಹಾಕಿದಮೇಲೆ, ನೀನ್ ನವಲ್‌ಗರೀ ಮರೀ
ಕೊಟ್ಟಾಗ, ನನ್ನ ಕಲ್‌ಸಕ್ರೆ ಮರಿ ಕೊಡತೇನೆ ನಿನಗೆ ಮರಿ
ಹಾಕತ್ತಂತೆ ನವಲ್‌ಗರಿ !

ಮಗು : ಏನು ಮೀನೇ (Mean) ನೀನು !

ಪುಟ್ಟಾ : ಏನೋ ನನ್ನ ಮೀನು ಅಂತೀಯಾ (ರೋದಿಸಲುಪಕ್ರಮಿಸುತ್ತಾ)
ನೀನೇನೊ ಮಹಾ ಮೊಸಳೇ..... !

ಮಗು : ಹಯ್ಯಯ್ಯೋ ! ಮೀನು ಅಂದ್ರೆ ಕನ್ನಡ ಮೀನಲ್ಲ ಕಾಣೆ
ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮೀನು (mean).

ಪುಟ್ಟಾ : ಹಾಗಂದ್ರೆ ತಾನೆ ಏನೋ ?

ಮಗು: ಮೀನು ಅಂದ್ರೆ ರೋತೀ ಅಂತಾ.

ಪುಟ್ಟಾ: (ಅಳುತ್ತಾ) ರೋತೀ ಅಂತೀಯಾ ನನ್ನ..... ಅಮ್ಮಾ!

(ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವಳು).

ಮಗು: (ಹೆದರಿ) ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಡನೇ! ದಮ್ಮಯ್ಯ! ಇಲ್ಲಿ ಬಾರೇ!
.....ರೋತಿ ಅಂದ್ರೆ ಬೈಗಳಲ್ಲಕಾಣೇ ರೋತೀ ಅಂದ್ರೆ
ರಾಣೀ ಅಂತ. ನೀನು ಮಹಾರೋತಿ; ಅಂದ್ರೆ ಮಹಾರಾಣೀ
ಅಂತ.....ಇಲ್ಲಿ ಬಾ, ಆ ಗೊಂಬೆನೂ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡಿಕೊಡತೇನೆ.

ನರಸಮ್ಮ: (ಒಳಗಿನಿಂದ) ಕೂಸನ್ನು, ಪುಟ್ಟಾ ನ ಆಡ್ನು ಅಂತ ಹೇಳಿ.....
ಇಲ್ಲಿ ಬಂದು ಈ ಬದನೇಕಾಯಿನ್ ತೊಟ್ಟು ಆರಿಸಿ ಕೊಡು.

ಪುಟ್ಟಾ: (ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹೊರತೆಗೆದು ಆನಂದದಿಂದ ಹೀರುತ್ತಾ)
ಹೇಳೋ ಅಮ್ಮನಿಗೆ!

(ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯದ ಕೈಯಿಂದ ಮೇಲುತುಟಿಯನ್ನು ಸವರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ)
ನಾವು ಗಂಡಸೂ, ಭೂಪತಿಗ್ಯೂ, ಬದನೆಕಾಯಿ ತೊಟ್ಟು ಸೋದಿಲ್ಲಾ,
ಅಂತ ಹೇಳೋ . !

ನರಸಮ್ಮ: (ಒಳಗಿನಿಂದ) ಏನೋ ಇದು, ಕಿವುಡೇನೋ?

ಮಗು: ಇದೋ ಬಂದೇ ಅಮ್ಮಾ! ಲೇ, ನನ್ನ ಕೈಮುರಿದ್ರೂನೂ
ನಿನ್ನ ಗೊಂಬೆ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡೋದಿಲ್ಲ..... ಇರ್ಲಿ! ಇರ್ಲಿ!

(ಎಂದು ಗೋಣಗುತ್ತಾ ಒಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುಮಾಣ).

ಪುಟ್ಟಾ: (ಒಳಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ಇಣಕಿ ನೋಡಿ) ಬದನೇಕಾಯಿ
ತೊಟ್ಟು ಆರಿಸೋ ಭೂಪತಿ! ಬದನೇಕಾಯಿ ತೊಟ್ಟು
ಆರಿಸೋ! ಅಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ (ಜೋಲಿಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಾ).....
ಅಲ್ಲಾ ಮತ್ತೆ, ಹೆಂಗಸು! ಹೆಂಗಸು! ಅಂತ ಯಾವಾಗಲೂ
ಬೈತಿರ್ತಾನೆ! ನೀವೇನೋ ಮಹಾ ಭೂಪತಿಗಳು!
(ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದ ಕಲ್ಲುಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಹೀರುತ್ತಾ ಮತ್ತೊಂದು ಕೈಯಿಂದ
ಜೋಲಿಯನ್ನು ಅಡಿಸುತ್ತಿರುವಳು).

[ರಂಗಣ್ಣ ಪ್ರವೇಶ]

ರಂಗಣ್ಣ : (ಒಳಗೆ ಬಂದು ಎದುರು ಗೋಡೆಯಲ್ಲಿರುವ ಗೂಟಕ್ಕೆ ರುಮಾಲನ್ನು ತಗುಲಿಸಿ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾ)

ಇದೇನು ಪುಟ್ಟಾ, ಮಗೂನ ಸುದಾರಿಸೋ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿತ್ತು? ಅವರೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ, ಅಶ್ವತ್ಥ, ಶಾಮಿ, ಮಗೂ.....?

ಪುಟ್ಟಾ : ಅಪ್ಪಾ! (ಬೆಟ್ಟನ್ನು ಮೇಲ್ನುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಸವರುತ್ತಾ ಸವರುತ್ತಾ) ಭೂಪತಿಗ್ಗು ಅಂದ್ರೇನಪ್ಪಾ.....

ರಂಗಣ್ಣ : (ಪುಟ್ಟಾ ನನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಕೆನ್ನೆ ಯನ್ನು ಹಿಂಡುತ್ತಾ) ಇದೆಲ್ಲ ಏನು ಕಲೀತೀಯೆ ಫಟಿಂಗಿ ? (ಜೋಲಿಯನ್ನು ತಾನೇ ಅಡಿಸುತ್ತಾ ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಇಧೀಯಾ ?

ನರಸಮ್ಮ : (ಒಳಗಿನಿಂದ) ನಿಮ್ಮ ತಂದೆ ಕೂಗುತ್ತಾರೇನೋ ನೋಡೋ ಮಗೂ..... ಅರ್ಧ ತೊಟ್ಟಾಸಿ ಅರ್ಧ ತೊಟ್ಟಿನ ಸಮೇತ ಹಾಗೇ ಬಿಡು! ನಿನ್ ಸಹಾಯ ನಾಕು! ಓಡು.

[ಮಗುವು ಒಳಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದಹಾಗೆಯೇ ಶಾಮಿಯು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಎಡ ಕಂಕುಳಲ್ಲಿ ಮೂರು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಹೂವಿನ ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು, ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.]

ಶಾಮಿ : (ಬುಟ್ಟಿಯನ್ನು ಒಳಬಾಗಿಲಿನ ಹೊಸಲಾಚೆ ಮಂದಾಸನದ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಬಂದು) ಅಪ್ಪಾ, ನಿನ್ನೆ booksಲು. (ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಡುವನು) ಇನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕ libraryಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲ ... Out ಅಂತೆ.

ಪುಟ್ಟಾ : (ತಂದೆಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಇಳಿದುಬಂದು) ಶಾಮೀ! ರೋತಿ ಅಂದ್ರೇನೋ, ರಾಣೀನೇ.....?

ಶಾಮಿ : ರಾಣಿ!! ಎಲ್ಲಿಥೆ?! ರೋತಿ ಅಂದ್ರೆ ಗೊಳ್ಳೋ ಅಂತ ಅಕೋ ಬಾಬ್ ತು.

ರಂಗಣ್ಣ : ದರ್ಜಿ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಖಾಕಿ ಸೂಟ್‌ಗೆ ಅಳತೆ ಕೊಟ್ಟಾ?

ಶಾಮಿ : ಹೂಂ.

ಮಗು : ಇಲ್ಲೋಡಮ್ಮ... (ಒಳಗೆ ಸುಗ್ಗಿ) ಏನಮ್ಮ? (ರೋಧನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ)
ಶಾಮಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹೊಸ ಸೂಟ್, ನನಗೆ ಹರಕಲು ಪಂಚೆ, ಏನಮ್ಮ
ಇದು ? (ರೋದಿಸುವನು)

ಪುಟ್ಟಾ : (ಒಳ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರ ಇಣಕಿನೋಡಿ)ರೋತೀ, ರೋತೀ, ರೋತೀ!

ಮಗು : (ಹೊರಕ್ಕೋಡಿಬಂದು) ಯಾರನ್ನೇ ರೋತಿ ಅಂತೀಯಾ ?

ಪುಟ್ಟಾ : (ಅಟ್ಟಿಬರುವ ಮಗುವಿನ ಕೈತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ತಂದೆಯ ಹಿಂದೆ ಅವಿತು
ಕೊಂಡು) ರೋತಿ ಅಂದ್ರೆ ಬೈಗಳಲ್ಲಾ ಕಾಣೋ! ರೋತೀ ಅಂದ್ರೆ
ರಾಜ.....! ನೀನು ಮಹಾ ರೋತಿ, ಅಂದೆ, ಮಹಾರಾಜಾ !

ಮಗು : (ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚುತ್ತಾ) ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕು ನೀನೂ

ರಂಗಣ್ಣ : ಏನು ಗಂಡಸೋ ನೀನೂ, ಸೂಟಿಲ್ಲದಾಕ್ಷಣವೆ ಗಂಡಸು
ಅಂಬೋದು ಮರ್ತುಬಿಟ್ಟು ಹೆಂಗ್ಗಿನ್ದಾಗೆ ಅಳೋದಲ್ಲೆ ಚಿಕ್ಕ
ಹುಡುಗೀರ ಜೊತೆಗೆ ಜಗಳ ಆಡತೀಯಾ? ಶಾಮೀ scout ಉ,
ಅವನಿಗೆ uniform ಉ ನೀನೂ ಸ್ಕೌಟ್ ಆದಾಗ . . .

ಮಗು : ನಾನೂ ಕಬ್ಬಾಗತೇನೇಂದ್ರೆ ಸೇರ್ಪೋದಿಲ್ಲವ್ವ, ಶಾಮಿ.

ಶಾಮಿ : ಪುಟ್ಟಾನ್ನ ಬೆದರಿಸೋದು, ಅಮ್ಮನ್ನ ರೇಗಿಸೋದು ಈ
ಹೆಣ್ಣು ಕೌತನ ಇರೋವರಿಗೂನೂ ಕಬ್ಬಾಗೋದು ತುಂಡು.

ನರಸಮ್ಮ : (ಒಳಗಿನಿಂದ) ಯಾರದು ಶಾಮೀನೇ? ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ
ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಯಾ ಏನು ಹೇಳಿದ್ದಾ? ಬರ್ತಾರೆಯೇ
ನಾಳೆ ?

ಶಾಮಿ : (ಒಳಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಅಂಗಿಯನ್ನು ಬಿಚ್ಚುತ್ತಾ) ಹೋಗಿದ್ದೆ
ಅಮ್ಮಾ, ಕಂಡಿದ್ದೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನು ಬೇರೊಂದುಕಡೆ ನಿಮಂತ್ರಣಕ್ಕೆ
ಒಪ್ಪೊಂಡುಬಿಟ್ಟಿದಾರಂತೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಅವರ ಭಾವಮೈದನ್
ತಮ್ಮನ್ನು ಕಳಿಸ್ತಾರಂತೆ.

ನರಸಮ್ಮ : (ಒಳಗಿನಿಂದ) ಆ ಹುಡುಗನ ಕೈಲೇನಾದೀತೂ ?

ಶಾಮಿ : ಅದೂ ಕೇಳಿದೆ. ಆಯುಷ್ಯಹೋಮಕ್ಕೂ ಆಶೀರ್ವಾದಕ್ಕೂ
ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟು ಮಂತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತು ಅಂದ್ರು.. ...
ಬರೋದಕ್ಕೂ ಬೇಡದ್ದಕ್ಕೂ ಸಾಯಂಕಾಲ ಬಂದು ತಿಳಿಸು ಅಂದ್ರು.
ಏನು ಮಾಡೋದು ?

[ರಂಗಣ್ಣನು ಕೋಟು ಪರ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಗೋಡೆಗೆ ತಗುಲಿಸಿ ಒಂದು ಚೌಕವನ್ನು
ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಒಳಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು]

ನರಸಮ್ಮ : (ಒಳಗಿನಿಂದ) ಮಾಡೋದೇನು, ಬರಲಿ ಅನ್ನೋದೇ.....
ಸಾಯಂಕಾಲ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡು.

ಪುಟ್ಟಾ : (ಜೋಲಿಯನ್ನಾಡಿಸುತ್ತಾ) ಆಯುಷ್ಯಹೋಮ ಅಂದ್ರೇನೋ?

ಮಗು : ಅದೊಂದು ಹಬ್ಬಕಾಣೆ. ಗಂಡಸ್ಸಿಗೆ....ಭೂಪತಿಗಳಿಗೆ....
ನಾಳೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬಕಾಣೆ ಕೂಸಿಗೆ, ಭೂಪತಿಗೆ ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳ್ಳು
ಕರೆಸಿ, ಹೋಮಗೀಮ ಮಾಡ್ಲಿ, ಕೂಸಿಗೆ ಮಗುಟಾ ಗಿಗಟಾ
ಸುತ್ತಿ ಮಣೆಮೇಲೆ ಕೂಡ್ಲಿ, ಆರತಿ ಎತ್ತಿ, ಒಬ್ಬಟ್ಟು, ಲಾಡು, ಫೇಣಿ
ಬಾಬ್ಲಿಲ್ಲ ಬಡ್ಲಿ ಎಲ್ಲಗೂ ಔತನ ಮಾಡಿ ತರುಗೂ ರಾತ್ರಿ ಹಸೆ
ಮೇಲಿಟ್ಟು ದೀಪಗೀಪ ಹಚ್ಚಿ, ಒಳ್ಳೆ ಜಗಜ್ಜೋತಿ ಮಾಡ್‌ಹಾಕ್
ಬಿಡ್ತೇವೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ಕಾಣೆ ಕೂಸು ಭೂಪತಿಗೆ!
ನಿನ್ನ ಹಾಗೆ ಹೆಂಗ್ನು ಅಂತ ತಿಳಕೊಂಡ್ಯಾ ಅವನು....?

ಪುಟ್ಟಾ : ಯಾಕೋ ನನಗ್ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬಾ?

ಮಗು : ಹೆ ಹೆ ಹೆ ನಗೂ ಬರುತ್ತೆ ನೀವು ಹೆಂಗಸರು
 ಹುಟ್ಟಿದ ದಿನಾನೇ ಹಾಳ್ ಹೆಣ್ಣು ಹುಟ್ಟಿತಲ್ಲಾ ಗಂಡು
 ಹುಟ್ಟಲಿಲ್ಲವಲ್ಲಾಂತ ಗೋಳಾಟ. ಆಮೇಲೆ ಮುರುಕ್ಕು ಗೊಂಬೆ
 ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಹರಕ್ಕು ಲಂಗಾಗಂಗ ಉಡ್ಡಿ ಗಿಲೀಟಾಗಿ
 ಸಾಕಿಬಿಟ್ಟು ಮೆಲ್ಲಗೆ ಬೀದೀಲಿ ಹೋಗುವ ಯಾರಾದ್ರೂ ಒಬ್ಬನ
 ಕೈಲಿ ತಾಳೀ ಕಟ್ಟಿಸಿ ಒದ್ದು ಓಡಿಸ್ ಬಿಡೋದು ಮಾವನ ಮನೇಗೆ....!
 ಭೂಪತಿಗಳೇ ಮನೇಗೆ ಖಾಯಂಕಾಣೆ ನೀವೆಲ್ಲ ಟೆಂಪರವರಿ
 ಕಾಣ್ತೀರೇ ! ಟೆಂಪರವರೇ !

ಪುಟ್ಟಾ: (ಕಣ್ಣೀರುಕ್ಕುತ್ತಾ)ನನ್ಯಾಕೋ ಮನೆಯಿಂದೊದ್ದು ಓಡಿಸೋದೂ?
 ಅಮ್ಮ! (ಎಂದು ಒಳಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವಳು)

ಮಗು : (ಸ್ವಲ್ಪ ಚಿದರಿ) ಇಲ್ಲಾಣೆ! ದಮ್ಮಯ್ಯ ಬಾರೇ! ಮಾವನ ಮನೇಗೆ
 ಓದೋಡಿಸೋದಿಲ್ಲಕಾಣೇ ನಿನ್ನ : ಪೀತಾಂಬರ ಕಟ್ಟಿ ನೀರಾಜಿ
 ನಿನ್ನ ತಲೆಗೆ ಸುತ್ತಿ ಮಂದಾಸನಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಬಿಗಿದು ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ
 ನಿನ್ನ ಮೂತೀಗೆ ಮಂಗಳಾರತಿ ಎತ್ ತಾ ನಿನ್ನ ಮನೇಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ತೀವೇ
 ಇಲ್ಲಿ ಬಾರೇ ಅಳಬೇಡ ಲೇ....ರೋತಿ....ಅಲ್ಲ ರಾಣೀ !

ಪುಟ್ಟಾ: ಏನೋ ಇದು, ತಿರುಗೂ ರೋತಿ
 [ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಅತ್ಯಾಶ್ಚರ್ಯವನ್ನೂ ಅನಂದವನ್ನೂ
 ಧಟ್ಟನೆ ತಳೆದು] **ಅಕ್ಕಾ !**

(ಒಂದು ಹಾರು ಹಾರಿ ಆಗತಾನೇ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಸಾತುವನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ)
 ಅಮ್ಮ! ಅಕ್ಕ ಬಂದಿದಾಳೆ! ಶಾಮೀ! ಅಕ್ಕ !

ಮಗು : (ಧಟ್ಟನೆ ತಿರುಗಿ ತಾನೂ ಸಾತುವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ, ಸಾತು ಕೈಯನ್ನು
 ಹಿಡಿದು ಒಳಕ್ಕೆಳೆಯುತ್ತಾ) ಶಾಮೀ ಲೇ, ಅಕ್ಕ! ಅಕ್ಕಾ, ಅಣ್ಣ ಬಿ.ಎ.,
 ಪ್ಯಾಸು IInd Classಉ ಅಪ್ಪಾ! ಅಕ್ಕ ಬಂದಿದಾಳೆ

[ಸಾತುವು ಜೋಲಿಯಲ್ಲಿರುವ ಮಗುವನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಮುದ್ದಿಡುತ್ತಾ
 “ಏನು ಬೆಳೆದುಬಿಟ್ಟ ಧಾನ ಆರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ” ಎಂದು, ಬೀದಿಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ
 “ಬನ್ನೇ ನಾಗತ್ತೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ, ನಾವು ನಾನೇ, ಅಮ್ಮ ಅಡಿಗೆಮನೇಲಿ,
 ಈಗ ಬಂದ್ಲ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಳಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವಳು]

ನರಸಮ್ಮ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೂಸನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಾಲಿಗೆರಗುವ ಸಾತುವನ್ನು ಹರಸುವಳು. ಕೂಸನ್ನು ಪುನಃ ಸಾತುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಕಡೆ ಬಂದು)

ಬನ್ನೀ ಅಮ್ಮಾ ! ಅದೇಕೆ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿಧೀರಾ ?

ನಾಗತ್ತೆ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಬೀದಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ ನಡಕೊಂಡು ಬಂದಿವಿ

[ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಶಾಮಿ — ಮಗು — ಪುಟ್ಟಾ ಇವರಿಗೆ]

....ಕಾಲೆಲ್ಲ ಧೂಳು ದೂರದಿಂದ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿ ನನ್ನ ಕಂದಗ್ಯಾ ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸೋ !

ನರಸಮ್ಮ : ಊರಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯವೆ ?

ನಾಗತ್ತೆ : ಏನೋ ದೊಡ್ಡೋರ ಆಶೀರ್ವಾದ. ಆದ್ರೆ ಅತ್ತಿಗೆ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದುರ್ಬಲ. ಇನ್ನು ಕೈ ಕೂಸೊಂದು....ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋರಿಲ್ಲ.... ಆದ್ರೂ ಪಾತು ಅವರ ಅಜ್ಜಿ ಉದ್ಯಾನ್ನೇಗೆ ಬರಬೇಕೊಂತ ಅವರಪ್ಪ ಬರಕೊಂಡ್ಲೇಲೆ, ಸಾತೂನೂ ಆರ್ತಿಂಗ್ಕಾಯ್ತು, ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡೀ ಅಂತಾ, ಇಬ್ಬರನ್ನೂ ತಲಿಸೋಕ್ಬಂದದ್ದು ನಾನು ; ಮನೇಲಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋಕೆ ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ತಿರಿಗೂ ಈ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಗಾಡೀಗೆ ಹೊರಟೀಬಿಡಬೇಕು. ಆದ್ರೆ ಏಕಾದಶಿ.....ನಿಮ್ಮೂರು ವಿರೂಪಾಕ್ಷ ದೇವರನ್ನ ದರ್ಶನಮಾಡೊ ಪುಣ್ಯ ನನಗಿತ್ತು. ಗುಡೀಗೀಗ್ಲೆ ಹೊರಟರೆ ದೇವಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬರೋಕೆ ಆಗತ್ತಲ್ವೆ, ರೈಲು ಹೊರಡೋಷ್ಟ್ರಲ್ಲೇ?

ಶಾಮಿ : ಆಗದೆ ಏನ್ ಅತ್ತೆ....ಈಗಲೇ ಹೊರಟೆ .

ನರಸಮ್ಮ : ಹಯ್ಯೋ, ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಒಂದೆರಡುದಿನ ಇರಬಾರದಾಗಿತ್ತೆ ! ಆದ್ರೆ ನೀನ್ ಹೇಳೋಹಾಗೆ ನಮ್ಮ ಬೀಗಿತ್ತೀಗೆ ಸ್ವಸ್ಥವಿಲ್ಲೇ ಇರೋ ವಾಗ ನೀವಿಲ್ಲದ್ದು ಅನಾನುಕೂಲವೆ....ಶಾಮೀ ! ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೆ ಹೇಳಿಕೋತೇನೆ, ಅತ್ತೆ ಜೊತೆಗೆ ಹೋಗಿ ಗುಡಿ ತೋರಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದು ಸೇರು....(ಮೆಲ್ಲಗೆ)....ಕೊಳದಲ್ಲಿ ನೀನೇನಾದ್ರೂ ಈಜೋದಕ್ ಗೀಜೋದಕ್ ಇಳಿದೀಯಾ, ಹುಷಾರು !

ನಾಗತ್ತಿ : ಹಾಗಾರೆ ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೇನೆ.

ನರಸಮ್ಮ : ಊಟಕ್ಕೆ.....

ನಾಗತ್ತಿ : ಊಟವೆಲ್ಲಿದೆ ನನ್ನ ಹಣೇಬರಹಕ್ಕೆ ? ಏಕಾದಶೀ ಅಂದಿನೆಲ್ಲಾ..... !

ನರಸಮ್ಮ : ಹಾಗಾದರೆ ಫಲಹಾರಕ್ಕೆ

ನಾಗತ್ತಿ : ಫಲಾರವೇನು ಪಂಚಾಮೃತವೇನು! ಎರಡು ಬಾಳೆ ಹಣ್ಣು ; ಇದ್ರೆ ಒಂದು ಬಾಯಿ....

ಸಾತೂ : ಹಾಲೂ, ಅಮ್ಮ .. !

ನರಸಮ್ಮ : ಅಯ್ಯೋ, ಹಾಲಿಗೇನು ಕಮ್ಮಿ ? !

ನಾಗತ್ತಿ : ಹಾಗಾರೆ ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಬರ್ತೇನೆ....(ಶಾಮಿಗೆ)ಬಾ ಕಂದ!....

(ಶಾಮಿಯೂ ನಾಗತ್ತಿಯೂ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)

ಸಾತೂ : ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ, ಹೆಗಲು ಕಚ್ಚಿ ಬಿಟ್ಟು! ಹಾಳಾಗ್ನೋಗಾ ಹಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ಬಂತು ಇವನಿಗೆ ?

ನರಸಮ್ಮ : ಹೌದೇ ಹೇಳೋಕೆ ಮರ್ತ್ಯಬಿಟ್ಟು, ಅವನ್ನ ಮೊಗುಚಿ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳೋದರ ಅಪಾಯಾನ. ಹಲ್ಲು ಬರದೇ ಏನು ? ನಾಳೇಗೆ ತುಂಬುತ್ತಿ ಒಂದು ವರ್ಷ ನಾಲಕ್ ಹಲ್ಲು ಬಂದಿದೆ!

(ಒಳಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವಳು)

ಮಗು : ಒಂದೇ ವರಸೆಯಲ್ಲ, ಎದುರುಬದುರು.... ಭೂಪತಿ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕಟಾಯಿಸಿಬಿಡ್ತಾನೆ....ಏಕ್ ಮಾರ್ ದೋ ತುಕ್ಡಾ, ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು ನೋಡು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಿ ಅಕೋ ಅಣ್ಣ ಬಂದ (ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ನೆಗೆಯುತ್ತಾ) ಅಣ್ಣಾ ! ಅಕ್ಕ ಬಂದಿದಾಳೆ ಏನದು ಕೈಲಿ ಗೊತ್ತು ! ಕೂಸಿನ ಅಂಗಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬವೆಬ್‌ವೆಟ್ಟು (Velvet).

[ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಿದ ಒಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿಯೇ ಅಶ್ವತ್ಥನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಪುನಃ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು]

ಅಶ್ವತ್ಥ : ಮೈಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದೆಯಾ ಸಾತೂ ?

ಸಾತೂ : ಹೂಂ.

ಅಶ್ವತ್ಥ : ಜೊತೆ ?

ಸಾತೂ : ನಾಗತ್ತಿ....ತಿರುಗಿ ಹನ್ನೆರಡು ಘಂಟೆ ರೈಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಾರೆ.
....ಏಕಾದಶಿ ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆ ದೇವಗೆರೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿ ದೇವರ
ದರ್ಶನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಇದೇ ರೈಲಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತಾರೆ!

ಅಶ್ವತ್ಥ : ಅಲ್ಪಾಣೆ, ಮಂಕೂ ! ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹುಲಿ
ಅಂತೀಯಾ ? ಬಂದದ್ದು ಬಂದಿಥಾಳೆ. ಒಂದೆರಡು ದಿನ
ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೂ ಊರುಗೀರೆಲ್ಲ ತೋರ್ಸಿ, ಗಿಲೀಟಾಗಿ ಕಳಿಸಿದ್ರೇ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗ ಅಲ್ವೆ ?

ಸಾತೂ : ಅತ್ತೆ ಮೈ ಚೆನ್ನಾಗಿಲ್ಲ. ಕೈಲಿ ಕೂಸು.

ಅಶ್ವತ್ಥ : ಮತ್ತೆ ನೀನು ಬಂದದ್ದೇನು....?

ಸಾತೂ : ಪಾತೂ ಮನೇಲಿ ಉದ್ಯಾಪ್ತೇಂತ ಬರೆದಿದ್ದು
ಮಾಮಲೇದಾರು....ನೀ ಹೇಳಿದ ಮುಂದಕ್ಕು ಪಯೋಗದ ನ್ಯಾಯದ
ಮೇಲೆ....ಪಾತೂನ ಕಳಿಸಿದ್ದು. ನನ್ನೋಡಿಸಿದ್ದು ಬೇರೆ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರ
....ಪಾತೂ ಯಜಮಾನರು ಫಸ್ಟ್ ಕ್ಲಾಸ್. ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು
ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ಸು ತರೋದು ಘಟ್ಟ....ಇವರು ಫೇಲು.

ಅಶ್ವತ್ಥ : ಯಾಕೇ....? ! ನಿನ್ನ ಗಂಡ ಒಳ್ಳೆ bright fellow ಓ....?
ಯಾಕೆ lazyನೇ ? ಓದೋದಿಲ್ಲೇ ?

ಸಾತೂ : (ಏನ್ನ ಧ್ವನಿಯಿಂದ) ಓದೋಕೆಲ್ಲಿ ಅವಕಾಶ ? ಬೆಳಗಿನಿಂದ ಸಂಜೆ
ವರಿಗೂ ಹೂ ತರೋದು, ಹಾಲ್ ತರೋದು, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು
ಈ ಬಾಬತ್ತುಗಳಿಗೆಲ್ಲ ಓಡಿಸ್ತಾರಾತಾರೆ. ಬಿಡುವಿದ್ದೆ ಹಂಡೆ

ತುಂಬೋದು, ಬಾವಿ ನೀರು ತಂದು ! ಇನ್ನೋದೋದಾ ಯಾವಾಗ
....? ಮುಂದಕ್ಕೇನೂ ಪ್ರಯೋಜನ ಇಲ್ಲ ; ಇನ್ನು ಸೊಸೆಯೊಬ್ಬಳು
ಯಾಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ತಿಂದುಕೊಂಡು ಇರಬೇಕಂತಾ.....ಅದೆಲ್ಲಾ
ದೊಡ್ಡ ಕಥೆ ಅಣ್ಣಾ.....ಅದರೆ ನೀನು ಗಿಲಿ ಟ್ ಅನ್ನು ತ್ಲೂ
ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇ....ಅದರ ಬೆಲೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತೋ ಏನೋ
ಕಾಣೆ.....ಅದೇನು Velvet ಉ ಅಂದನಲ್ಲ ಮಗೂ.....?

ಅಶ್ವತ್ಥ : (ಕೈಯಲ್ಲಿರುವ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಚಮಕಿ ಹಾಕಿದ ಒಂದು ಮುಖಮಲ್
ಕುಲಾವಿಯನ್ನೂ ರೇಷ್ಮೆಯ ಅಂಗಿಯ ಪರಾಯಿಯನ್ನೂ ಸಾತು ಕೈಗೆ ಕೊಡುತ್ತ)
ಜಾಕೆಟ್ ಗೀಕೆಟ್ ನಿನಗೇನಾದ್ರೂ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಈಗ್ಲೆ ಮಾಡಿಸ್ಕೊ....
ರೇಷ್ಮೆ ಗೀಷ್ಮೆ ಬಟ್ಟೆಯೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಾಕ್ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ, ಬಲು ಅಗ್ಗ ! ಬೆಲೆ
ಅನ್ಯಾಯ ಇಳಿದುಹೋಗಿದೆ !

ಸಾತೂ : ಹಾಗಾರೆ ನನ್ನೋಚ್ಚಿ.....

ಅಶ್ವತ್ಥ : ಏನದು ಹೇಳು.....ರೇಷ್ಮೆ.....

ಸಾತೂ : ರೇಷ್ಮೆ ಅಂತೀಯಲ್ಲ! ನಾಗತ್ತಿ.....ಪಾಪ.....ನಾರ್‌ಮಡಿ
ನಾರ್‌ಮಡಿ ಅಂತ ಬಡುಕೊಳ್ಳತಾಳೆ. ಅವರ್‌ಮನೇಲಿ ಕಿವೀಗೆ
ಹಾಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ... ನೀ ಹೇಳೋಹಾಗೆ ಬಲು ಅಗ್ಗ ವಾಗಿದ್ದೆ,
ಅಮ್ಮನೂ ಅಪ್ಪನೂ ಒಪ್ಪೋಪಕ್ಷಕ್ಕೆ, ಹದ್ದಾರುಮೊಳವಾದ್ರೂ ಇದ್ದೇ
ಇರಬೇಕು....ಹದ್ದೆಂಟು ಉತ್ತಮ.. ಏನು ಬೆಲೆಯಾಗುತ್ತೋ....?

ಅಶ್ವತ್ಥ : Brilliant idea ಸಾತೂ! Bribery.....Corruption ಉ
.....ಹೆದರಬೇಡ ಹತ್ತು ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪಾಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ
ಹೋಗುತ್ತೆ. ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಹೇಗಾದರೂ ಒಡಂಬಡಿಸ್‌ತೇನೆ....
ನೀನ್ ಹೇಳೋಹಾಗೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಗಾಡೀಲೆ ತಿರಿಗಿ ಹೊಡೋ
ದಾದ್ರೆ.....ಈಗಲೇ ಹೋಗಿಬರಬೇಕು ಅಂಗಡೀಗೆ.....

[ಕೂಸಿನ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾತುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ಒಳಗೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಿ
ಸುಷನು.]

ಸಾತೂ : ಅಮ್ಮಾ ! ಕೂಸಿಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕುಲಾವಿ ಬಂದಿದೆ. ಎಲ್ಲಿ ಇಡೋದು ?

ಮಗು : ಇಲ್ ಕೊಡಕ್ಕಾ, ನನ್ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಲಿಡ್ ತೇನೆ.

ಪುಟ್ಟು : ಬೇಡಕ್ಕಾ ! ನಾನ್ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರ್ತೇನೆ.....ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಇವನೇ .. . ಮಹಾ.....!

ಸಾತೂ : ಜಗಳ ಆಡಬೇಡಿ !

ನರಸಮ್ಮ : ಇಲ್ಲಿ ತಗೊಂಬಾ ಸಾತೂ.....ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ದ್ರೂ ಇಟ್ಟರೆ ಇಬ್ಬರು ಫಟಿಂಗ್ರು ಕಿತ್ತಾಡಿ ಚಿಂದಿ ಮಾಡಿ ಇಟ್ ಬಿಡ್ತಾರೆ.

(ಸಾತೂ ಕೂಸನ್ನು ಜೋಲಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ “ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಡಸ್ತೀರೋ ಮಗೂ ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕುಮಣ)

ಅಶ್ವತ್ಥ : (ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಾ) ಎಲ್ಲಾ ಸರ್ ಹೋಯ್ತು ಸಾತೂ..... ತಂದೆ ಬಿಡ್ತೇನೆ.

ಮಗು : ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗ್ತೀಯೆ ಅಣ್ಣಾ ..?

ಪುಟ್ಟು : ಹಾಗ್ ಕೇಳ್ಬಾರ್ಡಾ ಅಂತ ಎಷ್ಟು ಸರ್ತಿ ಹೇಳಿದ್ದಮ್ಮ ! ನಾನೇಕೋದಿಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿಹೋಗ್ತೀಯಾಂತ ; ನೀನೇ ಹೇಳಣ್ಣ

ಅಶ್ವತ್ಥ : ತಿರುಗಿ ಬಂದ್ಮೇಲೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ.

(ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಸಿಕ್ಕುಮಣ)

ನರಸಮ್ಮ : (ಒಳಗಿನಿಂದ) ಏನ್ ಮಾಡ್ ತಿದೀಯೋ ಮಗೂ.....?

ಮಗು : ಜೋಲಿ ತೂಗ್ ತಿದೇನಮ್ಮ.

ನರಸಮ್ಮ : ನಿನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿ ಪುಟ್ಟುಗೊಪ್ಪಿಸಿಬಿಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಗೇನ್ ಬೇಕ್ ಕೇಳು. ಶಾಮಿನೂ ಇಲ್ಲ ಮನೇಲಿ.

(ಮಗು ಸಿಕ್ಕುಮಣ ; ಪುಟ್ಟು ಜೋಲಿಯನ್ನಾಡಿಸುತ್ತಿರುವಳು)

ಪುಟ್ಟಾ : (ಹಳೆಯ ಒಂದು ಜೋಗುಳವನ್ನು ಹಾಡುತ್ತಾ, ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಕಡೆ ತಿರುಗಿ)
ಹಯ್ಯೋ, ಇಷ್ಟು ಭೇಗ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟೇ ಗುಡೀಗೆ ಹೋದವು !

[ಪ್ರವೇಶ : ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ಪಾರ್ವತಮ್ಮ ಹೊರಬಾಗಿಲಿನಿಂದ]

ಅಯ್ಯಯ್ಯೋ ಯಾರೋ ಹೊಸಬ್ಬು ! (ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಅಮ್ಮಾ, ಯಾರೋ ಬಂದಿದಾರೆ !

ನರಸಮ್ಮ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ನಿಮ್ಮ ತಂದೇನ ಕೂಗ್ ಹೋಗೆ. ಬನ್ನೀಮ್ಮಾ ಒಳಗೆ ! (ಪಾರ್ವತಮ್ಮನು ನರಸಮ್ಮನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವಳು)

ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು : ("ನಾನು ಜಿಗ್ಗೀಮೇಲೆ ಕೂತಿರ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಪತ್ನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನ ಹೊರಗೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು)

[ಒಳಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಪತಿಗೆ ನರಸಮ್ಮನು, ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಹೊರಗೆ ಕಾದಿರುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸುತ್ತಲೆ ರಂಗಣ್ಣನು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು.]

ನರಸಮ್ಮ : ಆ ಚಾಪೆ ಇಲ್ಲಿ ತಾರೆ ಪುಟ್ಟಾ.....!
(ಪುಟ್ಟಾ ತಂದ ಚಾಪೆಯನ್ನು ಹಾಕಿ) ಕೂತ್ಕೊಳ್ಳಿ ಅಮ್ಮಾ,

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : ಹುಡುಗನ ಬಿ.ಎ., ಆಯಿತಂತೇ.....?

ನರಸಮ್ಮ : ಏನೋ ದೊಡ್ಡೋರ ಕೃಪೆಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸ್ಕೊಂಡ.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : ಮುಂದಿನ ಯೋಜ್ಞೆ ?

ನರಸಮ್ಮ : ಯೋಜ್ಞೆಯೇನು.....ಯಾವದಾದ್ರೂ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳೋದೆ. ಆದರೆ ಬಿ.ಎ.ಗಳಿಗೆ ಈ ಕಾಲ್ದಲ್ಲಿ ಬೆಲೆಕಮ್ಮಿ, ಕೆಲಸ ಸಿಕ್ಕೋದ್ ಕಷ್ಟ, ಅಂತಾರೆ ಇವರು. ಅವನೇನೋ ಲಾಯರಿಗೆ ಮದ್ರಾಸಲ್ಲಿ ಓದಬೇಕಂತಾನೆ....ಆದ್ರೆ ಅಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೂ ಸಲ್ಲಿಸೋಕೆ ಇಲ್ಲಿ ಚೈತನ್ಯವಿಲ್ಲ....ಅದೇಯೋಜ್ಞೆ....ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಬಿ.ಎ.,ಗೆ ಓದ್ ತಿಥಾನಂತೆ. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಕಂಡಿದ್ದಾನಂತೆ, ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿಘಟ್ಟಿಗಾ ಅಂತಾನೆ.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : ಜೋಯಿಸ್ರು ನಮ್ಮ ವೆಂಕೂ ಮದ್ದೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್‌ಹುಡುಗನ ಜಾತಕದ ಮಾತು ಎತ್ತಿದ್ದು....ಅದ್ರೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.... ?

ನರಸಮ್ಮ : ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು !....ಯಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ಮನೆ ಗಂಡಸರು ಹ್ಯಾಗೆ ನಿಶ್ಚಯಿಸ್ತಾರೋ ಹಾಗೆ.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : (ಕೋಣೆಯನ್ನು ಮೇಲೂ ಕೆಳಗೂ ನೋಡಿ) ಮನೆ ಸ್ವಂತ.... ಅಲ್ಲೇ.... ?

ನರಸಮ್ಮ : ಹೂಂ! ಪುರಾತನಕಾಲದ್ದು. ಚಳಿಗಾಲಕ್ಕೆ ಸರಿ ಬೇಸಿಗೆಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಷ್ಟ.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : ಸ್ವಂತ ಅಂದ್ರೇನು, ಭೋಗ್ಯದ ಗಲಾಟೆ ಏನೂ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ ?

ನರಸಮ್ಮ : (ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮೊದಲು ಹೊಳೆದ ವಿಸ್ಮಯವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು) ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಾಗೇನೂ ಇಲ್ಲ.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : (ಮಗುವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ) ಎರಡನೇ ಮಗನೋ ?

ನರಸಮ್ಮ : ಅಲ್ಲ! ಇವನಿಗೂ ಮೂರು ವರ್ಷ ಮೊಡ್ಡೋನು ಇಥಾನೆ ಒಬ್ಬ...

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : (ಜೋಲಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ) ಇವಳಿಗೆಷ್ಟು ತಿಂಗಳು.... ?

ನರಸಮ್ಮ : (ಮುಗುಳುನಗೆಯಿಂದ ಕೂಸನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು) ಇವಳಲ್ಲ..... ಇವನು ! ನಾಳೆಗೆ ಒಂದುವರ್ಷ ತುಂಬುತ್ತೆ....

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : ಇದೂ ಗಂಡೇ !.....ಹಾಗಾರ್ ನಾಲಕ್ಕು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೂ.... ! ? ಮನೇಗೆ ನಲ್ಲೇ ಇಥೆಯೇ ನೀರಿಗೆ.... ?

ನರಸಮ್ಮ : ಇಲ್ಲ. ಸೇದೋ ಭಾವಿ....ಸೀ ನೀರು. ಆದರೆ ನೀರು ಬಹಳ ಕೆಳಗೆ.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : (ಅರ್ಧ ಅತ್ಮಗತ) ಪಂಪು....ಪರವಾ ಇಲ್ಲ (ಏಳುತ್ತಾ) ಮನೆ ನೋಡಬಹುದೇ ?

ನರಸಮ್ಮ : ಅದಕ್ಕೇನು! ಲೋ! ಮಗೂ! ಒಳಗೆ ಬರಬಹುದು ಅಂತ ನಿಮ್ ತಂದೇಗೆ ಹೇಳೋ! ಈಗಲೇ ಅರ್ಧ ಮನೇನೋಡಿದಹಾಗೇ! ಇನ್ನಿರಡು ಕೋಣೆ, ಚಿಕ್ಕದೊಂದು ಹಜಾರ....ನೀರ್ ಮನೆ....ಹಿತ್ತಲ ಕಡೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ತೋಟ ... ತರಕಾರಿ, ಪೂಜೆ ಹೂವಿಗೆ. ಬನ್ನಿ, (ಒಳಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ) ಬನ್ನಿ.

[ಪಾರ್ವತಮ್ಮನೂ, ಕೂಸನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ನರಸಮ್ಮನೂ ಒಳಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ. ಪುಟ್ಟಾನೂ ಹಿಂಬಾಲಿಸುವಳು. ಮಗೂ ಬೀದಿಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ. ರಂಗಣ್ಣ, ನರಸಿಂಹಯ್ಯನವರ ಪ್ರವೇಶ.]

ರಂಗಣ್ಣ : ಕೂತುಕೊಳ್ಳಿ. ನಿಮ್ಮ ವೆಂಕು ಏನು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದಲ್ಲ. (ಕುರ್ಚಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಕೂಡುತ್ತಲೆ, ತಾನೊಂದು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂಡುವನು)

ನಮ್ಮ ಸಾತೂ ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗ್ತಿದ್ದಾಗ—ಆಗ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಕ್ಲಾಸೂ. ನಮ್ಮ ಮನೇಗೆ ಬರ್ತಿದ್ದು. ನಮ್ಮನೇಲಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಇಷ್ಟ. ಆದರೆ, ನೋಡಿ! ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರೋದಕ್ಕೂ ಮನೇಗೆ ಬಂದು ಖಾಯಂ ಆಗಿರೋದಕ್ಕೂ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ ವ್ಯತ್ಯಾಸ! ನಮ್ಮ ಸಾತೂನ ಕೊಟ್ಟಿರೋ ಮನೇಗೇ ಮಾಮಲೆ ರಾಮಣ್ಣೋರ ಮಗಳ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿರೋದು. ಆದ್ರೆ ನಮ್ಮ ಬೀಗರು, ಹಿರಿಯಣ್ಣಯ್ಯನೋರ ಸಂಸಾರ, ಸಾಧಾರಣ. ಆದರೆ ಸೊಸೆ ಬಂಗಲೇಲಿ ಬೆಳೆದ ಮೊಗೂ! ಐಶ್ವರ್ಯವಂತರ ಮನೇಲಿ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದ ಹುಡುಗೀರು....ಚಿಕ್ಕ ಅಂತಸ್ತಿ ನೋರ ಮನೇಲಿ ಸಂಸಾರ ಅಂದ್ರೆ....ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಆಲಸ್ಯವಾಗುತ್ತೆ. ನಮ್ ಹುಡುಗೀಗೇನೋ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ. ಆದ್ರೆ ರಾಮಣ್ಣೋರ ಮಗಳು ಬಹಳ ನೊಂದುಕೋತಾಳೆ ಅಂಬೋದು ತಿಳಿದೇ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗೀ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂಜರಿಯೋದು. ಇದುವರಿಗೂನೂ

ನಮ್ಮ ಮನೆ ಲಗ್ನುಗಳೆಲ್ಲ ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ ನೆಂಟರಲ್ಲೇ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಬಂದದ್ದರಿಂದೋ ಏನೋ ಕಾಣೆ, ವರದಕ್ಷಿಣೆ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗೀರ ಮದುವೆಗೆ ಯಥಾಶಕ್ತಿ ಕೊಟ್ಟಿದೇವೇಹೊರ್ತು ತಗೊಂಡದ್ದಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಬಿ.ಎ., ಆಗಿಹೋಯಿತು. B.L.,ಗೆ ಆಶೇಪಡ್ತಿಧಾನೆ. ನೀವೂ ಲಾ (Law)ನೇ ಉತ್ತಮ ಅಂತ ಉತ್ಸಾಹಿಸ್ತೀರಾ... ? ಮದುವೆ ಆದ್ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಾಡೋ ಯೋಚನೆಗೆ—ನಿಮಗೊಂದು ಹಕ್ಕಿರುತ್ತೆ. ಆ ವಿಷಯಾನ ಮದುವೆ ಮುಂಚೆ ಒಂದು condition ಆಗಿ ಮಾಡೋದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ಅವನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೇನೆ ಆಗ್ಲಿ, ಇಲ್ಲ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಲಾಯಿರಿ ಆದ್ರೆತಾನೆ ಆಗ್ಲಿ, ಬೇರೆ ಸಂಸಾರ ಬೇರೆ ಇಡೋದಿಲ್ಲ ಅನ್ನು. ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇರ್ತಾನೆ; ಅನ್ನು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವನ ಹೆಂಡತೀನೂ ; ನನಗೋ Pensionಗೆ ವಯಸ್ಸಾಗತಾ ಬಂತು. ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಭೂಮಿ ಕಾಣೀನೂ ಇದೆ. . ನನ್ನ ವಾರ್ಧಕ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತೀನೂ, ಇರೋ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಆಯಸ್ಸನ್ನ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಕಳೀಬೇಕೆಂಬುದೇನೆ ನಮ್ಮ ಇಚ್ಛೆ. ಭಾಗ್ಯವಂತರ ಮನೆಲಿ ಬೆಳೆದು....ಛಟ್ಟನೆ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬರೋದು ಅಂದರೆ, ಮನಸ್ಸು ಬೇಸರವಾಗಬಹುದು....ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗೀಗೆ. ಮತ್ತಾವ ವಿಷಯದಲ್ಲೂ ನನಗೆ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ—ಈ ಮದುವೆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಒಂದು condition-ಉ ! ನಿಮ್ಮ ವೆಂಕೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಲಿ ಹದಿನೈದು ದಿವಸವಾದರೂ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಇದ್ದೇ ಬಿಡಬೇಕು....ಇದ್ದು ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ, ನಮ್ಮ ಸಂಸಾರದ ಸುಖದುಃಖಗಳ್ಳನ ಗಮನಿಸಿ ಅನುಭವಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ಅವಳೇ ಒಪ್ಪಿದಳು ಅಂದ್ರೆ, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೂ ಬೇಸರ ಬಾರದೆ ಇರೋದ್ರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ. ಇದೊಂದೇ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ. ಮಿಕ್ಕ ಅಂಶಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಚಿತ್ತ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗೃಹಿಣಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೂ, ಇದೇ. ಜೋಯಿಸರು ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನ ಜಾತಕ ಕೇಳೋವಾಗ್ಗೆ ನಾವು ಮಾತಾಡಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿ ಇದ್ದೇವೆ.

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ನೀವ್ ಹೇಳಿದ್ದೊ ಒಪ್ಪೆ ! (ಕಸಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾಚನ್ನು ತೆಗೆದು ನೋಡಿ) ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೊತ್ತಾಯಿತು. ಇನ್ ವ.ನೇಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟವಾಡಿ ಹೊರಡಬೇಕು....ನಮ್ಮಾಕೆ ...

ರಂಗಣ್ಣ : (ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ) ಪುಟ್ಟಾ !... (ಬರುತ್ತಲೂ) ಕಾಡಿದಾರೆ ಅಂತ ಹೇಳು, ನಿಮ್ಮಮ್ಮನಿಗೆ.... (ಪುಟ್ಟಾ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)....

[ಪಾರ್ವತಮ್ಮನೂ, ನರಸಮ್ಮನೂ ಒಳಗಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಹೊರಕ್ಕೆ ರಂಗಣ್ಣ, ನರಸಿಂಹಯ್ಯ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು]

ನರಸಮ್ಮ : ಸಾತೂ ! ಭರಣಿ ತಕ್ಕೊಂಬಾ.

(ಸಾತೂ ಬಂದು ಭರಣಿಮುಚ್ಚುವವನು ತೆಗೆದು ತಾಯಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಡುವಳು.)

ನರಸಮ್ಮ : (ಭರಣಿಯನ್ನು ಪಾರ್ವತಮ್ಮನಿಗೆ ನೀಡುತ್ತಾ) ಮಗಳು ! ಈವತ್ತು ತಾನೆ ಬಂದಳು, ಗಂಡನ ಮನೆಯಿಂದ.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : (ಕುಂಕುಮನ್ನಿ ಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ) ಮಾಮಲೆ ರಾಮಣ್ಣೋರ ಮಗಳೊ ನೂ ನಿಮ್ಮಗೊ ನೂ ಒಂದೇ ಕಡೆ ಅಲ್ವೇ ಕೊಟ್ಟಿರೋದು ?

ನರಸಮ್ಮ : ಹೌದು. . ಇವಳ ವಾರಗಿತ್ತಿನೂ ಬಂದಿದಾಳೆ ತೌರ್ಮನೆಗೆ.

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : ಹೌದು, ಹೇಳಿಕೊಂಡು ಯಾರೋ..... ನಾನು ಬರ್ತೇನಮ್ಮ. ಯಾವ ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಯೋಚಿಸಿ ಹೇಳ್ತೇನೆ ನಿಮಗೆ.

ನರಸಮ್ಮ : ಹಯ್ಯೋ ಬಿಡಿ ಅಂದ್ರೆ ! ಮನೆ ಗಂಡಸರಿಗೆ ತಿಳಿದರೆ ಸಾಕು....[ಪಾರ್ವತಮ್ಮನ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ]....ಇದೇನ್ ಇಷ್ಟು ಧೋರಣೆ ಈಕೇಗೆ ಇವೊತ್ತೂಆಗಾಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ, ಅರಶಿನಕುಂಕುಮಕ್ಕೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಇದಕ್ಕೆ, ಕಂಡಿದೇನೆ ಈಕೇನೆ !....ಎಷ್ಟು ನಯ,...ಎಷ್ಟು ಗಂಭೀರ, ಅಂತ ತಿಳುಕೊಂಡಿದ್ದೆ ! ಈಗ ಯಾವತ್ತೂ ಇಲ್ಲದ ಬಿಂಕ ಈವತ್ತೇನುಬಂತೂ... ? ಮನೆ ಸ್ವಂತಾನೆ, ಅನ್ ತಾಳೆ...ಭೋಗ್ಯದ ಗಲಾಟೆ ಉಂಟೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು....ಒಂದು ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಮಾತು

ಹಿಂದೆ ಆಡಿದ್ದಿಲ್ಲ. ಈಗ, ಭಾವಿಗೆ ಪಂಪು ಗಿಂಪು ಅಂದ್ಲು ! ಇನ್ನೂ ಸಾಲದ್ದಕ್ಕೆ ಪಿತ್ರಾರ್ಜಿತ ಆಸ್ತಿ ಏನಿಥೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು ! ಇನ್ನು ಕೊನೇಗೆ ನಾಲಕ್ಕು ಗಂಡು ಮಕ್ಕಳೆ ನಿಮಗೇ ಅಂದ್ಲು ... ? ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ ನನಗೆ.... !

ಸಾತೂ : ನನಗರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ ಅಮ್ಮ ! ಇದೆಲ್ಲ ಸಹವಾಸ ದೋಷ. ಇವರೇನ್ ಮನೇ ಬಿಟ್ಟು ನೆಟ್ಟಗೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರ ಮನೆ ಕೃಷ್ಣರಾಜ ಪೇಟೇಲಿ. ನಾವೂ ಪಾತೂ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರ್ತಿದ್ದಾಗ extension ಕಡೇನೇ ಹೋಗ್ತಿದ್ರು ; ನೋಡಿದ್ದಿ ! ಅಲ್ ಪಾತೂ ಮನೇಗೆ ಹೋಗಿ ಪಾತೂ ಅಣ್ಣ ಕಿಟ್ಟೇನ ವಿಚಾರ್ಸಿ ತಿಳಕೊಳ್ಳೋ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ, ಪಾತೂ ತಾಯಿ ಧೋರಣೆ-ಬಿಂಕ ಸೋಕಿದೆ, ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ..... ಆದರೆ

ನರಸಮ್ಮ : ಸಾತೂ ದೊಡ್ಡೋರ ಮಾತು ನಿನ್ ಗ್ಯಾಕೆ
(ಬೀದೀ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು) ಅಕೋ ! ಗುಡಿಯಿಂದ ಅವರು ಬಂದ ಹಾಗಿದೆ.

ರಂಗಣ್ಣ : (ಹೊರಗಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಬನ್ನಿ ! (ನಾಗತ್ತೆಯೂ ಶಾಮಿಯು ~ ಪ್ರವೇಶಿಸುವರು) ಅವಸರವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ರೈಲಿಗಿನ್ನೂ ಅರ್ಧ ಗಂಟೆ ಇಥೆ. ಬಂದದ್ದಕ್ಕೆರಡು ದಿನ ಇರಬಹುದಾಗಿತ್ತು, ಆದರೆ ಅಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿರೋ ಅನಾನುಕೂಲ ಇವಳು ಹೇಳಿದ್ದು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸಾತೂನ ಅಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟೊಬಹುದಾಗಿತ್ತು ಕೆಲಸಗಿಲ್ಲಕ್ಕೆ

ನಾಗತ್ತೆ : ಏನು ಮಹಾ ಕೆಲಸ ! ಒಬ್ಬಳು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳೋ ಕೆಲಸ.... ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಆಗದ ಕೆಲಸಾ ? ಸಾತೂನೂ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ನೋಡಿ ಆರ್ ಏಳ್ ತಿಂಗಳಾಗಿತ್ತು. ಸ್ವಲ್ಪದಿನ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ಲಿ ಅಂತ ಕರಕೊಂಡು ಬಂದದ್ದು. ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಪಾಪ ಈ ಸಾರ್ತಿ ಪ್ಯಾಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೇನು, ಚಿಕ್ಕವಯಸ್ಸು. ಒಂದು ವರ್ಷ ಹಿಂದು ಮುಂದಾದ್ರೇನೂ ಪರವಾ ಇಲ್ಲ, ಅಂದ, ನಮ್ಮ ಅಣ್ಣ ರೈಲಿಗೆ ಅವಸರವಿಲ್ಲವೆ ?

ನರಸಮ್ಮ : ಅವಸರವಿಲ್ಲದಿದ್ದ್ರೂ ಫಲಾರ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ ಆಮೇಲೆ
ನಿಧಾನವಾಗಿ ; ಶಾಮಿ ! ಒಂದು ಜಟ್ಟಾ ಹಿಡಕೊಂಡು ಬಾ.

ನಾಗತ್ತೆ : ಹಯ್ಯೋ ಬೇಡಿ ಅಂದ್ರೆ ! ಏಕಾದಶಿ, ಸ್ವಾಮಿ ದರ್ಶನ
ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಜಟ್ಟಾಲಿ ! ? ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗೋದೇ
ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೋ ಇಥೆ.....ಟೇಸನ್ನೂ ಹತ್ತರ....ದಾರಿ ಉದ್ದಕ್ಕೂ
ಸಾಲು ಮರಗಳು ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ತಾನೇ ನಡಕೊಂಡು ಹೋಗ
ಬೇಕು (ಶಾಮಿಗೆ) ಜಟ್ಟಾ ಏನೂ ಬೇಡ ನನ್ ಕಂದಾ !
ಅವನೆಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡವ್ವು ಬಿ.ಯ್ಯೆ. ಸ್ಯಾಸಾಗಿಥೆಯಂತೆ ? ಏನೋ
ದೇವರು ಕಣ್ಣಿಟ್ಟು ಅವನ್ನ ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಂದು ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ಸು
ತರಬೇಕು.

ನರಸಮ್ಮ : ಈಗಲ್ಲೋ ಅಂಗಡಿ ಬೀದಿ ಕಡೆ ಹೋದ. ಬಂದು
ಬಿಡ್ತಾನೆ ತಿರ್ಗಿ ಬನ್ನಿ !

(ನರಸಮ್ಮನೂ ನಾಗತ್ತೆಯೂ ಸಾತೂವೂ ಒಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು)ಮಣ)

ಶಾಮಿ : (ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ) ಇಕೋ ! ಅಣ್ಣ

(ಅಶ್ವತ್ಥನು ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು) ಎಲ್ಲಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ, ಅಣ್ಣಾ ! ನಾಗತ್ತೆ
ಕೇಳಿದ್ದು ನಿನ್ನ. ಏನದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ವಾರ್ಸಲು ?

ಅಶ್ವತ್ಥ : (ತುಟಿಯ ಮೇಲೆ ಬೆರಳನ್ನಿಟ್ಟು... .. ಮೆಲ್ಲನೆ) ಶ್ಯಾ ! ಕಿರ್ಲ್
ಬೇಡವೋ ಕೋತಿ ! ಅಕ್ಕನ್ನ ಕರಿ, ಅತ್ತೇಗೆ ತಿಳಿದ ಹಾಗೆ !

(ಶಾಮಿ ಒಳಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕು)ಮಣ)

ರಂಗಣ್ಣ : ಸಿಕ್ಕಿತೇ ಒಳ್ಳೇದು ಎಷ್ಟು ಮೊಳ ?

ಅಶ್ವತ್ಥ : ಹದಿನೆಂಟು ಮೊಳ, ಅಪ್ಪ ಒಂದೇ ಇದ್ದದ್ದು. ಚೆನ್ನಾಗಿಥೆ!
ಆದರೆ ನಾವು ಹಾಕಿದ ಅಂದಾಜಿಗಿಂತ ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಆದರೆ
ಮಾಲು ಒಳ್ಳೇದಂತೆ ತಂದಿಟ್ಟೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ

ರಂಗಣ್ಣ : ಒಳ್ಳೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ !....ನನಗೇನು ತೋರಿಸ್ತೀಯಾ....
ಸಾತು ಒಪ್ಪಿದರೆ ಸರಿ. ಅಕೋ ಬಂದು !

ಸಾತು : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ ರಭಸದಿಂದ ಅಶ್ವತ್ಥನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ) ಎಲ್ಲಿ ನೋಡೋಣ ?

ಅಶ್ವತ್ಥ : (ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಕಟ್ಟನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಕೆಂಪುರೇಷ್ಮೆ ಅಂಚುಹಾಕಿದ ಬಿಳಿಯ ನಾರುಮಡಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ಸಾತುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು)

ಇನ್ನಿದಕ್ಕಿಂತ ಭಾರಿ ಇಹ ಲೋಕದಲ್ಲಿಲ್ಲಾಇನ್ನು ಮೇಲೆ
ನಿಮ್ಮನೇಗೆ ನೀನೇ ಯಜಮಾನಿ ! ಹ್ಯಾಗಿದೆ.... ?

ಸಾತೂ : (ಸೀರೆಯನ್ನು ಜೋಲುಹಾಕಿಹಿಡಿದು) ಅಗಲ, ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ....
(ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ) ಅಯ್ಯೋ, ಬಲುಚೆನ್ನಾಗಿದೆ ಅಂದ್ರೆ....ಬಲು
ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು ಬಿಡ್ತಾಳೆ ಯಾರೂ ಏನೂ ಹೇಳಬೇಡಿ !
ಅಮ್ಮನೇ ಕೊಡ್ತಲಿ.

(ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೆಳಗೆ ಸೀರೆಯನ್ನು ಬಚ್ಚಿಡುವಳು.)

ನರಸಮ್ಮ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಅಶ್ವತ್ಥಾ ! ಬಂದೆಯಾ, ?....ತಂದೆಯಾ ?

ಸಾತೂ : ಇಲ್ಲಿದೆ, ಅಮ್ಮ !....

(ನರಸಮ್ಮನನ್ನು ಮೇಜಿನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸೀರೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುವಳು. ನರಸಮ್ಮನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ, ತನ್ನ ಸಮ್ಮತವನ್ನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿ, ಸೂಚಿಸಿ “ ಇಲ್ಲೇ ಇರ್ಲಿ ” ಎಂದು ಪುನಃ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಕೆಳಗೆ ಇಡುವಳು. ನಾಗತ್ತೆಯು ತನ್ನ ಕೈಪಿಣಿನದ ಚೀಲ -- ತಾವುದ ಚೊಂಬಿನೊಂದಿಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಳು.)

ನರಸಮ್ಮ : (ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು) ಮಡೀ ಚೀಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಇಲ್ಲಿ ಕೊಡಿ !

ನಾಗತ್ತೆ : ಯಾಕೇ.... ?

ನರಸಮ್ಮ : ಪರವಾ ಇಲ್ಲ. ನಾನಿನ್ನೂ ಮಡಿ (ಎಂದು ನಾಗತ್ತೆಯ ಕೈ ಯಿಂದ ಚೀಲವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಮೇಜನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಚೀಲವನ್ನು ಬಿಚ್ಚಿ ಚೀಲದ ಬಾಯಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೊಸಸೀರೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುತ್ತಾ) ನೀವು ಮನಸ್ಸಿಗೆನೂ ತಿಳಕೋಬಾರ್ದು.

ನಾಗತ್ತೆ : (ರಭಸದಿಂದ ಹತ್ತಿರಬಂದು) ಹಯ್ಯಯ್ಯೋ ಇದೇನು ಹುಚ್ಚು ಅಂದ್ರೆ....!?

ನರಸಮ್ಮ : ಕೋಪಿಸಿಕೋಬೇಡಿ.....ಅದೇನು ಹಾಳಾ ಬಿತ್ತೋ ಕಾಣೆ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ; ಬಟ್ಟೆ ಬರೆಯೆಲ್ಲ ಅನ್ಯಾಯ ಅಗ್ಗ ಈ ಊರಲ್ಲಿ.....
.....ಅದಕ್ಕೆ ನಿಮಗೆ ಉಪಯೋಗವಾದೀತೂ ಅಂತಾ.....
(ಸೀರೆಯನ್ನು ನಾಗತ್ತೆಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟು) ನೋಡಿಬಿಟ್ಟು ಕೊಡಿ.

ನಾಗತ್ತೆ : ಚಕಿತಳಾಗಿ, ಅತ್ಯಂತ ಸಂತೋಷವನ್ನು ಅತಿಶಯದಿಂದ ಅಡಗಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ, ಕೋಪವನ್ನು ಅರ್ಥನಟಿಸುತ್ತಾ...ಓರೆಗಣ್ಣಿನಿಂದ ಸೀರೆಯ ಹೆಣೆ, ಅಂಚು, ಅಗಲ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಾ) ಇದೆಲ್ಲ ಶುದ್ಧತವ್ವು ಅಂದ್ರೆತಪ್ಪು....ನನ್ನ ಹಾಳು ಯೋಗ್ಯತೆಗೇ....ಇಷ್ಟು ದುಡ್ಡು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿ....ಶುದ್ಧ ಹುಚ್ಚು ...ತಪ್ಪು !

ನರಸಮ್ಮ : (ಸೀರೆಯನ್ನು ನಾಗತ್ತೆಯ ಕೈಯಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಚೀಲದಲ್ಲಿಟ್ಟು ಬಾಯನ್ನು ಕಟ್ಟುತ್ತಾ) ಹುಚ್ಚು ಅಂತ ಬೇಕಾದರೆ ಅನ್ನಿ....ತವ್ವೇನು....? ದೊಡ್ಡವರು ಅಂಬೋವಾಗ, ಮರ್ಯಾದೆ, ಯೋಗ್ಯತೆ, ಆಶೆ, ಸ್ನೇಹ ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ... .. ರೂಪಾಯಿ ಲೆಕ್ಕಾಚಾರಾ ಹಾಕೋ ಕಾಗುತ್ತೇ ?....ಆದ್ರೂ, ನೀವು ಬರೋದು ಬಹಳ ಅಪರೂಪ..... ನಿಮಗೆ ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಮನಸ್ಸು ಅಸಮಾಧಾನವಾದರೂ ನಮ್ಮ ಸಂತೋಷಕ್ಕಾದರೂ....

[ಸಾತುವು, ಕೂಸನ್ನು ಬೆನ್ನು ಹಿಡಿದು ನಾಗತ್ತೆಯ ಕಾಲಿಗೆ ಸೋಕಿಸುವಳು]

ನಾಗತ್ತೆ : ಅಯ್ಯೋ ಭದ್ರಾನೇ ! (ಬಗ್ಗಿ ಮಗುವಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಸವರಿ) ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ವ್ಯಾಸುಗಳೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿ ಲಕ್ಷಾಂತರ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಯಶಸ್ಸು ತಗೊಂಬಾ ನನ್ನ ರಾಜ! ನನ್ನ ಕಂದ! (ಕೂಸನ್ನು ಸಾತುವಿನ ಕೈಯಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ತಾನೆತ್ತಿ ಕೊಂಡು ತಲೆಯನ್ನು ಆಘ್ರಾಣಿಸುತ್ತಾ) ಎನ್ನ ನಗ್ಗತೀಯಾ ನನ್ನ ಚಿನ್ನದ

ಪ್ರತಿಮೇ....? ಅದೇನು ಪುರಾಕೃತ ಪುಣ್ಯಾನ ಜ್ಞಾಪಿಸಿಕೊಂಡು
ನಗುತ್ತೋ ಏನೋ!....ನನ್ನಂಥಾ ಪಾಪಿಗಳಿಗೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ
ಬೇಕು....? (ಕೂಸನ್ನು ಕನ್ನೆಯಮೇಲೆ ಮುದ್ದಿಟ್ಟು) ಇದು ಬೇಕಾದರೆ
ಪುಷ್ಪ!!.....ಪುಷ್ಪಗಳನ್ನು ಬೆಳಸಬೇಕೊಂತ ಲೆಕ್‌ಚರ್
ಕೊಡತಾಳಂತೆ....!

ನರಸಮ್ಮ : ಯಾರು.... ?

ನಾಗತ್ತಿ : ಯಾರೇನು? ಪಾತೂನ ಹೆತ್ತವಳು! ಯಕ್ಕದ ಹೂ ಹಾಗೆ
ಮಗಳನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಬಿಟ್ಟು, ಊರಿಗೆಲ್ಲಾ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರೋ
ವಿಧಾನ ಸಾರ್‌ತಿಥಾಳೆ, ನಾಚಿಕೆಹೇಸೈ ಇಲ್ಲೆ.... ಇನ್ನಾವಳ ಸ್ನೇಹಿತೆ,
ಒಂದು ಸುಪ್ರದೀಪ....ಒಳ್ಳೇ ತೊಳದ ಕೆಂಡದ ಹಾಗೆ.....ಏನ್
ಅವಳ ಹೆಸರು? ಸ್ವಯಂಪ್ರಭೇನೆ....ಅಲ್ಲ....ಮಣಿ....ಸ್ಯಮಂತಕಮಣಿ
....ಅಲ್ಲ ಮಣಿಪ್ರಭೆ! ಆ ಪ್ರಸೇನನ ಕಥೆ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ
ಬಂತು.....ಜಾಂಬವತಿ!.....ಅಲ್ಲ.....ನೀನ್ ಹೇಳೇ ಸಾತೂ!
ಆ ಗುಹೇ ಹಾಗೆ ಇದ್ದಲಲ್ಲೇ....?

ಸಾತೂ : (ನಗುವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ತಲೆಬಾಗಿ) ಮಿಸ್ ಪ್ರಭಾಮಣಿ !

ನಾಗತ್ತಿ : ಹೂ, ಪ್ರ ಭಾ ವಿ !.... ಮಿಸ್ಸು !... ಆ ಜಂತೂನೂ ಈ
ಪಾತು ತಾಯೀನೂ ಲೆಕ್‌ಚರ್ ಕೊಟ್ಟು ಸೀಮೆ ದೊರೆಸಾನಿಗಳು
ಆಗೋ ದಾರಿ ಇತ್ಯರ್ಥ ಮಾಡ್ತಿರದಾಗ್ಲೆ ನಾವು ಅವರ ಮನೆಗೆ
ಹೋಗಿದ್ದದ್ದು

(ಕೈಲಿದ್ದ ಕೂಸನ್ನು ನರಸಮ್ಮನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ, ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ ಪುಟ್ಟಾಗೆ,
ಒಳ್ಳೇ ಮನ್ಮಥನಂಥ ಕೋಟೀಶ್ವರನನ್ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು
ದೀರ್ಘ ಸುಮಂಗಲಿಯಾಗಿರೂ (ಪುಟ್ಟಾ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೆ)
ಗೊಂಬೆಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆಡ್‌ತಿಥೀಯಾ? ಆಡು! ಆಡು!
ಇನ್ನೆಷ್ಟು ದಿನಾಂತ ಆಡೀಯಾ? ಆಮೇಲೆ (ನರಸಮ್ಮನಿಗೆ) ಇವಳಿಗೊಬ್ಬ
ಗಂಡನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮದುವೆ ಮಾಡಿ ... ಸಂಸಾರ ಕುದುರಿಸೀ....
ಜಗದೀಶ್ವರನ ಕೆಲಸ ಜರಗತ್ತಲೇ ಇರಬೇಕು, ಜಗದಲ್ಲಿ !

ಮಗು : ಏನ್ ನಾಗತ್ತೆ ! ಬರುತ್ತೂ ಹೀಗೆ ಹೊರಟೋಗೋದೆ ?
.... ಇಲ್ಲೇ ಒಂದು ಹತ್ತು ದಿನ ಇದ್ದು ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಸರತಿ
ಬಂದಾಗ ಗೋವಿನ ಕಥೆ ಹೇಳಿದ್ದೆಯಲ್ಲ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಕಥೆ ಗಿಥೆ
ಹೇಳದೇನೇ ಊರಿಗೆ ? (ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಏಳುವನು.)

ನಾಗತ್ತೆ : (ಮಗುವಿನ ತಲೆಯನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ) ಫಟಿಂಗಾ !! ಏನ್ ನೆನಪೋ
ನಿನಗೆ! (ನರಸಮ್ಮನಿಗೆ) ಮದುವೇಲಿ ಚೋಟುದ್ದ ಕೂಡ ಇರಲಿಲ್ಲ ಇವನು,
ಗೋವಿನ ಕಥೆ ಹೇಳಿ ಸುದಾರ್ಸಾತಿದ್ದದ್ದು ಇನ್ನೂ ಜ್ಞಾಪಕ
ಇಟ್ಟೊಂಡಿಧಾನೆ ನೋಡಿ ! (ಮಗುವಿಗೆ)

ಖಂಡ್ವಿದ್ಯೋ ಮಾಂಸ್ವಿದ್ಯೋ
ಗುಂಡಿಗೆಯ ಬಿಸಿರಕ್ತವಿದ್ಯೋ
ನೀನಿದೆಲ್ಲವ ನುಂಡು ಸಂತಸ
ದಿಂದಿರೈ ಹುಲಿ

(ಮಗುವಿನ ಕೆನ್ನೆಯನ್ನು ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಮಾತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮೆಲ್ಲನೆ ತಟ್ಟಿ)

ರಾಯನೇ ! ಫಟಿಂಗಾ ! ಊರಲ್ಲಿ ಮನೇಲಿ ಖಾಯಿಲೆ ನನ್ನ
ಕಂದಾ ! ಹೋಗಲೇ ಬೇಕೇಗ ! ತಿರುಗಿ ಸಾತೂನ ಕರ್
ಕೊಂಡು ಹೋಗೋಕ್ ಬರತೇನಲ್ಲ ಆಗ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನ
ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಗೋವಿನ ಕಥೆ ಯಾಕೆ ? ದೊಡ್ಡವನಾಗಿ
ಬೆಳೆದು ಬಿಟ್ಟಿ ಈಗಾ ಪ್ರಹ್ಲಾದ ಕುಮಾರನ ಕಥೆ
ಲವಕುಶರ ಕಥೆ ಅವರೂ ನಿನ್ನ ಹಾಗೇ ಫಟಿಂಗರು !
ಎಲ್ಲಾ ಹೇಳತೇನೆ ನನ್ನ ರಾಜಾ !

(ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ನಮಸ್ಕಾರಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥ, ಶಾಮಿ ಇವರಿಗೆ)
ದೀರ್ಘಾಯಿಷ್ಟುಗಳಾಗಿ ಇರಿ, ಅಪ್ಪಾ ! ನೀವೋ, ಇಂಗ್ಲೀಷು
ಗಿಂಗ್ಲೀಷು ಓದೋ ಈ ಕಾಲದವಿದ್ಯಾವಂತರು. ನಾನೇನು ಹೇಳೇನು
ನಿಮಗೆ....? ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯಾಗಿದ್ದು ಮನೇಗೆ ಒಳ್ಳೇ ಹೆಸರು ತರಿ.
(ಅಶ್ವತ್ಥ, ಶಾಮಿ, ಎದ್ದು ಗೋಡೆ ನೇರಕ್ಕೆ ಹೋದನಂತರ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವ
ಸಾತುವಿಗೆ) ಸಾವಿರ ವರ್ಷ ತಾಳೀ ಕಟ್ಟೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿರಮ್ಮ !

(ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕಿ ಉಕ್ಕಿ ಬರುವ ದುಃಖವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸುತ್ತಾ ಗದ್ಗದಸ್ವರದಿಂದ) ಕುಂಕ್ಯಾ.....ಕುಂಕ್ಯಾ.... ಇಡೋ.... ಯೋಗ್ಯತೆ..... ಹೊರಟ್ಟೋಯಿತು! (ಮುಸುಕಿನಿಂದ ಬಾಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು) ಬರ್ತೇನೆ..... ಕೂಸ್‌ನ್ನು ಜೋಪಾನವಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ....ಬರ್ತೇನೆ (ಕ್ರಮೇಣ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ).

ರಂಗಣ್ಣ : (ನಾಗತ್ತೆಯ ಚೀಲವನ್ನೂ ಚೊಂಬನ್ನೂ ಕೈಲಿಹಿಡಿದಿರುವ ಅಶ್ವತ್ಥನಿಗೆ) ಜೊತೆಲಿಹೋಗಿ ಒಳ್ಳೇ ಗಾಡೀಲಿ ಕೂಡಿಸಿ ಟಿಕೆಟ್ಟು ತೆಕ್ಯೊಟ್‌ಬಿಟ್‌ ಬಾ.....

ನರಸಮ್ಮ : ಸ್ವಲ್ಪ ಇರು!.....ಬೇಡ! ನೀನು ಹೋಗು!..... ಕೂಜಾಲಿ ಹಾಲಿಥೈ, ಶಾಮಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬರ್ತಾನೆ.....ತಿರಿಗಿ ಬರೋವಾಗ ತಂದರೆ ಸಾಕು ಕೂಜಾನ, ಅಂತ ಹೇಳು. (ಅಶ್ವತ್ಥನು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು. ನರಸಮ್ಮನು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಕಂಚಿನ ಕೂಜಾವನ್ನು ತಂದು ಶಾಮಿ ಕೈಲಿಟ್ಟು) ಓಡೋ.... !

ರಂಗಣ್ಣ : ಓಡೋದರಲ್ಲಿ ಮುಗ್ಗ ರಿಸಿ ಬಿದ್ದು ಮಂಡೀನೂ ತರ್ಕೊಂಡು ಕೂಜಾನೂ ಚರಂಡೀಲಿ ಉರುಳಿಸಬೇಡ..... ಮೆಲ್ಲಗೆ ಹೋಗು (ಶಾಮಿ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ) ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ ಟೈಮು (ನರಸಮ್ಮನಿಗೆ) ಪೂಜೇಗೆ ಸಿದ್ಧ ತಾನೆ?

ನರಸಮ್ಮ : ಹೂಂ.

(ರಂಗಣ್ಣ ಒಳಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ) ಹೋಗೋ ಮಗೂ. ಚೊಕ್ಕಟವಾಗಿ ಮೈತೊಳಕೊಂಡು ಹಂಡೇಗೆ ಇನ್ನೇರಡು ಬಂದಿಗೆ ನೀರು ಸುರಿದು, ಎರಡು ಕಟ್ಟಿಗೆ ಒಲೇಗೆ ಇಟ್ಟು ಕೈತೊಳಕೊಂಡು, ನಿಮ್ಮ ತಂದೇ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿರು, ಪೂಜೇ ಆಗೋವಾಗ.....(ಮಗೂ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ. ಬೀದಿಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ) ಪಾಪ! ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ದುಡಿಯೋದಲ್ಲೆ ರೈಲು ಪ್ರಯಾಣದ ಕಷ್ಟಾನೆಲ್ಲಾ ತಡಕೊಂಡೂಬಿಸಿಲ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡಕೊಂಡು ಹೋಗತಿಥೆ ಪ್ರಾಣಿ, ಪಾಪ!

ಸಾತೂ: ನನಗೂ, ಪಾಪ ಅನ್ನಿಸುತ್ತೆ ಅಮ್ಮ! ಆದರೆ...ಆ ಮನೇಲಿ
.....ಒಂದೊಂದು ಸರತಿ ಅನ್ಯಾಯ.....ಹಿಂಸೆ.....

ನರಸಮ್ಮ: (ಕೋಪದಿಂದ) ಸಾತೂ! ಒಂದು ಮಾತು ಹೇಳ್ತೇನೆ.....
ಸಾಯೋವರಿಗೂ ಮರೀಬೇಡ!.....ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು
ನರಳೋವರು ದೇವರಿಗೆ ಸಮಾನ.....ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣಿಗೆ
ದೇವರಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿ. ಈಗ್ಗೋಡು! (ವೃದ್ಧನಾಗಿ) ಈ ಕೂಸಿಗೆ
ಸ್ವಲ್ಪ ಮೈ ಬೆಚ್ಚುಗಾಯಿತು ಅಂದ್ರೆ ನನ್ನ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಿರಿದಹಾಗಾಗುತ್ತೆ
.....ಇಷ್ಟು ಮಕ್ಕಳೂ ಇದ್ದೂ, ದೇವರ ದಯದಿಂದ ಮನೆ
ಬಾಗಲು ಅಂಬೋದನ್ನ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೂ, ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ
ಆಗುತ್ತೂನೂವೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಯಾತನೆ ಆಗುತ್ತಲ್ಲಾ.....ಈಕೆ
ಅಂಧಾ ಹೆಂಗಸರು ಪಾಪ! ಕೈಹಿಡಿದವನನ್ನೂ ಕಳಕೊಂಡು, ತನ್ನ
ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಬರೆಯದ ಸಂಸಾರದ ಸುಖಾನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ
ಇರೋರು ಅನುಭವಿಸೋದ್ದೂ.... ತನಗೆ ಮಕ್ಕಳಿಲ್ಲದ್ದಲ್ಲದೆ, ಇತರರು
ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಹೆತ್ತು ಸಾಕೋ ಸುಖಾನ ನೋಡುತ್ತೂ ಇಧಾರಲ್ಲಾ....!
ಇವರಿಗೆ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡೀದೆ ಇರೋದು ಅಶ್ಚರ್ಯ.....! !
ತನ್ನ ಭಾಗ್ಯಾನ ಕಳಕೊಂಡ ಯಾತನೇಲಿ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ
ರೇಗಿದಾಕ್ಷಣವೇ, ನಾವು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದ್ಕೊಳ್ಳೋದೇ?
ತಪ್ಪು ಸಾತೂ.....ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನಾಗತ್ತೆ ಏನ್ ಹೇಳಿದರೂ
ಏನ್ ಮಾಡಿದರೂ.... ಖಾಯಿಲೇಲಿ ರೋಗಿಗಳು ನೋವು
ತಡೀಲಾರದೆ ರೇಗಿದರೆ ಹ್ಯಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೋಬಾರದೊ
ಹಾಗೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಳ್ಳದೇ ನಡಕೊಳ್ಳೋದು.....
ಅದು ಜಾಣತನ!! ಅರ್ಥವೇ.....?

ಮಗು: (ರಭಸದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಇದಕ್ಕೇ ಹೆಂಗಸರು ಹೋವಾಲೆಸ್ಸೂ
ಅಂಬೋದು.....ಇಲ್ಲಿ ನಿಂತ್ಕೊಂಡು ಹರಟೆಬಡೀತಿರಿ!
ಅಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪಾ ಕಾದಿಧಾನೆ ಮಂಗಳಾರತಿಗೆ.....!

ನರಸಮ್ಮ : ಸಾಕು ನಿಲ್ಲೋ! ಅಧಿಕ ಪ್ರಸಂಗಿ! (ಕೂಸನ್ನು ಸಾತುವಿನ ಕೈಯಲ್ಲಿಟ್ಟು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಳು. ಮಗುವೂ, ಪುಟ್ಟಾನೂ, ಹಿಂಬಾಲಿಸುವರು.)

.

[ಒಳಗೆ, ಮಂಗಳಾರತಿಯ ಘಂಟೆಯ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಬರುವುದು. ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಮಗುವು, ಕರ್ಪೂರವು ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ . ಮಂಗಳಾರತಿ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ತಂದು ನೆಲದಮೇಲಿಟ್ಟು “ಅಕ್ಕಾ ! ತೀರ್ಥ” ಎನ್ನುವನು.]

ಸಾತೂ : ಅಣ್ಣಾನೂ ಶಾಮಿನೂ ಬರಲಿ.....ನೀನ್ ಹೋಗು.

[ಮಗು ಒಳಕ್ಕೆ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ]

(ಕೂಸನ್ನು ಮೊಗುಚಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಉರಿಯುವ ಕರ್ಪೂರಕ್ಕೆ ಕೂಸಿನ ಮುಖವನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ)

ದೇವ್‌ರು !.....ದೇವ್‌ರು ! ನನ್ನ ಕಂದಾ !.....ದೇವ್‌ರು !

(ಕೂಸು, ಉರಿಯುವ ಕರ್ಪೂರಕ್ಕೆ ಚಾಚುವ ಕೈಯನ್ನು ಥಟ್ಟನೆ ಹಿಂದೆಳೆಯುತ್ತ,

ಬೆಂಕಿ ನೋ, ಕೋತಿ !!!!

[ಪರದೆಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಳುವುದು.]

ತಾಳೀಕಟ್ಟೋಕ್ಕೂಲೀನೇ ?

೩

“ ಯೋ ಧೃವಾಣಿ....

“ಯೋ ಧೃವಾಣಿ....

ಪಾತ್ರಗಳು

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ		ಪಾತು ತೌರ್ಮನೆಯ
ರಾಮಣ್ಣ	...	”
ರಂಗಣ್ಣ		ನಾತು ,,
ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು	...	ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮನೆಯ
ಪುರೋಹಿತರು		”
ಅತಿಥಿಗಳು	...	ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಬಳಗ
ಪಾರ್ವತಮ್ಮ	...	” ಪತ್ನಿ
ಮುತ್ತೈದೆಯರು	...	ರಾಮಪುರದವರು
ಶಂಕರ	...	ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮಗ

ಸ್ಥಳ :—ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮನೆ

ಭಾಷಾ :—ಹಿಂದಿನಂತೆ

ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮನೆ ಪಡಸಾಲೆ.

[ಮುಹೂರ್ತದ ಗಲಾಟೆ. ಒಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ನವಗ್ರಹ ಪೂಜೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸುತ್ತಿರುವರು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ವಧುವಿಗೆ ಅಲಂಕಾರ ಮಾಡುವ ಗಲಾಟೆ. ಪಡಸಾಲೆಯ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳು ಕೂತು ತಾಂಬೂಲ ಕಲ್ಲು ಸಕ್ಕರೆ ಇತ್ಯಾದಿ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ ಮಾತನಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವರು. ಮನೆಯಾಕೆ-ಮನೆಯಾತ, ಆಗಾಗ್ಗೆ ಒಳಗೂ ಹೊರಗೂ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಾ ಏರ್ಪಾಟುಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಇರುವರು.]

ಪಡಸಾಲೆಯ ವಕ್ಕದ ಗೋಡೆಯಮೇಲೆ ತಗುಲಿಸಿರುವ ದೊಡ್ಡ ಗಡಿಯಾರವು ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆ ಹೊಡೆಯುವ ಶಬ್ದವು ಕೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲೇ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಬೀದಿಬಾಗಿಲಕಡೆ ಬಂದು ಅಸಮಾಧಾನದಿಂದಲೂ ಕಳವಳದಿಂದಲೂ “ಶಂಕರಾ ! . ಎಲ್ಲಿ ಅವನು ಶಂಕರಾ !!” ಎಂದು ಕೂಗುವನು. ಶಂಕರನು ಒಳಗಿನಿಂದ ಓಡಿಬಂದು ತಂದೆಯನ್ನು ಸಮಾಹಿಸುವನು.]

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಎಲ್ಲಿದ್ದೋ ?.....ಎನ್ನಾಡ್ತಿದ್ದೋ.....?

ಶಂಕರ : ಬಂದೋರಿಗೆ.....ಕಾಫಿ !....ಇಡ್ಲಿ !.....ಅಮ್ಮ ಹೇಳ್ತಾರೆ ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೆಂಗಸರು ಯಾರೂ ಬಂದಿಲ್ಲ.....ಅಂತ !

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಅದಕ್ಕೇ ನಾನು ಪೇಚಾಡ್ತೀರೋದು !.... ಘಂಟೆ ಒಂಭತ್ತು ಹೊಡೆದಾಯಿತು....ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಇನ್ನೊಂದೇ ಘಂಟೆ! ಅವರಿನ್ನೂ.....ನಾವು ಹೊರಡೋಕೆ ಏನೂ ಹೇಳಿಕಳಿಸಲಿಲ್ಲ.... ಬೈಸಿಕಲ್ ಹತ್ತಿ ಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಎನ್ನ ತಡ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಾ.....guestsನ ನಾನು ನೋಡಿಕೋತೇನೆ.

(ಶಂಕರನು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)

ಅತಿಥಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬ : (ಎದ್ದುಬಂದು) ಏನವ್ವಾ ಇನ್ನೂ delay! ಬೀಗರ Bungalow, ಒಂದೂವರೆ ಮೈಲು ಇದೆ.....ಇನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ನೀವು ಹೊರಟು ಅವರನ್ನ ಕರಕೊಂಡ್ ಬಂದೂ.....ಮುಹೂರ್ತ..... ಹತ್ತು ಕಾಲು ?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಕಾರು(Car)ಗಳು arrange ಮಾಡಿದೇನೆ
three Cars..... !

ಅತಿಥಿ: ಮತ್ತಿನ್ಯಾಕೆ ಹೊರಡಬಾರದೂ?.....

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಸ್ವಲ್ಪ, ಅಲ್ಲೇನೋ.....ಸ್ವಲ್ಪ.....ಮನೇಲಿ
ಮುದುಕಿ orthodoxಉ.....superstitiousಉ.....ಏನೋ
ಅಪಶಕುನವಂತೆ.....ಇಂಥಾದ್ದು ಅಂತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.....ಹಲ್ಲಿ
ಬಿತ್ತೋ.....ಬೆಕ್ಕು ಅಡ್ಡ ಹಾಸ್ಟೋ.....ಏನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.....
ಅದೇ.....ಶಾಂತಿಗೇಂತ.....ಸ್ವಲ್ಪ delay ಅಂತ ಕಾಣತ್ತೆ.....

ಅತಿಥಿ: ಹಾಗಾರ್ ಸರಿ.....(ಪುನಃ ಸ್ವಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವನು.)

[ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಆತುರವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ . . ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು
ಸಮೀಪಿಸುತ್ತಿರಲು ಶಂಕರನು ರಭಸದಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು.]

ಶಂಕರ : (ಓಡಿಬಂದ ಆಯಾಸದ ನಿಟ್ಟುಸಿರುಬಿಡುತ್ತಾ) ಹಪ್ಪಾ.....ಹವರು
.....ರಾಮಣ್ಣೋರು.....

(ತಂದೆಯ ಕೈಹಿಡಿದು ಪಡಸಾಲೆ ಮುಂಭಾಗದ ಅಂಚಿಗೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ)
ಅಪ್ಪಾ ! ರಾಮಣ್ಣೋರು.....ಅದ್ಯಾಕೋ ಕಾಣೆ ! ಜಟ್ಟಾದಲ್ಲಿ
ಹತ್ತೊಂಡು.....ನನ್ನೆದುರಿಗೇ ಬರ್ತಿದ್ದು.....ನನಗೇನೋ ಎದೆ
.....‘ ಧ ನ್ ’ ಅಂತು.....ವಿಚಾರೋಕೆ ಧೈರ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ....
ಬೈಸಿಕಲ್ ತಿರುಗಿಸ್ಕೊಂಡು ಬಂದುಬಿಟ್ಟೀ.....!

(ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಕಡೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು) ಅಕೋ ! ಜಟ್ಟಾ ನಿಂತು....ಅವ್ರೇ !!!

[ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ತನ್ನ ತೋಳಿನಮೇಲೆ ಇದ್ದ ಶಂಕರನ ಕೈಯನ್ನು ಒದರಿ...
ಉದ್ದುದ್ದ ಹೆಜ್ಜೆಹಾಕುತ್ತ ಬೀದಿಬಾಗಿಲನ್ನು ಸೇರುವನು. ಎರಡು ಅಂಗುಲ
ಜರತಾರಿ ಅಂಚುಗಳ ರುಮಾಲು, ಕರೀಬನಾತಿನ ದರಬಾರ್ ಲಾಂಗ್‌ಕೋಟು,
ನಾಲ್ಕು ಅಂಗುಲ ಜರತಾರಿ ಅಂಚಿನ ಅಂಗವಸ್ತ್ರ, ಮೂರು ಅಂಗುಲ ಜರತಾರಿ
ರೇಷ್ಮೆ ಅಂಚಿನ ಧೋತ್ರ...ಹುಲಿಯ ಹಲ್ಲು ಹಿಡಿ ಕಟ್ಟಿದ ಕರೀಮರದ ಕೋಲು,
ಸುವರ್ಣದ ಕಟ್ಟುಹಾಕಿರುವ ಸುಲೋಚನಾ, ಇವುಗಳಿಂದ “ಅಲಂಕೃತನಾಗಿ”
ರಾಮಣ್ಣನು ಪರಮಾನಂದವು ಉಕ್ಕಿಬರುವ ಮುದ್ರೆಯನ್ನು ತಾಳಿ.. ..
ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು]

ರಾಮಣ್ಣ : (ಮೆಟ್ಟಿಲನ್ನು ಹತ್ತಿ ಹೊಸ ಪಾಪಾಸನ್ನು ಬಾಗಿಲ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬರುವನು ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಎರಡೂ ಕೈಗಳನ್ನೂ ತನ್ನ ಕೈಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದು ಕುಲುಕುತ್ತಾ)

Hear I am at last, dear boy !....ನೀನು anxious ಆಗಿರ್ತೀಯೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತು....But ಹೆದರಬೇಡ....every thing...is...at least will be...I hope...all right ;

(ನರಸಿಂಹಯ್ಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು...ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವ ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು...ಹಸನ್ಮುಖನಾಗಿ)

Good morning gentlemen...ನಾನು, ನನ್ನ dear brother,..... that is to be, Mr. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ.....ದೊಡ್ಡ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದೇವೆ....ತಮ್ಮಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದ...assistance....ದಯಪಾಲಿಸಿ ಕೆಲಸ.....(ವಕ್ರದಲ್ಲಿವು ಪುರೋಹಿತನನ್ನು ನೋಡಿ) ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳೋದು ಶಾಸ್ತ್ರೀಃ....ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವಾಗಿ ಮುಗಿಸಿ, “ ಸರ್ವೇಜನಾಃ ಸುಖಿನೋಭವಂತು ”.....ಗೆ.....ತಂದು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕು.

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಹೌದು ಸರ್ !....ಒಂಬತ್ತೂಕಾಲು ಆಗ್ತಾಬಂತಲ್ಲಇನ್ ನಾವು ಹೊರಟು..... ?? , ಅಲ್ಲದೇ ನೀವೇನೂ ಹೀಗ್ ಬಂದ್ಬಿಟ್ಟಿದ್ದು.....? ನಾವು ಬಂದೂ.....ಕಾರಿನಲ್ಲಿ.....?

ರಾಮಣ್ಣ : (ಕೈಗಳನ್ನು ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಭುಜಗಳಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಮಮತೆಯು ಸುರಿಯುತ್ತಿರುವ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ)

My dear boy...be calm....ಕಾಮಾಗಿರು....ನೀನು impatient ಆಗಿರ್ತೀಯೆ ಅಂಬೋಡ್ಡ think ಮಾಡಿಯೇ ನಾನ್ ಬಂದದ್ದು ನೊದಲು !.....ಎನೀಗ.....a few minutes ಹಾಗೂ ಹೀಗೂ ಆದಾಕ್ಷಣವೆ?....After all ನಮ್ಮ orthodoxy...thanks to the broad-mindedness of our fairly up-to-date purohits, is fairly elastic ; ಸ್ವಲ್ಪ up and downಲು, late and early...give and takeಲು, ಈ libertiesಗೆಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ margin.....(ಪುರೋಹಿತನಿಗೆ)

ಎನ್ ಶಾಸ್ತ್ರೀ; ಪುರಾತನಕಾಲದಹಾಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ವೈದಿಕ ವಾಗಿಯೇ ಕರ್ಮಗಳನ್ನು ಜರಗಿಸಬೇಕೂ ಅಂದ್ರೆ ಸಾಧ್ಯವೇ ಈ ಆಧುನಿಕ ಪಟ್ಟಣವಾಸಗಳಲ್ಲಿ? ಅಲ್ಪ ಸ್ವಲ್ಪ ಲೌಕೀಕ ಅಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿ ಸಂಕಲನ ಆಗಲೇ ಆಗುತ್ತಲ್ವೆ? ತಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು?

[ಎಂದು ನರಸಿಂಹಯ್ಯನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಶಾಸ್ತ್ರೀಗಳನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ ಆತನೊಂದಿಗೆ ಕೈ ಮುಖಗಳನ್ನು ಅಧಿಕವಾಗಿ ಹಾವಭಾವಗಳಿಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಭಾಷಣೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವನು. ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಯಾವ ಒಂದು ಯೋಚನೆಯೂ ತೋಚದೆಯೂ. ರಾಮಣ್ಣನ ನಡತೆಯು ಮನದಟ್ಟಾಗದೆಯೂ... ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡಿ...ಕೈಕೈ ಹಿಸುಕುತ್ತಾ ಪೇಚಾಡುತ್ತಿರುವನು]

[ನವಗ್ರಹ ಪೂಜೆಯು ಆಗಿ ವೈದೀಕರು ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತಲೂ, ಪುರೋಹಿತನು ರಾಮಣ್ಣನಿಗೆ ತಲೆಬಾಗಿ “ಕ್ಷಮಿಸಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನನ್ನು ಸಮೀಪಿಸುವನು]

ಪುರೋಹಿತ: ಸ್ವಾಮಿ ...ಇನ್ನು ಹೊರಡಲೇಬೇಕು! ಸ್ವಲ್ಪ ಚಟುವಟಿಕೆ ಇದ್ದೇನೆ....ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ....ನೆರವೇರೋ. .

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ: ಹೌದು!....ಗೊತ್ತು! ಮತ್ತೆ ಈತನೇನೋ!?.... ತಾವು ದಯವಿಟ್ಟು ಆ ವೈದೀಕರನ್ನು ಮುಂದಿನ ಹಜಾರಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ ಬಿಟ್ಟು ನಮ್ಮಾಕೆ ಹತ್ತರ ಆ ಹೆಂಗಸರ ಗಲಾಟೆ ಇಲ್ಲದಹಾಗೆ ನೋಡಿಕೋ ಅಂತ ಹೇಳಿ.....

(ಪುರೋಹಿತನು ಹೋಗಿ, ಪಡಸಾಲೆಯ ಹಿಂಭಾಗವು ನಿರ್ಜನವಾಗುತ್ತಲೆ ರಾಮಣ್ಣನ ಹತ್ತಿರಬಂದು).....ಕ್ಷಮಿಸಿ! ಒಂದು ನಿಮಿಷ!

(ರಾಮಣ್ಣನನ್ನು ಪಡಸಾಲೆಯ ಮುಂಭಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆತಂದು)

ಈಗ....ನಾವು....ಹೊ....ರ .. ಡ .. ಬ....ಹು....ದ....ಲ್ಲೇ!

ರಾಮಣ್ಣ: Why... ??! (ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಬೆನ್ನನ್ನು ತಟ್ಟುತ್ತಾ).....

Most certainly!...ಆದರೆ...dear boy.....ಹ್ಯಾಗೆ ಹೇಳಲೀ!...

ಒಂದು small...hitch ಉ...hitch ಏನೂ...a sort of trivial...

(ಭೃಕುಟ ರಚನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ) ಅದೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲ ಆದರೆ

after all...ನಿನಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.....(ಮುಗುಳು ನಗೆಯಿಂದ).....

Boys will be boys!!!

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಕೋಪಿಸ್ಕೋಬೇಡಿ ! ಮುಹೂರ್ತ ಹತ್ತುಹತ್ತರ ಬಂತು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಅವಸರಪಡಸ್ತಿದಾರೆ. ನೀವು ಹೀಗೆ ಥಟ್ಟಂತ ಮುಂದೇ ಬಂದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಲ್ಲದೆ ನಾನು “ಹೊರಡಬಹುದೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರ ? !

ರಾಮಣ್ಣ : (ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಬೆನ್ನನ್ನು ಸವರುತ್ತಾ) I can understand, dear boy ! ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ.....ನಿನ್ನ impatience, of course..... natural! ಮುಹೂರ್ತ approaching, guests assembled ಎಲ್ಲ ನನಗೂ ತಿಳಿತು...But...ನೀನೇನೂ otherwise ತಿಳಿ ಕೋ ಬಾರದುBut I must confess, ನನ್ನ position ಬಹಳ delicate....

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಅದೇನು delicate ಬಹಳ ? ಹೇಳಿಬಿಡಿ ! ಎಲ್ಲ all right ಅಂತೀರಾ ! ತಿರುಗೂ hitch ಅಂತೀರಾ !.... .. ಇನ್ನು boys will be boys ಅಂದ್ರೇನೂ....? ಈ last moment ನಲ್ಲಿ delicate position ಏನ್ ನಿಮಗೆ ? (ಸಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ) ನನಗೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏನಿದ್ರೂನೂವೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಹೇಳಿಬಿಡಿ !

ರಾಮಣ್ಣ : Certainly, dear boy ! ... ನಿನ್ನನ್ನ suspense ನಲ್ಲಿ.... ಹೀಗೆ ಇಡೋದು ... far be it from my mind ... ಅದೂನೂ for a well-wisher of yours like me ! ಆದರೆ (ತಲೆಯನ್ನು ತಿರುಗಿಸಿ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಅತಿಥಿ ಸಮೂಹವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ, ಸಣ್ಣ ಧ್ವನಿಯಿಂದ) ಸ್ವಲ್ಪ crowded ಆಗಿರಲಿಲ್ಲವೆ, ಸ್ಥಳ ? of course...serious ಏನೂ ಇಲ್ಲ ... But delicate and personal topic ಬಹಳ ಅಂತಿಮ ... merely ನಮ್ಮ ನಮ್ಮಗಳ ಮಾತು !

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ಘಟ್ಟಿಯಾಗಿ “ಶಂಕರಾ” ಎಂದು ಕೂಗಿ ...ಅತಿಥಿಗಳಿಗೆ) ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ಎಲ್ಲರೂ ! ಇನ್ನೂ ಗಂಡುಗಿಂಡು

ಬಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ....
ತಾವುಗಳೆಲ್ಲರೂ ದಯವಿಟ್ಟು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಫಿ ಫಲಾಹಾರ ಸೇವಿಸಬೇಕು.
(ಬಲಗೈಯನ್ನು ಚಾಚಿ ಪಕ್ಕದ ಒಳಬಾಗಿಲೊಂದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ ... ಆಗತಾನೆ
ಬಂದ ಶಂಕರನಿಗೆ) ಕರಕೊಂಡುಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಫಲಾಹಾರ ಮಾಡಿಸು.

[ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಎದ್ದು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಶಂಕರನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವರು]

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : [ಎಲ್ಲರೂ ಹೋದಮೇಲೆ . ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಕಾದಿದ್ದು ...
ನೆಲವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ . . . ಮುಖ ತಗ್ಗಿಸಿ ನಿಂತಿರುವ ರಾಮಣ್ಣನು
ಮಾತನಾಡದಿರಲು] ಈಗ ಸರ್ ! ದಯವಿಟ್ಟು !

ರಾಮಣ್ಣ : (ಒಂದು ಅರ್ಧ ನಿಮಿಷ ಇದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇದ್ದು) ವಿಶೇಷವೇನೂ
ಇಲ್ಲ....ಚಿಲ್ಲರೆ ವಿಷಯ....ಆದರೆ ಹುಡುಗ....ಅದೂನೂ ಯಾವಾಗ್ಯೂ
....ಮಾತಾಪಿತೃಗಳು....ಅಂದ್ರೆ....ಶ್ರೀರಾಮ....ಇನ್ಯಾರು ? !you
know the rest....ಯಯಾತಿ....I should say ಪುರು....ಭಗೀರಥ,
ಈ ಬಾಬ್‌ತುಗಳ ಹಾಗೆ ಭಕ್ತಿ ಶ್ರದ್ಧೆಯಾಗಿದ್ದ ಹುಡುಗ ... ಥಟಕ್ಕನೆ
ಈಗ ಹಟಹಿಡಿದಿರೋದು ನೋಡಿದ್ರೆ,....congenitally—ನಾನ್
ಯಾವಾಗ್ಯೂ suspect ಮಾಡಿದ ಹಾಗೆ—ನಮ್ಮ Grandfatherನ
....temperಲು...traitsಲು...ಇವನಿಗೆ ಇಥೆ ಅಂತ....complete
ಆಗಿ ಈ ಹೊತ್ತು confirm ಆಗ್ಗೋಯಿತು....to my entire
conviction if not satisfaction. ನಮ್ಮ grand fatherಗೆ ಕೆಂಡದ
ಭೀಮಣ್ಣ ಅಂತ ಹೆಸರು....!!!

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮಿಸ್ಟರ್ ರಾಮಣ್ಣ.....ನಿಮ್ಮ family
history ನೀವು ಹೇಳೋಕೆ ನನಗೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ ... ಆದರೆ
ನೀವು ಬಳಸ್ಕೊಂಡು ಬಳಸ್ಕೊಂಡು ಹೇಳೋದ್ ನೋಡಿದ್ರೆ
ನನಗೇನೋ.... !

ರಾಮಣ್ಣ : ಛೇ ಛೇ....ಈ circumlocuting....ಅನ್ಯಾಯ ಅಭ್ಯಾಸ ಆಗಿಹೋಗಿಬಿಟ್ಟಿದೆ....ಹಗಲೂ ರಾತ್ರಿ ಈ official routine, this notorious red-tapism ಬಾಬತ್ತಿಗೆ ನೋಡಿ.... !

(ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಆತುರವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಆತನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಒಂದು ಕೈಯನ್ನಿಟ್ಟು)

ಇದೋ ಬಂದ್ ಬಿಟ್ಟೆ pointಗೇ....ನಾನು....ಈ ಮಾತಿಗೆ ನಮ್ಮ ತಾತನ್ನು ಎಳೆದದ್ಯಾಕೆ ಅಂದ್ರೆ....ಆತನ ಹಾಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಷ್ಟರ.... ಮೂರ್ಖತನ....ಅಲ್ಲ at least ಒಂದು hard-headedness ! ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ್ರೆ ಅವನ್ನೂ entirely ತಪ್ಪು ಅಂತ ಹೇಳೋ ಹಾಗಿಲ್ಲ.....ಅವನು ಕೇಳೋದೇನೋ.....ಒಂದು sensible plan ಮುಂದಿಟ್ಟೊಂಡೇ ಕೇಳಾನೆ.....ಆದ್ರೆ, ಕೇಳೋದನ್ನು ಹ್ಯಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕು....ಯಾವಾಗ ಕೇಳಬೇಕೂ....ಅಂತ ಕಾಲ ದೇಶ ವರ್ತಮಾನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇಂಗಿತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದೆ ಹುಚ್ಚು ಹುಚ್ಚಾಗಿ !...Of course ನಾನೂ and my wife, ಅಲ್ಲ his own grand-mother, ಇಷ್ಟು ಜನ advise ಮಾಡಿದ್ದ್ರಾ ?.... ಆದ್ರೆ ಒಂದು ಮಾತು. (ಬಿರುಸಾಗಿ) ಈಗ ಇರೋ critical juncture ಅಲ್ಲೆ ಬೇರೆ ಯಾವಾಗ್ಲೂದ್ರೂ ಹೀಗೆ behave ಮಾಡಿದ್ದ ಅಂದ್ರೆ ಯಮಕೆಗಳನ್ನು ಮುರಿದುಹಾಕಿಬಿಡ್ತಿದ್ದೆ ! (ಅತಿ ವಿನಯದಿಂದ) . But ನೀನು ಇಷ್ಟು preparations ಮಾಡಿ.... ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡೋರ್ ನೆಲ್ಲಾ ಕೂಡಿಸಿ ತಯಾರಾಗಿರೋ moment ನಲ್ಲಿ, ನಾವಿಬ್ಬರೂ, ಒಂದು sort of ಕವೆಗೋಲಿನಲ್ಲಿ You know what I mean ... a sort of cleft stick.... ಇಕ್ಕಳ.... ಇದರಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕೊಂಡ್ ಬಿಟ್ಟು ಧೇವೇಂತ ತಿಳಕೊಂಡು ನನಗೆ,....ಹೆತ್ತ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳಿಗೆ....ನಮಗೆ ! ultimatum ಕೊಟ್ಟಿರಾನೆ ! ! ! !

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ಮನಸ್ಸಿನ ಕಳವಳವೂ, ದುಗುಡವೂ, ಪ್ರತಿಕ್ಷಣವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಇದ್ದರೂ ಅತಿ ಸಾಹಸದಿಂದ ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು) Ultimatum ? ? ? ! ಏನ್ ಸಾರ್ ಅದ್ರು.... ?

ರಾಮಣ್ಣ : Ultimatum ... strong word of course ... But ...
 ಅವನಿಗೇನೋ — ಸ್ವಲ್ಪ far-sighted boyಇ —ambitionsಲು
 ಇವೆ, for a career ! But ಅವನ mentalityಗೂ.... ನಮ್ಮ local
 schoolsಲು, university ಈ ಬಾಬತ್ತುಗಳಿಗೂ ಲಾಗಾಯತ್‌ನಿಂದ
 ಸರಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ; therefore ಇಲ್ಲಿ ಅರ್ಥಂಬರ್ಡ್ ಕಲಿಯೋಕ್
 ಬದಲಾಗಿ....knowledgeನ ...fountain-headನಲ್ಲಿ, — I mean
 foreignಗೆ — ಹೋಗಿ....I mean westಲು.....Englandಲು....
 barrister at law...ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಯೋಚನೆ.....

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಹೋಗಲೀ ಸಾರ್, England ಗೆ! ಈಗ ಯಾರು
 ಬೇಡ ಅಂದದ್ದು....? ಅದೂ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಯೋಚನೇನೆ! ಆತ
 ಹೋಗಿಬಿಟ್ಟು ಬರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗೀನೂ ಸ್ಕೂಲು....
 ಕಾಲೇಜು ಅಂತಾ;ಹೌದೂ? ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಈಗ ಇಷ್ಟು
 ಅನಾನುಕೂಲ ಪಡಿಸೋದೇ....?!

ರಾಮಣ್ಣ : I told him...ನಿನಗೇನೂ objection ಇರೋದಿಲ್ಲ ಅಂತ,
 I told him. ಆದ್ರೆ ಅವನು, ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ....ಶಂಕೆಪಟ್ಟು
 ಕೊಂಡದ್ದು....to come to his point,....ಅವನಿಗೆ figure ಸಿಕ್ಕಿದ್ದು
ನನಗೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ !.....—ಕನಿಷ್ಠಪಕ್ಷ ವರ್ಷಕ್ಕೆ £ 200
 expensesಲು....three yearsಲು barristerಗೆ....ಮೂರೆರಡು ಅರು
600 poundsಲು, ಹದಿನೈದಾರಲ್ 90—9000 ರುಪೀಸು.....
 ಹೋಗ್ತಾ ಬರ್ತಾ....ಒಂದು ಸಾವಿರ, plus feesಲು geeseಲು....
 ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ 11,000...ಇದೂ ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಂದರೇನೆ ನಾನು ನನ್ನ
 wifeಗೆ ತಕ್ಕ husband ಆಗೋಕೆ ಯೋಗ್ಯತೆ ಬರುತ್ತೆ ಅಂತ
 ಕೂತಿಧಾನೆ!!!

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಇದೇನ್ ಅನ್ಯಾಯ ಸಾರ್?...ಧರ್ಮವೆ?...ನಾನೂ
 ನನ್ನ ಹೆಂಡತೀನೂ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಗೆ ಬಂದು ಮದುವೆ ಖರ್ಚಿನ

ವಿಷಯ ಎತ್ತಿದಾಗ....ಮನೆ mortgage ವಿಷಯ 2700 ರೂಪಾಯಿ ನನ್ನ ಹತ್ತರ ಹೇಳದೇನೂ....ನಿಮಗಿರೋ 3300 ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ನನ್ನ ಪತ್ನಿಗೆ ನಿಮ್ಮಾಕೆ ಹೇಳದೇನೂ ಇದ್ದುನೂವೆ....ಎನೋ ದೊಡ್ಡ ಸ್ಥಳ ದೊಡ್ಡ ಕುಟುಂಬ ಅಂತ ನಾನು ಸತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳೇನೆ.....ವರದಕ್ಷಿಣೆ ಬಾಬ್‌ತು 2000 ಖರ್ಚು 1000 ಅಂತ 3000 ರೂಪಾಯಿ ಒಟ್ಟಾಗಿ....ಮನೇಲಿ ಅಕ್ಕಿ ಇಲ್ಲದೆ ಅನ್ನ....ರವೆ ಇಲ್ಲದೆ ಗಂಜಿ, ಹೀಗೆ ಸಂಸಾರಮಾಡಿ, ಸ್ಕೂಲಿಗೆ ಹೋಗೋ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೂ ಅರ್ಥ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿ ಬೆಳೆಸಿ....ಕಾಸಿಗ್ ಕಾಸೂ ಅಂತ ಕೂಡಿಟ್ಟು 3000 ರೂಪಾಯಿನ, ನೀವು ಕೇಳೋ 6000ಕ್ಕೆ, ನನ್ನ Insurance policyನೂ mortgage ಮಾಡಿ, ತಂದದ್ದಾ ಯಿತೂ. ಇನ್ನು ಈಗ 11,000 ರೂಪಾಯಿ ಕೈಲಿಡುಅಂದ್ರೆ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋದು? (ಮೂಲೆಯಲ್ಲೊಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಕೈಪೆಟ್ಟಿ ಗೆಯೊಂದನ್ನು ಸೂಚಿಸಿ) ನಿಮ್ಮ ಮನೆ title deedsಲು, ನೀವು ಈ ವೂರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರೋ promissory ನೋಟುಗಳು, ಒಂದು ಬಾಕಿ ಇಲ್ಲದೆ ಬಿಡಿಸ್ಕೊಂಡು, ಮುಹೂರ್ತವಾಗುತ್ತೂನೂವೆ ನಿಮ್ಮ ಕೈಲೆ ಕೊಡಬೇಕೂ ಅಂತಿದ್ದೆ! ಈಗ ನಾನ್‌ಸತ್ತ್ಯ ನನ್ನ insurance ದುಡ್ಡು ಸಂದೇಹ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಮಗನಿಗೆ!!!....ಇನ್ನೀ 11,000 ರೂಪಾಯಿ ಎಲ್ಲಿಂದ ತರೋದು ?

ರಾಮಣ್ಣ : ಹೌದು dear boy....ಒಂದು ಹೇಳೋದ್ ಮರ್ತುಬಿಟ್ಟೆ ; ನನ್ನ wifeಲು . . . ನಿನಗ್ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇನೋ . . . ಬಲು determined characterಲು ! ಅವಳೂ ಅವನ್‌ಕಡೆ ಸೇರ್ಕೊಂಬಿಟ್ಟು
.....“ಈ ದುಡ್ಡನ್ನ ಪಾಪ ಎಲ್ಲಿಂದ ಸಂಪಾದ್ನೀಯಾ” ಅಂದದ್ದಕ್ಕೆ ಅವಳು . . . “ಸಂಪಾದಿಸೋದೇನಿಧಿ” ? . . . ಕೋಪಿಸ್ಕೊಬೇಡ, ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದು ! “ಅವರು ವಾಸಮಾಡೋ ಮನೆ ಹನ್ನೊಂದಕ್ಕಿಂತ ಜಾಸ್ತಿ ಬಾಳತ್ತೆ; ಅದು ಬರಕೊಡಲಿ; ಅದನ್ನ ದುಡ್ಡಾಗಿ ಮಾಡೋ ಯೋಚನೆ ಆಮೇಲೆ ಮಾಡೋಣ ” ಅಂತ....;

[ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ಕೇಳುತ್ತ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆವರಿಸುತ್ತಿರುವ ಶೋಕಾಗ್ನಿಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಲಾರದೆ, ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು, ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಪಾಗಿ ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಲಾರಂಭಿಸುವನು]

ರಾಮಣ್ಣ : ಅಳಬೇಡ dear boy ! ... ಇದೂ ಕೂಡ ಹೇಳ್ವೆ. ನೀನು ಬಹಳ ದುಃಖ ಪಡ್ತೀಯಾ ಅಂತ ಅದಕ್ಕೂ ಅವಳು ಹೇಳಿದ್ದು “ದುಃಖ ಇರುತ್ತೆ ! ಆದ್ರೆ ಸಮಯ ಅಂದ್ರೆ ಸುಖ ದುಃಖ ನೋಡೋಕಾಗುತ್ತೆಯೇ ದುಃಖಾನ ಅಡಗಿಸ್ಕೊಂಡು ಹತ್ತು ಜನ ಹಿರಿಯರು ಕಾದಿರೋವಾಗ ಹ್ಯಾಗೆ ನಡೀಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ”

[ಇದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೆ ಕ್ರಮೇಣ ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಕೆಳದುಟಿಯನ್ನು ಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಎರಡು ಮುಷ್ಟಿಯನ್ನೂ ಬಿಗಿಹಿಡಿದು ಅಶ್ರುಧಾರೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವನು. ಶೋಕವು ತೊಲಗಿ, ಕ್ರಮೇಣ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಮಜ್ಜು ಹಿಡಿದವನ ರೌದ್ರವು ಹೊಳೆಯುವುದು]

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ದಪ್ಪನಾದ ಧ್ವನಿಯಿಂದ) ಹಾಗಾದ್ರೆ ಈಗ ಹನ್ನೊಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಇಟ್ಟುಬಿಡಬೇಕು ?....ಇಲ್ಲಿ ನಾನೂ ನನ್ನ ಹೆಂಡತೀನೂ ನನ್ನ ಮಕ್ಕಳೂ ಕಾಡುಪಾಲಾದರೂ ಸರಿಯೆ.... ಈ ಮನೇನ ನಿಮ್ಮ ಮಗನಿಗೆ ಬರಕೊಟ್ಟೇಬಿಡಬೇಕು ; ಇದೇ ಅಲ್ಲವೇ ನೀವು ಕೇಳೋದು ? ?

ರಾಮಣ್ಣ : (ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಮುಬದ್ಧಿಯೂ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಥಟ್ಟನೆ ಆದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅಲ್ಲ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಂಜಿ)...ಅ.....ಅ..... . ಅಷ್ಟು serious ಆಗಿ ತಕ್ಕೋಬೇಡ, dear boy ! ಅದು ನನ್ನ wifeಲು, ಅಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಹುಡುಗ . . . ಹೇಳಿದ್ದು !

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಬಂದು ಬಿರುಸಾಗಿ) ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗಾ ಇರ್ಲಿಫೇ ; ನಿಮ್ಮ ಹೆಂಡತಿ ಹೀಗ್ ನೀವು ಕೇಳುತ್ತಲ್ಲ ಅಳತೇನೇಂತ ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತೂ ಅಂತ ಅಂದ್ಲೂ, ಅಂದ್ರಿ ಅಲ್ಲೆ ?

ರಾಮಣ್ಣ : (ಮತ್ತಷ್ಟು ಅಂಜಿ) ಹೌದು but ... !

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಅಲ್ಲದೆ, ಇಷ್ಟು ಜನ ಸೇರಿರೋವಾಗ ಮಾನ ಕಳಕೊಳ್ಳೋಕಿಂತ . . . ಮನೆ ಹೋದರೂ ಚಿಂತೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ . . . ಮನೇನ ಬರದೇ ಕೊಟ್ ಬಿಡ್ತೇನೆ ಅಂಬೋದೂ ಆಕೆಗೆ ಗೊತ್ತೂ ಅಂದ್ರಿ ಅಲ್ಲವೆ ?

ರಾಮಣ್ಣ : ಹೌದು ! but ! ಅವ್ವು

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಸುಳ್ಳು!!!....ನಂಬಬೇಡಿ....ಅವಳು ಗಟ್ಟಿಗಳೂ ಅಂತ ಒಪ್ಪೊಂಡೆ....ಆದ್ರೆ ಅವಳ ಗಟ್ಟಿಗತನಕ್ಕೊಂದು ಮಿತಿಲುಂಟು.ಮುಹೂರ್ತಕ್ಕೆ ಅರ್ಧ ಘಂಟೆ ಮುಂಚೆ ಮನೇಲಿ ನೆರೆದಿರೋ ನೂರಾರು ಜನರೆದುರಿಗೆ ಅವಮಾನ ಆಗತ್ತೀಂತ ಬೆದರಿ, ನೀವು ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ನಡೀಲೇಬೇಕಾಗಿ ಬಂದು ನನ್ನ ಜಟ್ಟು ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ಹಾಗೇನೇ ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದೇ....ನೋಡಿ, ಗಟ್ಟಿಗತನ! (ಜಿರುಸಾಗಿ) ಆದ್ರೆ ಇನ್ನೊಂದೂ ದಿಟ! ಅದೂ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೂ ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತೀ ಬುದ್ಧಿಗೂ ಹೊಳೆಲಿಲ್ಲ. ಈ ಊರಿನಲ್ಲಿ, ಒಬ್ಬ ಮಾರವಾಡಿ ಒಬ್ಬ ಸಾವ್ ಕಾರ ಬಾಕಿ ಇಲ್ಲ... ಸರ್ವಿಸ್ ನಲ್ಲಿ ಇರೋ ನೀನು ಬಟ್ಟವ್ವೆ ಮಾಡಿದ ನಿನ್ನ promissory notes ನೂ, ನಿನ್ನ ಬಂಗಲೆ partial mortgage ಮಾಡಿದ ನೂ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು, ನಿನ್ನ ಮನೇ title deeds ಉ ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಇರೋದ್ದೂ, ನಾನು ಲಾಯರಿ ಅಂಬೋದ್ದೂ ನೀವಿಬ್ಬರೂ ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿರಿ! ಈ ಹೊತ್ತು, ಈಗ, ಹತ್ತು-ನಲವತ್ತು ಜನರೆದುರಿಗೆ ನೀನು ಅವಮಾನ ಮಾಡಿದರೂನೂವೆ.....ನುಂಗ್ ಕೊಂಡು, ನಿನ್ ಕೈಲಿ ಆರುಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಉದರಿಸ್ಸೊ....ಇಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನ ಬಂಗಲೆ ಹರಾಜ್ ಮಾಡ್ಕೊ....ಇಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರೋ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ public ಆಗಿ ಸಾವಿರ ಸಾವಿರ ಜನದ ಎದುರ್ಗೆ, ನಿನ್ ಎಳೆದು ಕೋರ್ಟಿಗೆ, ..ನಿನ್ನ employ ಮಾಡಿರೋ authorities ಗೂ ನಿನ್ ನಡತೆ ತಿಳಿಯೋಹಾಗೆ ಮಾಡೋ ಶಕ್ತಿನೂ ಧೈರ್ಯಾನೂ ನನಗಿದೆ ... ಅಂಬೋದು ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಆಷಾಢಭೂತನ ನನಗೇನೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲಾ ಅಂತ ತಿಳುಕೊಂಡ್ಯಾ? **Scoundrel ?!**

ರಾಮಣ್ಣ : Don't be silly! Think of my position !! (ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟುವನು)

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ಬುದ್ಧಿಯೆಲ್ಲವೂ ಗಾಳಿಯ ಪಾಲಾಗಿ ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ)
ನಿನ್ನ position ಉ (ಕೈಯನ್ನು ಬೀಸಿ “ಫಟಾರ್” ಎಂದು ರಾಮಣ್ಣನ ಕನ್ನಿಗೆ ಬಡಿದು) ಕಿರ್ಲು ! ನಿನ್ನ position ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿರೋರು ಬರಲಿ, ನೋಡಿ ನಿನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ....ನಿನ್ನ position ಉ!!

(ದವಡೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಬಾರಿಸಿ ರಾಮಣ್ಣನು ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಕರೆಯಲು ನಾಚಿಕೊಂಡು ಬೀದಿಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ಓಡತೊಡಗಲು, ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಅವನನ್ನು ಕಾಲಿಂದ ಒದ್ದು ಕೆಡಹಿ ಬಾಗಿಲ ಹತ್ತಿರಿದ್ದ ರಾಮಣ್ಣನ ಪಾಪಾಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಒಂದನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು “ಪಟಪಟ”ನೆ ರಾಮಣ್ಣನ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಬಡಿಯುತ್ತಾ) . .

ಇದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ, ಹೀಗಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ!
 ನಿಮ್ಮನೇಲಿ ಹೋಗಿ, ಹೇಳು ನಿನ್ನ ಹೆಂಡತೀಗೆ! ನೀನ್ ಹೇಳಿದ್ದಾಗೇ ಮನುಷ್ಯ ಹೆದರಿ, ಕುಗ್ಗಿ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ಧಾರೆ ಧಾರೆ ನೀರು ಸುರಿಸ್ತಾ ಗಂಡಸ್ತನಾನ್ನ ಮರೆತೂ ಗೋಳಾಡ್ತಾ ; ಆದರೆ ಹೆದರಿಕೇಗೂ ಮಿತಿ ಇಫೇ ; ಆ ಮಿತಿ ಮೀರಿ, ನನ್ನ ಜೋಡು ತಕ್ಕೊಂಡು ಬಾರಿಸಿ ಓಡಿಸಿದಾ ಅಂತಾ ಹೇಳೋ.... ಈಗ ನಗೊ ... ಈಗ ಮಾಡೊ ನಿನ್ನ ಜೋಕುಗಳೂ (ಒಂದೊಂದು ಮಾತನ್ನೂ ಪಾಪಾಸಿನಿಂದ ಹೊಡೆದು ಹೊಡೆದು ತಿದ್ದುತ್ತಾ) ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯನೋ ನೀನು ?
Position ಇದೆಯೋ ನಿನಗೇ ?

ರಾಮಣ್ಣ : (ಪೆಟ್ಟು ತಡೆಯಲಾರದೆ)...ದಮ್ಮಯ್ಯಾ for pity's sake... !
 (ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವನು)

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ಮತ್ತೆ ತಿರುಗಿ ಬಡಿಯುತ್ತಾ) Pity ! ಪಾಪೀ ! ನಾನು ಗೋಳಾಡ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿನಗೆ pity ಇತ್ತೇ ? ನಿನಗೆ ಇಲ್ಲದ pity ನನಗೆಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕೋ ? (ಇನ್ನೊಂದು ಪೆಟ್ಟನ್ನು ಹಾಕುತ್ತಾ) ತೋರಿಸು ! ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಂತೆ ! ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯ ! (ದೊಡ್ಡ ಧ್ವನಿಯಿಂದ) ಕಡು ಪಾಪಿಗಳು ! ಕಟುಕರಿಗೂ ಕೂಡ ಇಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯ ತೋಚೋದಿಲ್ಲ ! ಇನ್ನು ಎದ್ದು ನನ್ನ ತಿರುಗಿ ಹೊಡೆಯೋ ಗಂಡಸ್ತನಾ ಕೂಡ ನಿನಗಿಲ್ಲ ! ಅಸಹ್ಯ ಆಗುತ್ತೆ ನಿನ್ನ ನೋಡೋದು ! (ಕಾಲಿಂದ ಒದ್ದು) ಎದ್ದೇಳೋ ! ಎದ್ದೂ, ಗಂಡಸಾದ್ರೆ, police stationಗೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ಹೋಗಿ ನನ್ನ ಮೇಲೆ assaultಗೆ ಒಂದು complaint ಕೊಡು ! Public Courtನಲ್ಲಿ, ನೀನು ಮಾಡಿದ black-mailingಗೆ ನಿನ್ನ ನಾನು ಜೂತೀಲಿ ಹೊಡೆದದ್ದಕ್ಕೆ, ಇಲ್ಲಿ provocationಲು ಇತ್ತೋ ಅಲ್ಲವೋ, ಅಲ್ಲಿ ತೀರ್ಮಾನವಾಗಲಿ !

[ರಾಮಣ್ಣನು ಥಟ್ಟನೆ ಬಾಗಿಲ ಹೊಸಿಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನಿಂತು ಹೊರಟು ಹೋಗಲು ತಿರುಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ] ಹೋಗಬೇಡ ಇನ್ನಿದಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ 3,300 ರೂಪಾಯಿಗೆ ನಾಳೇನೆ, ಈ ತಿಂಗಳ ಕೊನೇಲಿ, ನಿನ್ನ ಮನೇನ ಹರಾಜ್‌ಮಾಡ್ನಿ ನಿನ್ನೂ ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಕುಟುಂಬಾನೂ ಈ ಊರಿಂದ ಬಿಡ್ನೋಕೆ ಬೇಕಾದ ಕ್ರಮ ಈಗಿಂದ ಮರು ಮಾಡ್ತೇನೆ, ತಿಳಿದಿರ್ಲಿ! (ಕಾಲಿಂದ ಒಂದು ಒದೆ ಒದ್ದು) ತಗೊಂಡು ಹೋಗು ನಿನ್ನ ಹಾಳು ಪಾಪಾನ್ನ!!

(ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಜೋಡನ್ನು ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಿದ ರಾಮಣ್ಣನ ಕಡೆ ಬೀಸುವನು).

[ರಾಮಣ್ಣನು ಕಣ್ಮರೆಯಾಗುತ್ತಲೆ, ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ರೋಷಾವೇಶದಲ್ಲಿ ತನ್ನನ್ನೇ ತಾನರಿಯದೆ ಮಾಡಿದುದೆಲ್ಲವೂ ಥಟ್ಟನೆ ಹೊಳೆದು . . ಕೈ ಮೈ ನಡುಗುತ್ತಾ ದಿಗ್ವೇಶಭ್ರಮಿತನಾಗಿ ಹುಚ್ಚನಂತೆ ನಿಲ್ಲುವನು. ಕ್ರಮೇಣ ತನ್ನ ನಡತೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದು, ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿಥಿಗಳೆಲ್ಲರೂ ಸಂಭಾಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಶಬ್ದವನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಖವನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಬಿಕ್ಕಿಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವನು. ಕ್ರಮೇಣ ದುಃಖವನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಂಡು . ತನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಒರೆಸಿಕೊಂಡು “ಯಾರೋ ಅಲ್ಲಿ? ಶಂಕರಾ”! ಎನ್ನುವನು.]

ಪುರೋಹಿತರು: (ಒಳಗಿನಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಶಂಕರಪ್ಪನೋರು ಒಳಗೆ ಫಲಾರದ ಗಲಾಟೇಲಿಧಾರೆ, ಸ್ವಾಮಿ! ಇದೇನು ಹೀಗೆ ನಿಂತಿರ್ಲಿರಾ? ಏನು ಅಲೌಕಿಕ ಅಂದ್ರೂ ಮುಹೂರ್ತ....?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ: ಮುಹೂರ್ತ ಕಾಡುಪಾಲು ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೆ?...ಕೇಳೇ! ಈತ,ನೋಡಿ! ಮನುಷ್ಯ....ಬ್ರಾಹ್ಮಣ....ಅಲ್ಲ ಒಂದು ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಜನಗಳೆಲ್ಲಾ ನಮ್ಮನ್ನಾಳೋ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳು ಧ್ವಜಪಟದ ಮೇಲೆ ಬರಾಕೊಂಡಿರೋ “ಸತ್ಯಮೇವೋದ್ಧರಾವ್ಯಹಂ” ಅಂಬೋ ಬಿರುದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸೋಕೆ ಅಂತ ಇರೋ ಹುದ್ದೆದಾರ! ಇವರ ಮನೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸೋ ಹುಚ್ಚು ಆಶೇಲಿ, ಸದಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ಸಭ್ಯನಾದ ಒಬ್ಬ ಗೃಹಸ್ಥ, ಚಿಕ್ಕ ಪದವೀಲಿಧಾನೆ ಅಂತ..... ರಂಗಣ್ಣೋರ ಮನೇಲಿ....ಸಿಕ್ಕಿದ ವರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿ....

“ ಯೋಧ್ಯವಾಣಿ ಪರಿತ್ಯಜ್ಯ ಅಧ್ಯವಂ ಪರಿಷೇವತೇ |
 ಧ್ಯವಾಣಿ ತಸ್ಯ ನಶ್ಯಂತಿ ಅಧ್ಯವಂ ನಷ್ಟಮೇವಚ ||,”
 ಅಂಬೋ ನೀತೀನ ನನ್ನ ಎದೇನ ಬಿರಿದು ನಾಟಿದ, ದೇವರು,
 ಈ ಹೊತ್ತು !

ಪುರೋಹಿತ: ಹೌದು !ರಂಗಣ್ಣೋರು ಮಹನೀಯರು. ಮಗ
 ಬುದ್ಧಿ ಶಾಲಿ....ಅಲ್ಲದೆ ಸಾಧು ...

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ: (ಕಣ್ಣುಗಳು ಹೊಳೆಯುತ್ತಾ)ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ! ಈ ಮುಹೂರ್ತ
 ತಪ್ಪಿತೂ....ಆದರೂ ನನಗೊಂದು ಯೋಚನೆ ಹತ್ತಿದೆ....ನನ್ನ ಮೂಢ
 ಬುದ್ಧಿಗೆ ಆಗ್ರಹಪಟ್ಟು ಇಷ್ಟು ಕಾಡಿಸಿದ, ಪರಮಾತ್ಮ!....ಆದ್ರೂ
 ನಾನು ಪಟ್ಟ ಅನರ್ಥನ ಕನಿಕರಿಸದೆ ಇರಲಾರ!.....ಈ ಲಗ್ನ
 ತಪ್ಪಿದ್ರೂ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಶುಭವಾಗಿಲ್ಲದ ಇನ್ನೊಂದು ಲಗ್ನ ಇವತ್ತೇ
ಸಾಧ್ಯವೇ....?

ಪುರೋಹಿತ: (ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಚ್ಚಿಬಿದ್ದಿರುವ ರಾಮಣ್ಣನ ಜೀರಿಮಾಲನ್ನು
 ಗಮನಿಸಿ, ಅದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಊಹಿಸಿ) ..
 ದೈವವಶಾತ್, ಸ್ವಾಮಿ! ಎರಡೂವರೆ ಘಂಟೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಲಗ್ನ
 ಇದೆ....!

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ: ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮಿತನಾಗಿರುವ ನನಗೆ ಈ ಯೋಚನೆ
 ದೇವರೇ ಕೊಟ್ಟದ್ದು !!....ಆ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದೊಂಡು
 ಶಂಕರನ ಕಳ್ಳಿ. (ಪುರೋಹಿತನ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ) .. (ಹಿಂದಿನ ಬಾಗಿಲನ್ನು
 ಸಮೀಪಿಸಿ) ಇ ಧಿ ಲ ಯಾ....?

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ: (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಇದೇನ್ ಅನ್ಯಾಯ ಅಂದ್ರೆ !....ಬಂದಿರೋ
 ಹೆಗಸ್ರೆಲ್ಲ ಗುಸುಗುಟ್ಟೊಳ್ ತಿಥಾರೆ....ಯಾಕೆ ತಡ ...?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ: (ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ) ಇಲ್ಲಿ ಬಾ....ಇನ್ನೂ ರಾಮಣ್ಣನ ಮನೆ
 ಮಾತೆತ್ತಿದ್ದೋ....ಕೊಂ ದು ಬಿಡತೇನೆ ನಿನ್ನ...ಆ ಪಾಪೀ
 ಬಂದು, “ಈ 6000 ರೂಪಾಯೂ ಅಲ್ಲೆ....ಅವನ ಮಗ ವಿಲಾಯಿತೀಗೆ
 ಹೋಗೋಕೆ 11000 ರೂಪಾಯಿ ಎಣಿಸಿಬಿಡಬೇಕು!....ಈಗ....ಇಲ್ಲಿ

ಅದು ಬರೋಕೆ ದಾರಿ ಈ ಮನೇನ ಈ ಕ್ಷಣ ಬರಕೊಟ್ಟೇನೆ ಬರೋದು ಮದ್ದೇಗೆ," ಅಂತಂದ !! (ರೌದ್ರದಿಂದ) ಅರ್ಥವಾಯಿತೇನೆ ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯತೆ !..... ನೀನು ಬೊಗುಳಾತಿದ್ದ ದೊಡ್ಡ ರಕ್ತದ ಯೋಗ್ಯತೆ! ನೀನು ಕಿಲ್ಲ್‌ಗತಿದ್ದೆ ನೋಡು, ಒಡವೆಗಳು ಅಂತ?... ನೆನ್ನೆ ಹೊರಬಿತ್ತು ಅದರ ಗುಟ್ಟು ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ.... ಕಳವು ಸಿಕ್ಕಿದ ಮಾಲು ಬಂದ ದಿನ, ಖಜಾನೆ ಮುಚ್ಚಿತ್ತು ಅಂತ ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಅವರ ಮನೇಲಿತ್ತು. ಅದನ್ನೇ ನಿನಗೆ ತೋರ್ಸಿದ್ದು, ಅವರ ಅಜ್ಜಿ ಆಸ್ತಿ ಅಂತ... ಇಲ್ಲಿ ಬಾ ! (ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲ ಕಡೆ ಹೊರಡುವನು)

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : ಏನಿದೂ ಅಂದ್ರೆ.... ನೀವು ಹುಚ್ಚರ ಹಾಗೆ ?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ಘರ್ಜಿಸುತ್ತಾ) ಮುಚ್ಚು ಬಾಯಿ.... ನಿನ್ನ ಮಾತು ನಿನ್ನ ಜಾಣತನ ನಿನ್ನ ಧೋರಣೆ ನಿನ್ನ ಬಿಂಕ ನಿನ್ನ ಬಡಾಯಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಗೆ ಎಸ್ದು.... ಆ ಕೋಣೇಲಿ ನೆರೆದಿರೋ ನಮ್ಮ ನೆಂಟರೂ, ಈ ಊರಿನ ದೊಡ್ಡವರೂ, ಇವರೆದುರಿಗೆ ನನ್ನ ಮಾನ ಹೋಗಬಾರದೂ ಅಂತಾ ನಿನಗೇನಾದ್ರೂ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿತ್ತೋ.... ನಾನ್ ಹೇಳೋದನ್ನು ಚಾಚೂ ಬಿಡದೆ ಕೇಳಿ ನಡಕೊಳ್ತೀಯಾ,.... ಇಲ್ಲಾ.... ?

(ಎಂದು ಮುಷ್ಟಿಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಹತ್ತಿರ ಬರುವನು)

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : (ಗಾಬರಿಯಾಗಿ) ಏ ನ ದೂ, ಅಂದ್ರೆ.... ?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಶಂಕರ ಬರ್ತಾನೆ! ಕಾರಿನಲ್ಲಿ ಹತ್ತೊಂಡು ಹೋಗಿ ರಂಗಣ್ಣೋರ ಮನೇಗೆ, ಅವರ ಮನೆಯಾಕೆ ಕಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದು,..... " ನನ್ನ ಗಂಡನಿಗೆ ಮಾನದಾನ ಪ್ರಾಣದಾನ ಎರಡೂನೂ ನಿಮ್ಮಿಂದಲೇ ಆಗಬೇಕೂ " ಅಂತ ಹೇಳಿ ಅವರನ್ನು ಹ್ಯಾಗಾದ್ರೂ ಒಡಂಬಡಿಸಿ ಕರಕೊಂಬರ್ತಿಯಾ..... ಇಲ್ಲಾ, ನಿನ್ನ, ಹಾಳು ಬೆಂಕಿಗೆ ಹಾಕೋ ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರ ಧೋರಣೇಲಿ ಅವರ ಮನೆ ತಂಗಳುವಾಸ್ತೇಗೆ ಅಸಹ್ಯಪಟ್ಟು, ಹಾಗೇ ನಿನ್ನ ಹಾಳು ತೌರ್ಮನೇಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇಕೋರ್ತಿಯಾ? ಈಗ್ಲೇ ಹೇಳಿಬಿಡು !!

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : (ನಡುಗುತ್ತಾ) ಆಗ್ಲೀ ಅಂದ್ರೆ !

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ) ನಿನ್ನ ವಿದ್ಯೆಗಳೇನಾದ್ರೂ.... ?

ಪಾರ್ವತಮ್ಮ : (ನಡುಗುತ್ತಾ ಹಿಮ್ಮೆಟ್ಟಿ) ಇಲ್ಲಾ ಆಗ್ಲಿ ಅಂದ್ರೆ !

ಶಂಕರ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಏನಪ್ಪ ?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಕಾರುಗಳಿವೆ ಹೊರಗೆ. ಒಂದರಲ್ಲಿ ನೀನೂ ನಿಮ್ಮ ಅಮ್ಮನೂ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು, ಇನ್ನೊಂದು ಜೊತೆಲೇ ಬರ್ಲಿ, ರಂಗಣ್ಣೋರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು. ನಿಮ್ಮಮ್ಮ ಇಳಿದು ಒಳಗೊತ್ತಾಗತೇ; ಜಗಲಿಯಿಂದ ರಂಗಣ್ಣೋರನ್ನೇ, 'ನಾನು ಬಹಳ ಬೇಡ್ಕೊಂಡು ಕೇಳಿಕೊಂಡೆ' ಅಂತ ಹೇಳಿ ಒಂದು ಕಾರು ಅಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಕಾರಿನಲ್ಲಿ, ಇನ್ನೊಂದು ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ, ಅವರನ್ನು ಕರೆಕೊಂಡು ಬಂದು ಸೇರಬೇಕು ಅರ್ಥವೇ ?

ಶಂಕರ : ಹೂಂ ಅಪ್ಪ !

[ಪಾರ್ವತಮ್ಮನೂ ಶಂಕರನೂ ಹೊರಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ]

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ಪಡಸಾಲೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಬೀರಿ ಕೊನೆಗೆ ಬಿಚ್ಚಿ ಬಿದ್ದಿರುವ ರಾಮಣ್ಣನ ಜರತಾರಿ ರುಮಾಲನ್ನು ನೋಡಿ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿ) ಯಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ?

ಸೇವಕ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ... ಬುದ್ದೀ ! ?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ತಾಲ್ಲೂಕ್ ಕಚೇರಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲೇ ?

ಸೇವಕ : ಇಲ್ಲೇ ಏನು ಬುದ್ದೀ !

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಊಟ ಆಗಿ ಎಲೆ ಆಡಿಕೆ ಹಾಕೊಂಡ್ ಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿರೋ ರುಮಾಲು ಇದೆ ನೋಡು, ಅದನ್ನು ಅಮಲ್ದಾರ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ತಗೊಂಡ್ದೋಗಿ, ಹೆಡ್‌ಮುನ್ನಿ ಕೃಷ್ಣರಾಯರ ಹತ್ತಿರ, 'ಮದುವೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಅಮಲ್ದಾರ್‌ರೂ, ಹೋಗೋ ಅವಸರದಲ್ಲಿ ರುಮಾಲು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಹೋದ್ರು' ಅಂತ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟು ಬಾ ಅದುವರಿಗೂ ಈಗ್ಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸುತ್ತಿ ಅಲ್ಲೆಲ್ಲಾದ್ರೂ ಇಡು.

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡು ಅತಿಥಿಗಳಿರುವ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸಿ, ಒಳಗಿನಿಂದ) ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕು ತಾವೆಲ್ಲರೂ ! ನಾನೈತಿವೆದ್ದಾಗೆ ನಮ್ಮ ಬೀಗರ ಮನೇಲಿ ಏನೋ ಅಪಶಕುನ ಪೂರ್ವಕ ಅನಿವಾರ್ಯ ಸಂಭವಿಸಿರೋ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದು ಬಂದು ಅಲ್ಲೊಂದು ಶಾಂತಿಗೆ ಪೂಜೆ ಆಗ್ತಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಲಗ್ನಾನ ಇನ್ನೊಂದು ಎರಡು ಘಂಟೆಲಿ ಬರೋ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ, ಅಂತ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನೀವುಗಳು ನನ್ನ ಕೈಬಿಡದೆತಯಾರಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗ್ತಿರೋ ಭೋಜನಾನೂ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟು ವಧೂವರರನ್ನ ಆಶೀರ್ವಾದ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕೂ ಅಂತಾ ನನ್ನ ಹರವತ್ತಾದ ಕೋರಿಕೆ.

(ಓಳಿಗೆ ಸಂಭಾಷಣೆಗಳ ಧ್ವನಿಯು ಎದ್ದು ಕೇಳುವುದು ... ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಪುನಃ ಪ್ರವೇಶಿಸುವನು ; ಹಿಂದೆ ಪುರೋಹಿತನೂ ಬರುವನು.)

ಪುರೋಹಿತ : ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ಸ್ವಾಮಿ.....
“ಮನಸಾ ಚಿಂತಿತಂ ಕಾರ್ಯಂ ದೈವಮನ್ಯತ್ರ ಚಿಂತಯೇತ್”,
ಅಂತಾ, ಹಿರಿಯರು ಹೇಳೋಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಮಗೂಗೆ ವಿದ್ಯಾವಂತ ನಾದ ವರ ಸಿಕ್ಕಬೇಕೂ ಅಂತ ಬ್ರಹ್ಮ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿರೋವಾಗ್ಗೆ
ನಾವು ಏನು ಏರ್ಪಾಟುಮಾಡಿದರೆ ತಾನೇ ಏನು ?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಏನಾಶ್ಚರ್ಯ ! ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳೇ ! (ಗಡಿಯಾರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ) ಒಂದು ಘಂಟೆ ಹೊತ್ತಿನ ಒಳಗೆ ದೇವರು ಏನು ಅದ್ಭುತಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟ !!! ಕಲಿಯುಗ, ಪಾಪಯುಗ, ಅಂತ ಎಷ್ಟು ತಿಳಿದಿದ್ದ್ರೂನಾವೆ, ಒಬ್ಬ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ದುಡ್ಡಿನಾಶೇಗೆ, ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ—ಮತ—ಕರುಣೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಿತಿಮೀರಿ, ಈ ರಾಮಣ್ಣನಷ್ಟು ತುಚ್ಛನಾಗಿ ಇರ್ತಾನೆ ಅಂತ ನಾನು ನಂಬೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂಥಾ ನರಮೃಗಾನ್ನೂ ತೋರ್ಸಿ, ಅದೇ ಘಂಟೆಲಿ, ಕೇವಲ ಸಾಮಾನ್ಯಸ್ಥಿತಿಯವನೇ ಆದರೂ, ಒಂದು ಮಾತಾಡದೆ, ನನ್ನ ಸ್ಥಿತೀನ ಕನಿಕರಿಸಿ, ಇಷ್ಟು ಗಂಭೀರವಾಗಿ

ನಡಿಯೋ ರಂಗಣ್ಣೋರಂಥ ಸಾಧೂನೂ ತೋರಿಸಿದ !.....
ಆಶ್ಚರ್ಯ !! ಆಶ್ಚರ್ಯ !! '

ಶಾಸ್ತ್ರೀ: ಸ್ವಾಮೀ! ಈ ನವೀನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವೈದೀಕರ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇಲ್ಲ !.....ಅದರೂ ಹೇಳತೇನೆ ;.....ಬ್ರಾಹ್ಮಣ, ತನ್ನ ವ್ಯಾಸಂಗದಿಂದಲೋ, ತನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳಿಂದಲೋ, ಇಲ್ಲ....ವಂಶ ಪರಂಪರೆಯಾಗಿ ಮಾಡ್ತಾಬಂದ ವೇದಾಧ್ಯಯನದಿಂದಲೋ, ಇಲ್ಲ ತನ್ನ ಸಂಸ್ಕಾರ ಪ್ರಭಾವದಿಂದಲೋ, ತನಗೆ ಇರುವ ಬುದ್ಧೀನ.... ಕೋರ್ಟು....ಕಚೇರಿ....ಕಾಲೇಜು....ಇಸ್ಕೂಲು ಅಂಬೋ ಬುದ್ಧೀ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳೋ ಮಾರ್ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ, ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಮಾರಿ, ಆಯಾ ಸಂಬಳದ ಪ್ರಕಾರ ತಾರತಮ್ಯತೇನ ಅನುಭವಿಸ್ತಿದ್ದರೂ, ಕೇವಲ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಗೋಷ್ಠೀಲಿ....ಒಂದು ಜನನ....ಒಂದು ಮರಣ..... ಒಂದು ಉಪನಯನ.....ಒಂದು ವಿವಾಹ.....ಇತ್ಯಾದಿ ಧರ್ಮ ಕರ್ಮಾದಿಗಳಿಗೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿರುವಾಗ, ಇವರು ಬುದ್ಧೀನ ಮಾರೋ ಮಾರ್ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿಯ ಅಂತಸ್ತು ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಧಿಸೋಕೆ ಆದೀತೆ....? ರಾಮಣ್ಣೋರು ಮಾಮಲೆ ಹುದ್ದೆ ಮಾಡಿದರೆ ತಾನೆ ಏನೂ.....ರಂಗಣ್ಣೋರು ಕೇವಲ ಮುತ್ಸದ್ದಿಯಾಗಿದ್ದರೇ ತಾನೇ ಏನೂ....ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ಕಣ್ಣಿಗೆ..... ..ಟೊಳ್ಳು-ಟೊಳ್ಳೀ.....ಗಟ್ಟಿ-ಗಟ್ಟಿಯೇ !

[ಪರದೆಯು ಮೆಲ್ಲನೆ ಬೀಳುವುದು]

[ಸೇವಕನು ರುಮಾಲನ್ನು ಎತ್ತಿ ಸುತ್ತಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಿಸುವನು; ನರಸಿಂಹಯ್ಯನು ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಟ್ಟು ಒಂದೆರಡು ನಿಮಿಷ ನಿಂತು. .. ಚಕಿತನಾಗಿ ಅಕೋ! ಕಾರು!?

[ಪಡಸಾಲೆಯ ಮಧ್ಯಭಾಗವನ್ನು ಸೇರಿ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಕಡೆ ಅತುರದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಲ್ಲುವನು.]

ರಂಗಣ್ಣ : (ಪ್ರವೇಶಿಸಿ) ಏನು ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ್ದು ?

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : (ನಮಸ್ಕಾರಸೂಚಕವಾಗಿ ಕೈಜೋಡಿಸಿಕೊಂಡು) ಮೊದಲು, ಮದುವೆಗೆ ತಮ್ಮನ್ನ ಕರಿದೇ ಇದ್ದದ್ದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಹೇಳೋಕೆ! ... ನನಗೂ ನನ್ನ ಗೃಹಣೇಗೂ ನಾವು ಈಗಿರೋ ಅಂತಸ್ತು ಸಾಲದೇ ಇನ್ನೂ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯರ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಬಂಧಮಾಡಿ ಮೆರೀಬೇಕೂ ಅಂಬೋ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಗುರ್ತಾದ ಬಹಳ ಜನಾನ ಮದುವೆಗೆ ಕರಿದೇ ಇದ್ದು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲ ಅನುಭವಿಸಿದ್ದೂ ಆಯಿತು

ರಂಗಣ್ಣ : (ಮಲ್ಲನೆ) ಅದೆಲ್ಲ ನಾವು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಹುಡುಗ ಬರ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ರಲ್ಲಾ ಏನೋ ಅಸಂಭವ ಒದಗಿ....ನಿಮ್ಮ ಬೀಗರು....ಮನಸ್ತಾಪಪಟ್ಟುಕೊಂಡು....

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ : ಮನಸ್ತಾಪ! ಕ್ಷಮಿಸಿ! ನನ್ನ ಕಾಲ್ನಲ್ಲಿ ಒದಸ್ಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕೈಯಿಂದ ಎಕ್ಕಡದೇಟು ತಿಂದ ತನುಸ್ತಾಪದಿಂದ ಹೋದದ್ದು !! ನೋಡೀ, ಸ್ವಾಮೀ.....

ರಂಗಣ್ಣ : (ಮುಂದೆ ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಕುಗ್ಗಿದ ಮುಖವನ್ನೂ ದನಿಯನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ಮೃದು ವಚನಗಳಿಂದ)

ಏನೋ ಅದದ್ದಾಗಿಹೋಯಿತು ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅಸಂಭವಗಳು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತವೆ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ತಂದುಕೊಳ್ಳೋದು ಉಚಿತವೇ ಹೊರ್ತು ಅದನ್ನ ತಿರುಗೂ ಜ್ಞಾಪಿಸ್ಕೊಂಡು ನೊಂದುಕೊಳ್ಳೋದು ಸರಿಯಲ್ಲ

ನರಸಿಂಹಯ್ಯ: ನಿಮಗೆ ಈ ತೊಂದರೆ ನಾನು ಒಂದೆ . ಬಿಲ್ಲ.
ಆದರೆ ನೀವು, ನಿಮ್ಮ ಮನೇಗೆ ಬಂದಿದ್ದಾಗ, 'ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು
ತಂದುಕೊಳ್ಳೋದರಲ್ಲಿ ಅಭ್ಯಂತರವೇನೂ ಇಲ್ಲ; ಆದ್ರೆ ಹುಡುಗಿ
ನಿಮ್ಮ ಮನೇಲಿ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಇರೋ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿ
ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಬೇಕೂ' ಅಂತ ಹೇಳಿದ್ದರೇನೇಲಿ ನನಗೆ
ಈಗಿರೋ ಅವಸ್ಥೇನ ತಪ್ಪಿಸೋ ಔದಾರ್ಯ ನಿಮಗಿರುತ್ತೆ, ಅಂಬೋ
ಭರವಸೆ ಮೇಲೆ ನಾನು ಹೇಳಿಕಳಿಸಿದ್ದು ನಿಮಗೆ; ನಮ್ಮ
ಮನೇಲಿ ನನ್ನ ಲಾಯರಿ ಕೆಲಸದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಗಮನ
ಗೃಹಕೃತ್ಯದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ ಗಮನ ಏತನ್ಮಧ್ಯೆ ನನ್ನ
ಮಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಒಳ್ಳೆ ಮಾತಾಡಿ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಇಟ್ಟೊಳ್ಳೋಕೆ
ನನಗಾಗ್ಲೀ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗಾಗ್ಲೀ ಬಿಡುವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಸಂತೋಷ
ಮತ್ತೆ ಸ್ನೇಹ, ಅನ್ಯೋನ್ಯ, ಇವೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಮನೇಗೇ ಬಂದು ನಿಮ್ಮ
ಮಕ್ಕಳ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವಳು ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಅನುಭವಿಸಬೇಕೇ
ಹೊರತು ನನ್ನ ಮನೇಲಿ ಅವುಗಳ ಪರಿಚಯ ತಹಲಾವರಿಗೂ ಇಲ್ಲ
ಇಲ್ಲೇ, ಹೀಗಾಗಿ ಹೋಯಿತು! ದಿಕ್ಕು ದೆಸೆ ತೋಚದೆ ಬೆಪ್ಪಾಗಿ
ನಿಂತಿದ್ದೆ. ಆ ಕೋಣೆ ನೋಡಿ! ತುಂಬ ಅತಿಥಿಗಳು, ನೆಂಟರು,
ಅದರಲ್ಲೂ ನನ್ನ ದಾಯಾದಿಗಳು ಮದುವೆ, ನಮ್ಮ ನಮ್ಮ
ನೆಂಟರಲ್ಲೇ ಆಗೋ ಪದ್ಧತಿ ಅನಾರೋಗ್ಯ, ಅಂತ ತಪ್ಪಿಸಿ, ಹೊಸ
ಸಂಬಂಧ ಆಗಬೇಕೂ ಅಂತಾ ಹಿಡಿದ ನನ್ನ ಹಟಕ್ಕೆ, ರೇಗಿದ
ದಾಯಾದಿಗಳಿಗೆ, ಈಗ ನನ್ನ ಅವಸ್ಥೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತೋ ಅವರ
ಆನಂದಕ್ಕೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಎರಡೂವರೆ
ಘಂಟೆಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಲಗ್ನ ಇದೆ ಅಂತ

ರಂಗಣ್ಣ : (ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು ನರಸಿಂಹಯ್ಯನ ಜೋಡಿಸಿದ ಕೈಯನ್ನು
ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಹಿಡಿದು) ನೀವೇನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿ
ಹುಡುಗನ್ನು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸ್ಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆ-
ಬರಾತೇನೆ

(ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ನಿಷ್ಕ್ರಮಣ)

